

01.04.2010 datuma redakcija

Kredītiestāžu likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā ir lietoti šādi termini:

1) kredītiestāde:

a) banka — kapitālsabiedrība, kas pieņem noguldījumus un citus atmaksājamus līdzekļus no neierobežota klientu loka, savā vārdā izsniedz kredītus un sniedz citus finanšu pakalpojumus,

b) elektroniskās naudas institūcija — kapitālsabiedrība, kas emitē un apkalpo elektronisko naudu un kas nav banka;

2) kredītiestādes filiāle — teritoriāli vai citādi nošķirta kredītiestādes struktūrvienība, kurai nav juridiskās personas statusa un kura darbojas kredītiestādes vārdā;

3) pārstāvniecība — kredītiestādes struktūrvienība, kas atrodas citā valstī un pārstāv kredītiestādes intereses, bet neveic komercdarbību;

4) finanšu pakalpojumi:

a) noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu piesaistīšana;

b) kreditēšana;

b¹⁾ finanšu līzings;

c) maksājumu pakalpojumi,

d) ar maksājumu pakalpojumu sniegšanu nesaistītu bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļu izlaišana un apkalpošana;

e) tirdzniecība savā vai klienta vārdā ar valūtu vai finanšu instrumentiem;

f) uzticības operācijas (trasts);

g) ieguldījumu pakalpojumu un ieguldījumu blakuspakalpojumu sniegšana;

h) galvojumu un citu tādu saistību aktu izsniegšana, ar kuriem uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu;

i) vērtību glabāšana;

j) *(izslēgts ar 20.11.2003. likumu);*

k) konsultācijas klientiem finansiāla rakstura jautājumos;

l) *(izslēgts ar 20.11.2003. likumu);*

m) tādas informācijas sniegšana, kas saistīta ar klienta parādu saistību kārtošānu;

n) citi darījumi, kuri pēc būtības ir līdzīgi iepriekšminētajiem finanšu pakalpojumiem;

5) **kredīts** — atlīdzības darījums, kurā banka uz rakstveida līguma pamata nodod klientam naudu vai citas lietas īpašumā un kurš klientam uzliek pienākumu noteiktā laikā un kārtībā atdot bankai naudu vai citas lietas;

6) **noguldījums** — naudas līdzekļu glabāšana bankas kontā noteiktu vai nenoteiktu laiku ar vai bez procentiem;

7) **pašu kapitāls** — kredītiestādes revidētajos finanšu pārskatos atspoguļotie kapitāla, rezervju un saistību elementi, kas ir brīvi pieejami kredītiestādei ar parastiem darbības riskiem saistīto, bet vēl neidentificēto iespējamo zaudējumu segšanai;

8) *(izslēgts ar 22.02.2007. likumu);*

9) **klients** — persona, kurai kredītiestāde sniedz finanšu pakalpojumus;

10) **mātes sabiedrība** — komercsabiedrība, kura kontrolē citu komercsabiedrību;

11) **meitas sabiedrība** — komercsabiedrība, kuru kontrolē cita komercsabiedrība. Jebkura meitas sabiedrības meitas sabiedrība uzskatāma arī par tās sākotnējās izcelsmes mātes sabiedrības meitas sabiedrību;

11¹) **dalībvalsts mātes kredītiestāde** — dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, kurai ir meitas sabiedrība — kredītiestāde vai finanšu iestāde — vai kurai ir dalība kredītiestādē vai finanšu iestādē, bet kura pati nav citas šajā dalībvalstī licencētas kredītiestādes meitas sabiedrība vai šajā dalībvalstī reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība;

11²) **dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība** — dalībvalstī reģistrēta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kura nav šajā dalībvalstī licencētas kredītiestādes meitas sabiedrība vai citas šajā dalībvalstī reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība;

11³) **Eiropas Savienības mātes kredītiestāde** — dalībvalsts mātes kredītiestāde, kas nav jebkurā citā dalībvalstī licencētas kredītiestādes meitas sabiedrība vai jebkurā dalībvalstī reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība;

11⁴⁾ **Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība** — dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas nav jebkurā dalībvalstī licencētas kredītiestādes meitas sabiedrība vai citas jebkurā dalībvalstī reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība;

11⁵⁾ **Latvijas Republikas mātes kredītiestāde** — Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde, kurai ir meitas sabiedrība — kredītiestāde vai finanšu iestāde — vai kurai ir dalība kredītiestādē vai finanšu iestādē, bet kura pati nav citas Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes meitas sabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība;

11⁶⁾ **Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība** — Latvijas Republikā reģistrēta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kura nav Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes meitas sabiedrība vai citas Latvijas Republikā reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība;

12) **kontrole** — stāvoklis, kad personai ir kontrole pār komercsabiedrību, ja:

- a) šai personai komercsabiedrībā ir izšķiroša ietekme uz līdzdalības pamata;
- b) šai personai komercsabiedrībā ir izšķiroša ietekme uz koncerna līguma pamata;
- c) starp šo personu un komercsabiedrību pastāv jebkādas citas šā punkta "a" vai "b" apakšpunktā minētajām attiecībām analogas attiecības;

13) *(izslēgts ar 22.02.2007. likumu);*

14) **uzticības operācijas (trasts)** — darījumi, kuros attiecības starp banku un klientu balstās uz savstarpēju uzticēšanos un saskaņā ar kuru noteikumiem banka uzņemas atbildību par klientam piederoša īpašuma pārvaldīšanu klienta labā, pārvaldot šo īpašumu šķirti no sava īpašuma;

15) **būtiska līdzdalība** — personas vai vairāku personu, kas uz vienošanās pamata rīkojas saskaņoti, tieši vai netieši iegūta līdzdalība, kura aptver 10 un vairāk procentu no komercsabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita vai dod iespēju būtiski ietekmēt komercsabiedrības finanšu un darbības politikas noteikšanu;

15¹⁾ **dalība** — tiesības uz komercsabiedrības kapitāla daļu (neatkarīgi no tā, vai tiesības ir dokumentētas vai nav), ko, veidojot ilgstošu saikni ar šo komercsabiedrību, izmanto, lai piedalītos tās pārvaldībā, vai tiešā vai netiešā ceļā iegūta līdzdalība, kas aptver 20 un vairāk procentus no komercsabiedrības pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita;

16) **riska darījumi** — kredītiestādes bilances aktīva un ārpusbilances posteņos uzrādītās operācijas, no kurām kredītiestāde var ciest zaudējumus;

17) *(izslēgts ar 11.04.2002. likumu.);*

18) **savstarpēji saistītu klientu grupa** — divas vai vairākas personas:

a) kuras veido kredītiestādei vienu kopīgu risku, jo viena no šīm personām tieši vai netieši kontrolē citu personu vai citas personas, izņemot gadījumus, kad personas, kuras tieši vai netieši kontrolē citu personu vai citas personas, ir dalībvalstis, Eiropas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas valstis un dalībvalstu pašvaldības,

b) starp kurām nepastāv kontroles attiecības, bet kuras veido kredītiestādei kopīgu risku, jo ir saistītas tādā veidā, ka vienas personas finansiālās problēmas var radīt citai personai vai citām personām parādu nomaksas grūtības;

19) personas, kuras saistītas ar kredītiestādi — personas, kas ir:

a) kredītiestādes akcionāri, kuriem kredītiestādē ir būtiska līdzdalība, un šo akcionāru — fizisko personu — laulātie, vecāki un bērni;

b) bankas meitas sabiedrības un komercsabiedrības, kurās bankai ir dalība;

c) kredītiestādes padomes, valdes priekšsēdētājs un locekļi, iekšējā audita dienesta vadītājs un locekļi, sabiedrības kontrolieris un citi kredītiestādes darbinieki, kuri ir pilnvaroti veikt kredītiestādes darbības plānošanu, vadīšanu un kontroli un atbild par to, kā arī šo personu laulātie, vecāki un bērni;

d) komercsabiedrības, kurās šā termina skaidrojuma "a" un "c" apakšpunktā minētajām personām ir būtiska līdzdalība;

20) finanšu iestāde — komercsabiedrība, kas nodibināta, lai sniegtu vienu vai vairākus finanšu pakalpojumus (izņemot noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu piesaistīšanu) vai lai iegūtu līdzdalību citu komercsabiedrību pamatkapitālā;

21) finanšu pārvaldītājsabiedrība — finanšu iestāde, kura nav jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un kuras meitas sabiedrības ir vienīgi vai galvenokārt kredītiestādes vai finanšu iestādes, no kurām vismaz viena ir banka;

22) tranzītkredīts — valdības kredīts, kas ar banku starpniecību tiek piešķirts uzņēmējiem konkrētu mērķu īstenošanai un netiek iekļauts bankas aktīvos, pret kuriem tiek vērsti kreditoru prasījumi bankas likvidācijas vai bankrota gadījumā;

23) nodokļu administrācija - likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktās institūcijas;

24) pašlikvidācija — kredītiestādes darbības izbeigšana saskaņā ar kredītiestādes akcionāru sapulces lēmumu;

25) likvidācija — kredītiestādes darbības izbeigšana pašlikvidācijas gadījumā, pēc tiesas nolēmuma vai bankrota gadījumā;

26) maksātnespēja — ar tiesas spriedumu konstatēts kredītiestādes stāvoklis, kad tā nespēj izpildīt savas parādu saistības;

27) faktiskā maksātnespēja — kredītiestādes stāvoklis, kad tā nespēj izpildīt savas

parādu saistības līdz maksātnespējas lietas ierosināšanai;

28) **maksātnespējas process** — process, kas risinās kredītiestādē no dienas, kad maksātnespējas pieteikums iesniegts tiesā, līdz dienai, kad tiesa pieņem lēmumu par maksātnespējas pieteikuma noraidīšanu vai maksātnespējas procesa izbeigšanu;

29) **sanācija** — maksātnespējas stāvokļa risinājums, kas izpaužas kā plānveidīgs likumīgu pasākumu kopums nolūkā novērst kredītiestādes iespējamo bankrotu, atjaunot tās maksātspēju un apmierināt likumīgos kreditoru prasījumus;

30) **bankrots** — maksātnespējas stāvokļa risinājums, kad kredītiestāde tiek likvidēta un no līdzekļiem, kas iegūti maksātnespējas procesā, atsavinot kredītiestādes mantu šajā likumā noteiktajā kārtībā, tiek apmierināti likumīgie kreditoru prasījumi;

31) **kriminālsodāms bankrots** — kredītiestādes novešana līdz maksātnespējai vai bankrotam, ja tā iemesls ir apzināta rīcība vai nolaidība un ja ar to nodarīts būtisks kaitējums valstij, pašvaldībai vai citas fiziskās vai juridiskās personas ar likumu aizsargātām tiesībām un interesēm un tas atzīts ar tiesas spriedumu;

32) **kreditors** — valsts, pašvaldība, fiziskā vai juridiskā persona vai ar līgumu saistīta fizisko vai juridisko personu grupa, kurai ir prasījuma tiesība pret kredītiestādi;

33) **nodrošinātais kreditors** — kreditors, kura prasījuma tiesība (prasījums) pret kredītiestādi ir nodrošināta ar rokas ķīlu, komercķīlu, zemesgrāmatā vai kuģu reģistrā ierakstītu hipotēku;

34) **likvidators** — kredītiestādes akcionāru sapulces ievēlēta persona (pašlikvidācijas gadījumā) vai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas ieteikuma tiesas iecelta persona, kura īsteno šajā likumā noteiktās pilnvaras un ir atbildīga šajā likumā noteiktajā kārtībā;

35) **administrators** — tiesas iecelta persona, kura īsteno šajā likumā noteiktās pilnvaras un ir atbildīga šajā likumā noteiktajā kārtībā;

36) **ieinteresētās personas attiecībā uz kredītiestādi ir:**

a) kredītiestādes akcionāri, padomes, valdes un tām pielīdzināto pārvaldes institūciju vai iekšējā audita dienesta vadītājs un locekļi vai sabiedrības kontrolieris, kā arī šo personu laulātie, vecāki un bērni;

b) personas, kurām ar kredītiestādi ir darba tiesiskās attiecības;

c) personas, kuras ir bijušas ieinteresētās personas saskaņā ar šā punkta "a" un "b" apakšpunkta noteikumiem pēdējo sešu mēnešu laikā līdz maksātnespējas lietas ierosināšanai;

37) **finanšu līzings** — kreditēšana, ko veic atbilstoši UNIDROIT konvencijā par starptautisko finansiālo līzingu noteiktajiem pamatprincipiem;

38) **maksāšanas līdzeklis** — līdzeklis (atsevišķi vai kopā ar citu maksāšanas līdzekli)

vai maksājuma instrumentu, kurš ļauj tā lietotājiem saņemt skaidru naudu vai citas lietas, saņemt vai veikt maksājumus, dot rīkojumu naudas līdzekļu pārvedumam vai apstiprināt naudas līdzekļu pārvedumu un kuru kā maksāšanas līdzekli pieņem arī tās personas, kas nav laidošas apgrozībā šo maksāšanas līdzekli. Par maksāšanas līdzekļiem uzskata skaidru naudu, čekus, maksājumu kartes (kredītkarte, debetkarte un citas tamlīdzīgas kartes), bankomātu kartes, maksājuma dokumentus, elektronisko naudu, attālinātu elektronisko banku operāciju (globālajā datortīklā vai izmantojot datoru vai tālruni) programmatūru un citus tamlīdzīgus līdzekļus;

39) elektroniskā nauda — naudas līdzekļi, kuri izsakāmi prasījuma veidā pret emitentu un:

- a) kuri ir reģistrēti elektroniskā ierīcē (viedkartē vai datora atmiņā),
- b) kuri ir izveidojušies, saņemot no klienta naudas līdzekļus, kuru nominālvērtība nav zemāka par elektroniskā ierīcē reģistrēto nominālvērtību,
- c) kurus kā maksāšanas līdzekli pieņem citas personas, kas nav šīs elektroniskās naudas emitenti;

40) ciešas attiecības — divu vai vairāku personu savstarpēja saistība:

- a) dalības veidā,
- b) kontroles veidā,
- c) ja tās ir saistītas ar vienu un to pašu personu kontroles veidā;

41) kreditoru sapulce — organizēta kreditoru kopīga darbības forma kredītiestādes sanācības procesā;

42) kreditoru komiteja — kreditoru sapulces ievēlēta institūcija, kas kredītiestādes sanācības gadījumā pārstāv kreditoru sapulci atbilstoši noteiktajam pilnvaru apjomam;

43) jaukta pārvaldītājsabiedrība — mātes sabiedrība, kura nav kredītiestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, bet no kuras meitas sabiedrībām vismaz viena ir banka;

44) dalībvalsts — Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts;

45) ārvalsts — valsts, kas nav dalībvalsts;

46) mītnes valsts — dalībvalsts, kurā kredītiestāde reģistrēta un tai izsniegta licence kredītiestādes darbībai vai citādā veidā dota atļauja kredītiestādes darbībai;

47) iesaistītā valsts — dalībvalsts, kura nav mītnes valsts un kurā izveidota mītnes valstī reģistrētas kredītiestādes filiāle vai kurā mītnes valsts kredītiestāde sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli;

48) **ārpakalpojumu sniedzējs** — persona, kura, pamatojoties uz rakstveida līgumu ar kredītiestādi, apņemas sniegt vai sniedz kredītiestādei ārpakalpojumus;

49) **sākotnējais kapitāls** — kapitāls, kuru veido:

a) apmaksātais akciju vai daļu kapitāls (pamatkapitāls), kas samazināts par vērtību, kāda ir priekšrocību akcijām ar dividenžu uzkrāšanu vērtību,

b) akciju (daļu) emisijas uzcenotums,

c) rezerves (izņemot pārvērtēšanas rezervi),

d) iepriekšējo gadu nesadalītā peļņa vai zaudējumi,

e) kārtējā darbības gada peļņa, ja ir zvērināta revidenta vai zvērinātu revidentu komercsabiedrības ziņojums par peļņas esamību un ja tā aprēķināta, ņemot vērā visus nepieciešamos uzkrājumus aktīvu vērtības samazinājumam, paredzamajiem nodokļu maksājumiem un dividendēm, un ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir piekritusi kārtējā darbības gada peļņas iekļaušanai sākotnējā kapitālā;

50) **kompetentas institūcijas** — valsts pārvaldes institūcijas, tiesas, likvidatori, administratori un citas institūcijas vai personas, kuras atbilstoši savām likumos noteiktajām pilnvarām lemj par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju, veic reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju vai uzrauga reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas norisi;

51) **reorganizācijas pasākumi** — maksātnespējas process, tai skaitā sanācija, kā arī citas tiesiska rakstura darbības, kas varētu ietekmēt trešo personu tiesības un kas tiek veiktas, lai saglabātu vai atjaunotu kredītiestādes, tai skaitā tās filiāles, maksātspēju;

52) **brīvais kapitāls** — personai piederošo aktīvu vērtība, kas samazināta par šīs personas saistību vērtību un to aktīvu vērtību, kuri uzskatāmi par ilgtermiņa ieguldījumiem;

53) **prasījumu un saistību neto ieskaits** — pirms parādnieka likvidācijas uzsākšanas vai likumā noteiktajā kārtībā atzītas maksātnespējas iestāšanās starp parādnieku un kreditoru uz rakstveida līguma pamata nodibinātas tiesiskas attiecības no savstarpējiem līgumiem izrietošo prasījumu un saistību izteikšanai vienā prasībā vai saistībā tā, ka tiek celta tikai viena prasība un jāizpilda tikai viena saistība;

54) **prasījumu un saistību dzēšana** — prasījumu un saistību savstarpēja izteikšana vienā prasībā vai saistībā tā, ka tiek celta tikai viena prasība un izpildāma tikai viena saistība;

55) **jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība** — mātes sabiedrība, kas nav banka, apdrošināšanas sabiedrība vai ieguldījumu brokeru sabiedrība un kas kopā ar savām meitas sabiedrībām, no kurām vismaz viena ir dalībvalstī reģistrēta banka, apdrošināšanas sabiedrība vai ieguldījumu brokeru sabiedrība, un citām sabiedrībām veido finanšu konglomerātu;

56) **ārvalsts valūta** — jebkuras valsts, izņemot Latvijas Republiku, valūta;

57) **atgūstamās vērtības samazinājuma risks** — risks, ka nopirktais debitora parāds var samazināties par nauda vai citā veidā debitoram piešķirto kredītu;

58) **sertifikāts** — atbilstoši normatīvajiem aktiem izsniegts dokuments, kas apliecina administratora kvalifikāciju un dod viņam tiesības pildīt administratora pienākumus tiesiskās aizsardzības procesā un maksātnespējas procesā;

59) **pakārtotās saistības** — saistības, kas bankai rodas no aizdevuma (neatkarīgi no noslēgtā darījuma veida) un kas, pamatojoties uz noslēgto līgumu ar banku, aizdevējam dod tiesības atprasīt aizdevumu pirms termiņa tikai bankas maksātnespējas vai likvidācijas gadījumā un tikai pēc visu citu kreditoru prasījumu apmierināšanas, bet pirms akcionāru prasījumu apmierināšanas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.1996., 30.10.1997., 21.05.1998., 01.06.2000., 11.04.2002., 24.10.2002., 20.11.2003., 11.12.2003., 28.10.2004., 09.06.2005., 22.02.2007., 26.02.2009., 22.10.2009. un 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

2.pants. (1) Šis likums nosaka kredītiestāžu tiesisko statusu, reglamentē šo iestāžu darbību, atbildību un uzraudzību, kā arī nosaka to personu tiesības, pienākumus un atbildību, uz kurām attiecas šā likuma prasības.

(2) Kredītiestāžu tiesības un pienākumus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanā nosaka Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likums.

(3) Ja kredītiestāde saskaņā ar likumu "Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās" ir sistēmas dalībnieks, kredītiestādes maksātnespējas procesā, kā arī tad, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādei daļēji vai pilnīgi apturējusi finanšu pakalpojumu sniegšanu, attiecībā uz norēķinu galīguma nodrošināšanu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmā piemēro likumu "Par norēķinu galīgumu maksājumu un finanšu instrumentu norēķinu sistēmās".

(21.05.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002., 11.12.2003. un 28.01.2010. likumu, kas stājas spēkā 11.02.2010.)

3.pants. (1) Latvijas Republikā tiesības veikt kredītiestādes darbību ir dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei, tās filiālei vai ārvalsts kredītiestādes filiālei.

(2) Latvijas Republikā banku drīkst dibināt tikai kā akciju sabiedrību.

(3) Latvijas Republikā elektroniskās naudas institūciju drīkst dibināt kā kapitālsabiedrību.

(4) Ja elektroniskās naudas institūcija ir dibināta kā sabiedrība ar ierobežotu atbildību un tai saskaņā ar šo likumu ir jāsaņem Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izsniegta licence (atļauja) elektroniskās naudas institūcijas darbībai, uz tās dibinātājiem un dalībniekiem attiecināmi šā likuma noteikumi par kredītiestādes dibinātājiem un akcionāriem.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

4.pants. (1) Kredītiestādes dibināšanu, darbību, reorganizēšanu un likvidēšanu regulē šis likums, Komerclikums, Finanšu instrumentu tirgus likums un citi likumi, ievērojot

tos noteikumus, kas ietverti šajā likumā.

(2) Šā likuma noteikumi bankas pārņemšanai piemērojami tiktāl, ciktāl Banku pārņemšanas likumā nav noteikts citādi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 11.04.2002., 20.11.2003., 28.10.2004. un 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

5.pants.

(Izslēgts ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

6.pants. (1) Ārvalstu kredītiestādes filiāles dibināšanu, darbību, reorganizēšanu un likvidēšanu regulē šis likums, izņemot tā 27.panta 5.punktu, 35., 39., 40., 42., 43., 49., 51.pantu, 57.panta 1.punktu, 58., 59., 77., 78., 79., 80., 83., 84., 85., 86., 87., 90., 109., 125.pantu, 126.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, 127., 128.pantu, 129.panta otro daļu, 137., 138., 140., 141., 142., 143., 144., 145., 149., 152., 170., 172., 173., 174., 175., 176., 177., 184., 185., 188., 189. un 190.pantu, kā arī citi likumi.

(2) Elektroniskās naudas institūcijām, kurām saskaņā ar šo likumu nav jāsaņem licence (atļauja) savas darbības uzsākšanai, nav saistošas šā likuma 7.panta pirmās daļas, 8.panta otrās daļas, 10.¹, 12., 12.², 12.³, 13., 16., 17., 19., 20., 21., 24., 25., 26., 28., 29., 30.¹, 31., 32., 33., 33.¹, 33.², 34.¹, 35.², 36.³, 36.⁴, 39., 40., 42., 43., 44., 49., 50., 50.⁸, 50.⁹, 55., 57., 58., 59., 74.¹ panta un VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV un XVI nodaļas prasības.

(3) Citā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei, kura ir tiesīga sniegt finanšu pakalpojumus Latvijas Republikā, ir saistoši Latvijas Republikas normatīvie akti par statistiskās informācijas sniegšanu un sabiedrības interešu aizsardzību, kā arī šā likuma 12.¹, 37., 95., 96. un 97.panta, V nodaļas, 108.¹ panta un XVI nodaļas prasības.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.05.2008., 12.02.2009. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

7.pants. (1) Kredītiestādēm ir saistoši saskaņā ar šo likumu un citiem likumiem izdotie Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvie noteikumi un rīkojumi par informācijas atklāšanu, kredītiestāžu darbību regulējošajām prasībām un kredītiestāžu darbību raksturojošo rādītāju aprēķināšanas un pārskatu iesniegšanas kārtību.

(2) Kredītiestādēm ir saistoši saskaņā ar šo likumu un likumu "Par Latvijas Banku" apstiprinātie Latvijas Bankas normatīvie norādījumi un noteikumi, kas izdoti, lai nodrošinātu šajā likumā un likumā "Par Latvijas Banku" noteikto Latvijas Bankas funkciju un uzdevumu izpildi.

(01.06.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

8.pants. (1) Kredītiestādēm un personām, uz kurām attiecas šā likuma prasības, ir pienākums Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un Latvijas Bankas noteiktajos termiņos iesniegt tām visu pieprasīto informāciju, kas nepieciešama likumos noteikto Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un Latvijas Bankas funkciju pildīšanai.

(2) Kredītiestādes pienākums ir gatavot publiskos pārskatus, lai informētu sabiedrību par kredītiestādes darbību un finanšu rādītājiem. Publiskajos pārskatos iekļaujamās minimālās informācijas apjoms un publicēšanas kārtību nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(3) Kredītiestādes valdes un padomes pienākums ir rakstveidā informēt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par visiem apstākļiem, tai skaitā par aizdomīgiem un krāpnieciskiem darījumiem, kuri var būtiski ietekmēt stabilu un normatīvajiem aktiem atbilstošu kredītiestādes turpmāko vadību un darbību vai kuri var būtiski apdraudēt kredītiestādes reputāciju. Kredītiestāde informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju arī par akcionāru, kuriem ir būtiska līdzdalība kredītiestādē, esošajām vai iespējamām finansiālām grūtībām vai šādu personu ietekmi uz kredītiestādes darbību.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

9.pants. (1) Vārdus "kredītiestāde", "banka" vai šo vārdu savienojumu kapitālsabiedrības nosaukumā vai pašreklāmai drīkst lietot tikai:

- 1) Latvijas Republikā reģistrēta banka, kurai ir Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izsniegta licence (atļauja) kredītiestādes darbībai;
- 2) citā dalībvalstī reģistrēta banka vai tās filiāle, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā uzsākusi finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikas teritorijā;
- 3) ārvalsts bankas filiāle, kurai ir Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izsniegta licence (atļauja) kredītiestādes darbībai.

(2) Vārdus "kredītiestāde", "elektroniskās naudas institūcija" vai šo vārdu savienojumu kapitālsabiedrības nosaukumā vai pašreklāmai drīkst lietot tikai:

- 1) Latvijas Republikā reģistrēta elektroniskās naudas institūcija, kurai ir Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izsniegta licence (atļauja) elektroniskās naudas institūcijas darbībai;
- 2) Latvijas Republikā reģistrēta elektroniskās naudas institūcija, kura par darbības uzsākšanu ir informējusi Latvijas Banku;
- 3) citā dalībvalstī reģistrēta elektroniskās naudas institūcija vai tās filiāle, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā uzsākusi elektroniskās naudas institūcijas darbību Latvijas Republikas teritorijā;
- 4) ārvalsts elektroniskās naudas institūcijas filiāle, kurai ir Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izsniegta licence (atļauja) elektroniskās naudas institūcijas darbībai.

(2¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, lai nodrošinātu citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes firmas nepārprotamu lietošanu Latvijas Republikā, var pieprasīt, lai šīs kredītiestādes filiālei Latvijas Republikā firma tiktu papildināta ar paskaidrojošu informāciju.

(3) Vienīgi Latvijas Republikā reģistrētām bankām un ārvalstu banku filiālēm, kā arī citu dalībvalstu bankām un to filiālēm, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā uzsākušas finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikas teritorijā, atļauts izsludināt noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšanu un pieņemt tos.

(4) Šā panta trešās daļas noteikumi neierobežo elektroniskās naudas institūciju

tiesības pieņemt naudas līdzekļus no klientiem, vienlaikus apmainot šos naudas līdzekļus pret elektronisko naudu.

(5) *(Izslēgta ar 11.03.2010. likumu)*

(6) Elektroniskās naudas institūcija, kas:

1) saņēmusi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licenci (atļauju), nedrīkst sniegt finanšu pakalpojumus vai veikt citu komercdarbību, kas nav elektroniskās naudas emitēšana vai ar to saistīta maksāšanas līdzekļu apkalpošana, vai maksājumu pakalpojumu sniegšana;

2) savu darbību ir tiesīga veikt, nesaņemot Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licenci (atļauju), nedrīkst sniegt finanšu pakalpojumus, kas nav elektroniskās naudas emitēšana vai ar to saistīta maksāšanas līdzekļu apkalpošana, vai maksājumu pakalpojumu sniegšana.

(7) Šā panta sestās daļas noteikumi neliedz elektroniskās naudas institūcijai:

1) sniegt tādus finanšu pakalpojumus un citus pakalpojumus, kas ir cieši saistīti ar elektroniskās naudas emitēšanu un apkalpošanu vai ar apakšuzdevumiem, kuri izriet no elektroniskās naudas emitēšanas un apkalpošanas;

2) uzkrāt ar elektroniskās naudas emitēšanu un apkalpošanu saistītos datus, tai skaitā klientu identifikācijas datus, elektroniskās ierīces atmiņā.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

10.pants. Kredītiestādei aizliegts izplatīt reklāmu, kas sniedz nepatiesu informāciju par tās darbību.

10.¹ pants. (1) Ārpakalpojumus kredītiestādei ir tiesīgs sniegt tikai tāds ārpakalpojumu sniedzējs, kuram ir nepieciešamā kvalifikācija un pieredze tam deleģēto pienākumu izpildē.

(2) Ārpakalpojums šā likuma izpratnē ir pakalpojums, kas atbilst šādām pazīmēm:

1) kredītiestādei to sniedz ārpakalpojumu sniedzējs, kurš nav saņēmis dalībvalsts attiecīgās uzraudzības institūcijas licenci (atļauju) konkrētā pakalpojuma sniegšanai;

2) tas ir kāds no šādiem pakalpojumiem:

a) kredītiestādes grāmatvedības kārtošana, informācijas tehnoloģiju vai sistēmu pārvaldība vai attīstīšana, iekšējās kontroles sistēmas organizēšana, iekšējā audita dienesta pienākumu veikšana,

b) kredītiestādes finanšu pakalpojuma vai kāda būtiska tā elementa sniegšana.

(3) Kredītiestādes iekšējā audita dienesta pienākumus var deleģēt vienīgi zvērinātam revidentam, zvērinātu revidentu komercsabiedrībai vai kredītiestādes mātes sabiedrībai — dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei.

(3¹) Ja kredītiestāde deleģē ārpakalpojumu sniedzējam ieguldījumu pakalpojuma, ieguldījumu blakuspakalpojuma vai kāda būtiska šā pakalpojuma elementa sniegšanu, tā papildus šajā likumā noteiktajām prasībām ievēro Finanšu instrumentu tirgus likumā ieguldījumu brokeru sabiedrībai noteiktās prasības ārpakalpojumu deleģēšanai.

(4) Kredītiestāde nedrīkst deleģēt saskaņā ar normatīvajiem aktiem vai kredītiestādes statūtiem noteiktos kredītiestādes pārvaldes institūciju pienākumus, kā arī:

1) noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu piesaistīšanu;

2) galvojumu un citu tādu saistību aktu izsniegšanu, ar kuriem tā uzņēmusies pienākumu atbildēt kreditoram par trešās personas parādu;

3) *(izslēgts ar 29.05.2008. likumu).*

(5) Pirms ārpakalpojuma saņemšanas kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai motivētu rakstveida iesniegumu par plānoto ārpakalpojuma saņemšanu. Iesniegumam pievieno ārpakalpojuma politikas, procedūras aprakstu un ārpakalpojuma līguma oriģinālu vai tā apliecinātu kopiju.

(6) Ārpakalpojuma līgumā nosaka:

1) saņemamā ārpakalpojuma aprakstu;

2) precīzas prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu un kvalitāti;

3) kredītiestādes un ārpakalpojumu sniedzēja tiesības un pienākumus, to skaitā:

a) kredītiestādes tiesības pastāvīgi uzraudzīt ārpakalpojuma sniegšanas kvalitāti,

b) kredītiestādes tiesības dot ārpakalpojumu sniedzējam obligāti izpildāmus norādījumus jautājumos, kas saistīti ar ārpakalpojuma godprātīgu, kvalitatīvu, savlaicīgu un normatīvajiem aktiem atbilstošu izpildi,

c) kredītiestādes tiesības iesniegt ārpakalpojumu sniedzējam motivētu rakstveida pieprasījumu nekavējoties izbeigt ārpakalpojuma līgumu, ja kredītiestāde konstatējusi, ka ārpakalpojumu sniedzējs nepilda ārpakalpojuma līgumā noteiktās prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu vai kvalitāti,

d) ārpakalpojumu sniedzēja pienākumu nodrošināt kredītiestādei iespēju pastāvīgi uzraudzīt ārpakalpojuma sniegšanas kvalitāti,

e) ārpakalpojumu sniedzēja pienākumu nekavējoties izbeigt ārpakalpojuma līgumu pēc kredītiestādes motivēta rakstveida pieprasījuma saņemšanas;

4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības iepazīties ar visiem dokumentiem, grāmatvedības un dokumentu reģistriem un pieprasīt no ārpakalpojumu sniedzēja jebkuru informāciju, kas saistīta ar ārpakalpojuma sniegšanu un Finanšu un kapitāla

tirgus komisijas funkciju veikšanu.

(7) Kredītiestāde, kura plāno šajā likumā noteiktajā kārtībā saņemt ārpakalpojumu, izstrādā attiecīgu ārpakalpojuma politiku un procedūru. Ārpakalpojuma procedūrā nosaka:

- 1) iekšējo kārtību, kādā tiek pieņemti lēmumi par ārpakalpojuma saņemšanu;
- 2) ārpakalpojuma līguma slēgšanas, izpildes uzraudzības un izbeigšanas kārtību;
- 3) par sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzēju un par saņemtā ārpakalpojuma apjoma un kvalitātes uzraudzību atbildīgās personas un struktūrvienības, kā arī attiecīgo personu tiesības un pienākumus;
- 4) kredītiestādes rīcību gadījumos, ja ārpakalpojumu sniedzējs nepilda vai nevarēs pildīt ārpakalpojuma līguma noteikumus.

(8) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pārbaudīt ārpakalpojumu sniedzēja darbību tā atrašanās vai ārpakalpojuma sniegšanas vietā, tai skaitā iepazīties ar visiem dokumentiem, grāmatvedības un dokumentu reģistriem, izgatavot dokumentu kopijas, kā arī pieprasīt no ārpakalpojumu sniedzēja informāciju, kas saistīta ar ārpakalpojuma sniegšanu vai kas nepieciešama Finanšu un kapitāla tirgus komisijas funkciju veikšanai.

(9) Ārpakalpojumu sniedzējs uzsāk sniegt kredītiestādei ārpakalpojumu, ja kredītiestāde 30 dienu laikā no šā panta piektajā daļā minētā iesnieguma iesniegšanas dienas nav saņēmusi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas aizliegumu saņemt ārpakalpojumu.

(10) Finanšu un kapitāla tirgus komisija aizliedz kredītiestādei saņemt plānoto ārpakalpojumu, ja:

- 1) nav ievēroti šā likuma noteikumi;
- 2) ārpakalpojuma saņemšana var ierobežot kredītiestādes iespējas sniegt finanšu pakalpojumus, kā arī var aizskart kredītiestādes klientu un noguldītāju likumiskās intereses;
- 3) ārpakalpojuma saņemšana var ierobežot kredītiestādes pārvaldes institūciju iespējas veikt normatīvajos aktos, kredītiestādes statūtos vai citos kredītiestādes iekšējos aktos tām noteiktos pienākumus;
- 4) ārpakalpojuma saņemšana liegs vai ierobežos Finanšu un kapitāla tirgus komisijas iespējas veikt likumā noteiktās funkcijas;
- 5) ārpakalpojuma līgums neatbilst likumam un nesniedz skaidru un patiesu priekšstatu par kredītiestādes un ārpakalpojumu sniedzēja paredzēto sadarbību un prasībām attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu un kvalitāti.

(11) Ārpakalpojuma saņemšana neatbrīvo kredītiestādi no atbildības, kas noteikta

likumā vai līgumā ar tās klientiem. Kredītiestāde ir atbildīga par ārpakalpojumu sniedzēja veikumu tādā pašā mērā kā par savējo.

(12) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieprasīt, lai kredītiestāde novērst trūkumus, kas radušies, saņemot ārpakalpojumu, un noteikt šo trūkumu novēršanas termiņus. Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā termiņā trūkumi netiek novērsti, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa, lai kredītiestāde izbeidz ārpakalpojuma līgumu, un nosaka tā izbeigšanas termiņu.

(13) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai kredītiestāde nekavējoties izbeidz spēkā esošo ārpakalpojuma līgumu, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka:

- 1) kredītiestāde neveic ārpakalpojuma sniegšanas kvalitātes pastāvīgu uzraudzību vai veic to neregulāri un nepietiekami;
- 2) kredītiestāde neveic ar ārpakalpojuma sniegšanu saistīto risku pārvaldīšanu vai veic to nepietiekami un nekvalitatīvi;
- 3) ārpakalpojumu sniedzēja darbībā ir būtiski trūkumi, kuri apdraud vai var apdraudēt kredītiestādes saistību izpildi;
- 4) iestāties kāds no šā panta desmitajā daļā minētajiem apstākļiem.

(14) Ja kredītiestāde konstatē, ka ārpakalpojumu sniedzējs neievēro ārpakalpojuma līgumā noteiktās prasības attiecībā uz ārpakalpojuma apjomu vai kvalitāti, tā nekavējoties informē par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju.

(15) Ārpakalpojuma saņemšana neatbrīvo kredītiestādi un tās pārvaldes institūcijas no pienākuma veikt normatīvajos aktos noteikto ar kredītiestādes darbību saistīto risku pārvaldīšanu.

(16) Kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai grozījumus, kas tiek izdarīti ārpakalpojuma politikā un procedūrā, ne vēlāk kā nākamajā darbdienā pēc attiecīgo grozījumu apstiprināšanas.

(17) Ārpakalpojumu sniedzējs ir tiesīgs ārpakalpojuma sniegšanu deleģēt tālāk citai personai tikai pēc tam, kad saņemta kredītiestādes rakstveida piekrišana. Kredītiestāde pirms ārpakalpojuma tālākas deleģēšanas rakstveidā informē par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un iesniedz šajā pantā minētos dokumentus. Uz ārpakalpojuma sniegšanas tālāku deleģēšanu un ārpakalpojuma galīgo sniedzēju attiecināmi šā likuma noteikumi.

(18) Šā panta desmitajā, divpadsmitajā un trīspadsmitajā daļā minētā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

10.² pants. Ar finanšu nodrošinājumu saistītās tiesiskās attiecības regulē atsevišķs likums.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004. Pants stājas spēkā 25.05.2005. Sk. Pārejas noteikumus.)

II nodaļa Kreditīestāžu licencēšana

11.pants. (1) Banka savu darbību Latvijas Republikā var uzsākt tikai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licences (atļaujas) saņemšanas un reģistrācijas komercdarbības veikšanai likumos noteiktajā kārtībā.

(1¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, izvērtējot bankas akcionāru atbilstību šā likuma prasībām un šā likuma 15.panta 1.punktā minētajos dokumentos ietvertu informāciju, licencē (atļaujā) ir tiesīga noteikt bankas darbības, tai skaitā finanšu pakalpojumu sniegšanas nosacījumus.

(2) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu.)*

(3) Elektroniskās naudas institūcija savu darbību Latvijas Republikā ir tiesīga uzsākt pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izsniegtas licences (atļaujas) saņemšanas un reģistrācijas komercdarbības veikšanai likumos noteiktajā kārtībā.

(4) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu.)*

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija licenci (atļauju) kredītiestādes vai elektroniskās naudas institūcijas darbībai izsniedz uz nenoteiktu laiku.

(6) Visas elektroniskās naudas institūcijas un bankas, kuras emitē elektronisko naudu, izpilda un ievēro Latvijas Bankas noteiktās prasības attiecībā uz elektroniskās naudas izlaišanu un apkalpošanu, kā arī iesniedz Latvijas Bankai pārskatus par savu darbību un emitētās naudas apjomu Latvijas Bankas noteiktajā kārtībā un termiņos.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 22.10.2009. likumu, kas stājas spēkā 29.10.2009.)

11.¹ pants. (1) Elektroniskās naudas institūcijai nav jāsaņem Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izsniegta licence (atļauja), un tā savu darbību Latvijas Republikā ir tiesīga uzsākt pēc reģistrācijas komercdarbības veikšanai, ja tā par plānotās darbības uzsākšanu ir informējusi Latvijas Banku un pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) elektroniskās naudas institūcijas kopējās plānotās finanšu saistības pret emitētās elektroniskās naudas turētājiem nepārsniedz piecu miljonu eiro ekvivalentu latos, un elektroniskās naudas institūcijas darbībā tās nevienā brīdī nepārsniedz sešu miljonu eiro ekvivalentu latos;

2) elektroniskās naudas institūcijas emitēto elektronisko naudu kā maksāšanas līdzekli pieņem tās meitas sabiedrība, kura veic operatīvas funkcijas vai citas palīgfunckcijas attiecībā uz elektroniskās naudas institūcijas emitēto vai izplatīto elektronisko naudu, vai tās mātes sabiedrība, vai šādas mātes sabiedrības pārējās meitas sabiedrības;

3) elektroniskās naudas institūcijas emitēto elektronisko naudu kā maksāšanas līdzekli pieņem vienīgi ierobežots komersantu loks, kurus raksturo to atrašanās kopējās telpās vai tādas ciešas finansiālās vai darījumu attiecības ar elektroniskās naudas emitentu kā kopēja preču vai pakalpojumu tirdzniecības vai izplatīšanas sistēma.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā elektroniskās naudas institūcija nodrošina, lai:

1) vienā tās emitētā elektroniskās naudas līdzeklī (nesējā) uzkrātā elektroniskā nauda nepārsniegtu 150 eiro ekvivalentu latos;

2) datora atmiņā elektroniskās naudas līdzekļi būtu savstarpēji nodalīti, individuāli identificējami un, neautorizējot ar katru līdzekli veicamās darbības, nebūtu iespējams tos lietot vienam maksājumam vai vienam naudas līdzekļu pārvedumam.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

12.pants. (1) Latvijas Republikas kredītiestādēm ir jāsaņem Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja filiāles atvēršanai ārvalstīs.

(2) *(Izslēgta ar 29.05.2008. likumu.)*

(3) Ārvalstu kredītiestādēm ir jāpaziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par pārstāvniecības atvēršanu Latvijas Republikā.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

12.¹ pants. (1) Citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde drīkst atvērt filiāli Latvijā, nesaņemot šajā likumā noteikto licenci (atļauju), tikai pēc tam, kad:

1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir saņēmusi no attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas paziņojumu, kas ietver:

a) apstiprinājumu, ka attiecīgajai kredītiestādei ir spēkā esoša licence (atļauja) kredītiestādes darbībai,

b) filiāles darbības programmu,

c) filiāles adresi,

d) filiāles vadītāja vārdu un uzvārdu,

e) informāciju par kredītiestādes pašu kapitāla lielumu un kapitāla pietiekamības rādītāju,

f) informāciju par kredītiestādes mātes sabiedrības, kas ir kredītiestāde vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, kapitāla pietiekamības rādītāju,

g) informāciju par noguldījumu garantiju sistēmu, kuras dalībniece ir attiecīgā kredītiestāde;

2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir saņēmusi no attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas rakstveida apliecinājumu, ka tā laikus informēs Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par pārbaudēm kredītiestādes filiālēs Latvijā un netraucēs Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pārstāvjiem piedalīties šajās pārbaudēs, kā arī nekavējoties pēc pārbaudes beigšanas iesniegs Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ziņojumu par veiktās pārbaudes rezultātiem;

3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir informējusi attiecīgo dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju par to, ka ir gatava uzsākt kredītiestādes filiāles uzraudzību, kā arī par Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, kuri aizsargā sabiedrības intereses, vai ir pagājuši divi mēneši no dienas, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisija saņēma attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas paziņojumu.

(2) Citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes pienākums ir informēt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju mēnesi iepriekš par jebkuriem grozījumiem šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajā informācijā, kā arī par nolūku pārtraukt filiāles darbību.

(3) Šā panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunkta izpildei ir jāiesniedz dokumenti, kas dod skaidru priekšstatu par kredītiestādes filiāles darbības stratēģiju, finansiālo prognozi turpmākajiem diviem gadiem, tirgus izpēti plānu, organizatorisko struktūru ar precīzi noteiktiem un sadalītiem struktūrvienību uzdevumiem un struktūrvienību vadītāju pienākumiem, kā arī būtisku risku pārvaldīšanas politikas un procedūras, grāmatvedības politikas un uzskaites organizācijas galveno principu, vadības informācijas sistēmas apraksts, aktīvu un informācijas sistēmas aizsardzības noteikumi, iekšējās revīzijas politikas un procedūras, kā arī aizdomīgu finanšu darījumu identifikācijas procedūras apraksts.

(4) Citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde 30 dienas pēc tam, kad tā iesniegusi savas valsts attiecīgajai uzraudzības institūcijai attiecīgu paziņojumu par finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijā, uzsāk finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijā, neatverot filiāli.

(5) Ja 30 dienu laikā pēc šā panta ceturtajā daļā minētā paziņojuma saņemšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisijai nav iesniegts attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas motivēts rakstveida atteikums, uzskatāms, ka tā neiebilst pret šīs kredītiestādes finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijā.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.10.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

12.² pants. (1) Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde atver filiāli citā dalībvalstī šajā pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Kredītiestāde rakstveidā informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju, ka tā vēlas atvērt filiāli citā dalībvalstī. Iesniegumā tā norāda citu dalībvalsti, kurā paredzēts atvērt filiāli, filiāles adresi, filiāles vadītāja vārdu, uzvārdu un personas kodu, ja tāds ir piešķirts.

(3) Šā panta otrajā daļā minētajam iesniegumam kredītiestāde pievieno dokumentus, kas dod patiesu un skaidru priekšstatu par plānoto filiāles darbību, sniedzamajiem finanšu pakalpojumiem, tiem atbilstošu filiāles struktūru un darba organizāciju.

(4) Iesniegumu par filiāles atvēršanu citā dalībvalstī Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata 30 dienu laikā pēc visu nepieciešamo, atbilstoši normatīvo aktu prasībām sagatavoto dokumentu saņemšanas un par savu lēmumu rakstveidā informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju un attiecīgo kredītiestādi.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju par kredītiestādes pašu kapitāla lielumu un kapitāla

pietiekamības rādītāju, kā arī dara zināmu savu viedokli par filiāles vadītāja piemērotību amatam.

(6) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu.)*

(7) Kredītiestādes filiāle tiek izveidota un uzsāk darbību citā dalībvalstī, ja kredītiestāde ir saņēmusi attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas apliecinājumu vai ir pagājuši divi mēneši no dienas, kad attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcija ir saņēmusi šā panta ceturtajā daļā minēto paziņojumu.

(8) Kredītiestāde ne vēlāk kā 30 dienas pirms grozījumu izdarīšanas šā panta otrajā un trešajā daļā minētajā informācijā rakstveidā paziņo par tiem Finanšu un kapitāla tirgus komisijai un attiecīgajai dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijai. Par grozījumu apstiprināšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisija lemj un savu lēmumu dara zināmu attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijai un kredītiestādei šā panta ceturtajā daļā minētajā termiņā un kārtībā.

(8¹) Neatkarīgi no citā dalībvalstī izveidoto filiāļu skaita tās tiek uzskatītas par vienu filiāli attiecīgajā dalībvalstī.

(9) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu.)*

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 09.06.2005. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

12.³ pants. (1) Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde uzsāk finanšu pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli, šajā pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Kredītiestāde rakstveidā informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju, ka tā vēlas uzsākt finanšu pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli. Iesniegumā kredītiestāde norāda to dalībvalsti, kurā paredzēts sniegt finanšu pakalpojumus, un finanšu pakalpojumus, kurus tā paredzējusi sniegt.

(3) Iesniegumu par kredītiestādes finanšu pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, neatverot tajā filiāli, Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata un par savu lēmumu rakstveidā informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju un kredītiestādi 30 dienu laikā pēc tā saņemšanas.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

12.⁴ pants. (1) Citas dalībvalsts finanšu iestāde, kuru kontrolē viena vai vairākas kredītiestādes, var sniegt finanšu pakalpojumus Latvijas Republikas teritorijā, atverot filiāli vai bez filiāles atvēršanas, ja tā atbilst visiem šādiem nosacījumiem:

1) kredītiestāde vai kredītiestādes, kas kontrolē finanšu iestādi, ir saņēmušas licenci (atļauju) darbībai tajā dalībvalstī, saskaņā ar kuras likumiem darbojas attiecīgā finanšu iestāde;

2) finanšu iestāde sniedz finanšu pakalpojumus tās dalībvalsts teritorijā, saskaņā ar kuras likumiem tā darbojas;

3) kredītiestādei vai kredītiestādēm, kas kontrolē finanšu iestādi, pieder vismaz 90 procenti finanšu iestādes balsstiesīgo akciju;

4) kredītiestāde vai kredītiestādes, kas kontrolē finanšu iestādi, nodrošina šīs finanšu iestādes piesardzīgu vadību atbilstoši attiecīgās kredītiestādes vai attiecīgo kredītiestāžu mītnes valsts uzraudzības institūcijas prasībām;

5) kredītiestāde vai kredītiestādes, kas kontrolē finanšu iestādi, ir publiski atklājušas informāciju par to, ka ir solidāri atbildīgas par šīs finanšu institūcijas saistībām un attiecīgās kredītiestādes vai attiecīgo kredītiestāžu mītnes valsts uzraudzības institūcija pret to nav iebildusi;

6) finanšu iestādes darbība tiek pakļauta to kontrolējošās kredītiestādes vai kontrolējošo kredītiestāžu

konsolidētajai uzraudzībai, īpaši attiecībā uz kapitāla pietiekamību, lielajiem riska darījumiem un līdzdalību citās komercsabiedrībās.

(2) Latvijas Republikā reģistrēta finanšu iestāde ir tiesīga uzsākt finanšu pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī, atverot filiāli, šā likuma 12.² pantā noteiktajā kārtībā vai, neatverot filiāli, šā likuma 12.³ pantā noteiktajā kārtībā.

(3) Latvijas Republikā reģistrēta finanšu iestāde ir tiesīga sniegt finanšu pakalpojumus citas dalībvalsts teritorijā, ja attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcija ir saņēmusi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas paziņojumu, kas apliecina šādas finanšu iestādes atbilstību šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(4) Citā dalībvalstī reģistrēta finanšu iestāde ir tiesīga uzsākt finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikā šā likuma 12.¹ pantā noteiktajā kārtībā pēc tam, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir saņēmusi no attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas paziņojumu, kas ietver šādus dokumentus:

1) dokumentus, kuros iekļauta šā likuma 12.¹ panta pirmās daļas 1.punkta "a", "b", "c", "d" un "e" apakšpunktā noteiktā informācija;

2) dokumentus, kuros iekļauta informācija par finanšu iestādes pašu kapitāla apjomu un to kontrolējošās kredītiestādes vai kontrolējošo kredītiestāžu konsolidācijas grupas kapitāla pietiekamības rādītāju;

3) izziņu, kas apliecina finanšu iestādes atbilstību šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(5) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija saņem no finanšu iestādes mītnes valsts uzraudzības institūcijas paziņojumu par to, ka finanšu iestāde vairs neatbilst šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, tā nekavējoties nosūta paziņojumu attiecīgajai finanšu iestādei. Paziņojumā norāda, ka ar šā paziņojuma saņemšanas dienu tā zaudējusi tiesības sniegt finanšu pakalpojumus Latvijas Republikas teritorijā šajā pantā noteiktajā kārtībā. Lai sniegtu licencējamus finanšu pakalpojumus Latvijas Republikas teritorijā, citā dalībvalstī reģistrēta finanšu iestāde var vērsties Finanšu un kapitāla tirgus komisijā ar iesniegumu licences (atļaujas) saņemšanai vispārējā kārtībā.

(6) Ja Latvijas Republikā reģistrēta finanšu iestāde, kas uzsākusi finanšu pakalpojumu sniegšanu citas dalībvalsts teritorijā šajā pantā noteiktajā kārtībā, vairs neatbilst šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties informē finanšu iestādes iesaistītās valsts uzraudzības institūciju un finanšu iestādi par tās neatbilstību šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

12.⁵ pants. Latvijas Republikā reģistrētām elektroniskās naudas institūcijām, kuras nav saņēmušas Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licenci (atļauju) elektroniskās naudas institūcijas darbībai, nav tiesību uzsākt elektroniskās naudas emitēšanu un tās apkalpošanu citā dalībvalstī šā likuma 12.² un 12.³ pantā noteiktajā kārtībā.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

13.pants. (1) Jaundibinātā kredītiestāde pirms tās ierakstīšanas Komercreģistrā iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai iesniegumu licences (atļaujas) saņemšanai. Kredītiestādes reģistrācija Komercreģistrā izdarāma tikai pēc tam, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisijas lēmums izsniegt licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai iesniegts Komercreģistram.

(2) *(Izslēgta ar 21.05.1998. likumu.)*

(3) Kredītiestādes dibinātāji organizē naudas iemaksāšanu Latvijas Bankā pagaidu kontā un pilnībā apmaksā kredītiestādes dibināšanas pamatkapitālu līdz šā panta pirmajā daļā minētā iesnieguma izskatīšanai Finanšu un kapitāla tirgus komisijā. Kredītiestādes dibināšanas pamatkapitālā var ieguldīt tikai naudu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai un citu šajā

likumā paredzēto atļauju izsniegšanas un paziņojumu iesniegšanas kārtību un iesniedzamos dokumentus, kā arī ar kredītiestāžu darbību saistītos ierobežojumus.

(5) Ieraksti Komercreģistrā izdarāmi tikai pēc šajā likumā noteikto attiecīgo licenču (atļauju) saņemšanas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

14.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija iesniegumu par licences (atļaujas) saņemšanu izskata triju mēnešu laikā pēc visu nepieciešamo dokumentu saņemšanas. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības neizsniegt licenci (atļauju) jaundibināmai kredītiestādei, ja:

- 1) dibinot kredītiestādi, nav ievēroti likumi;
- 2) kredītiestādes ciešas attiecības ar trešajām personām var apdraudēt tās finansiālo stabilitāti vai ierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības veikt likumā noteiktās uzraudzības funkcijas;
- 3) citas valsts likumi un citi normatīvie akti, kas attiecas uz personām, kurām ir ciešas attiecības ar jaundibināmo kredītiestādi, ierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības veikt likumā noteiktās uzraudzības funkcijas;
- 4) kredītiestādes iesniegtie dokumenti satur nepatiesas ziņas;
- 5) viena vai vairākas no šā likuma 24.pantā minētajām personām neatbilst likumā noteiktajām prasībām;
- 6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka finanšu līdzekļi, kurus iegulda kredītiestādes pamatkapitālā, iegūti neparastos vai aizdomīgos finanšu darījumos vai nav dokumentāri pierādīta šo finanšu līdzekļu tiesiska ieguve;
- 7) jaundibināmā kredītiestāde ir meitas sabiedrība kādai ārvalstu kredītiestādei vai finanšu iestādei, kurai tās reģistrācijas valstī netiek veikta dalībvalstīs pieņemtajām prasībām līdzvērtīga uzraudzība uz konsolidēto finanšu pārskatu pamata, vai ja par tās uzraudzību atbildīgā ārvalsts institūcija ar Finanšu un kapitāla tirgus komisiju nav noslēgusi vienošanos par sadarbību un informācijas apmaiņu.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atsaka licences (atļaujas) izsniegšanu, ja kredītiestādes darbību reglamentējošie dokumenti paredz, ka šī kredītiestāde, ieskaitot tās vadību, neatradīsies Latvijā un nav saistīta ar kādu finanšu grupu.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

15.pants. Lai saņemtu Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licenci kredītiestādes darbībai, tās dibinātājiem jānodrošina:

- 1) dibināšanas dokumenti, statūti un kredītiestādes darbību reglamentējošie dokumenti, kas dod skaidru priekšstatu par plānoto darbību un tai atbilstošu organizāciju;
- 2) minimālā sākotnējā kapitāla iemaksa;
- 3) likuma prasībām atbilstošas kredītiestādes padomes un valdes locekļu, iekšējā audita dienesta vadītāja un ārvalsts kredītiestādes filiāles vadītāja kandidatūras. Ja iekšējā audita dienesta pienākumi deleģēti kredītiestādes mātes sabiedrībai — dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei, kredītiestādes dibinātāji Finanšu un kapitāla tirgus komisijai iesniedz ar mātes sabiedrību noslēgtā līguma oriģinālu. Ja iekšējā audita dienesta pienākumi deleģēti zvērinātam revidentam vai zvērinātu revidentu komercsabiedrībai, kredītiestādes dibinātāji iesniedz šā likuma 10.¹ pantā minētos dokumentus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 01.06.2000., 11.04.2002., 24.10.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

16.pants. (1) Kredītiestādi ir tiesīga dibināt:

1) pilngadīga un rīcībspējīga fiziskā persona;

2) juridiskā (reģistrētā) persona, kuras:

a) darbības laiks nav mazāks par trim finanšu gadiem (šis noteikums nav attiecināms uz finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku, kurš licencēts ārvalstī, kas ir Pasaules tirdzniecības organizācijas dalībniece, kā arī juridiskajām personām, kuru vienīgais dalībnieks vai vienīgais akcionārs ir dalībvalsts, Eiropas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas valsts),

b) finanšu pārskati tiek gatavoti saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības (finanšu pārskatu) standartiem un revidēti saskaņā ar starptautiskajiem revīzijas standartiem, kā arī tiem ir pievienots zvērināta revidenta ziņojums [dalībvalstī reģistrētas juridiskās (reģistrētās) personas finanšu pārskati var būt sagatavoti saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī spēkā esošajiem grāmatvedības standartiem];

3) valsts vai pašvaldība.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajām personām ir nepieciešama nevainojama reputācija un brīvais kapitāls.

(3) Izvērtējot personas reputāciju un brīvo kapitālu, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pārbaudīt šā likuma 19.pantā minēto personu identitāti, sodāmību un dokumentus, kuri ļauj pārliecināties par brīvā kapitāla pietiekamību kredītiestādes kapitālā un rezervēs izdarīto ieguldījumu apmērā, kā arī par to, vai ieguldītie līdzekļi nav iegūti neparastos vai aizdomīgos darījumos.

(4) Par kredītiestādes dibinātāju nevar būt fiziskās personas, kā arī juridiskās (reģistrētās) personas, uz kuru dibinātājiem (akcionāriem) un īpašniekiem (patiesajiem labumu guvējiem) — šā likuma 19.pantā minētajām fiziskajām personām — var attiecināt šā likuma 25.panta pirmās daļas 1., 2. vai 3.punktu vai kuras ir pildījušas valdes vai padomes locekļa pienākumus kredītiestādē vai finanšu iestādē, kas atzīta par maksātnespējīgu attiecīgo pienākumu pildīšanas laikā, vai kuras ir pildījušas valdes vai padomes locekļa pienākumus citā komercsabiedrībā un savas nolaidības dēļ vai tīši novedušas šo komercsabiedrību līdz kriminālsodāmai maksātnespējai vai bankrotam.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

17.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieprasīt papildu informāciju par šā likuma 16. un 29.pantā minētajām personām, lai spriestu par to finanšu stāvokli un reputāciju, šajā nolūkā pārbaudot minēto personu:

1) finanšu resursu pietiekamību;

2) kredītiestādes darbības un vadības plānus;

3) līdzšinējo darbību, kompetenci un pieredzi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

18.pants.

(Izslēgts ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

19.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pārbaudīt kredītiestādes dibinātāju identitāti. Ja kredītiestādes dibinātāji ir juridiskās (reģistrētās) personas, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pārbaudīt ziņas par to dibinātājiem (akcionāriem) un īpašniekiem (patiesajiem labumu guvējiem), līdz ir iegūta informācija par īpašniekiem (patiesajiem labumu guvējiem) — fiziskajām personām. Šajā pantā minētajām juridiskajām personām ir pienākums nodrošināt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju ar šo informāciju, ja tā nav pieejama publiskajos reģistros, no kuriem Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga šādu informāciju saņemt.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

19.¹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju pirms licences (atļaujas) izsniegšanas tādai jaundibināmai kredītiestādei:

1) kura ir attiecīgajā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības vai ieguldījumu brokeru sabiedrības meitas sabiedrība;

2) kura ir meitas sabiedrība tādai mātes sabiedrībai, kuras cita meitas sabiedrība ir attiecīgajā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība vai ieguldījumu brokeru sabiedrība;

3) kuru kontrolē kāda fiziskā vai juridiskā persona, kas kontrolē arī citu attiecīgajā dalībvalstī reģistrētu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pirms licences (atļaujas) izsniegšanas, kā arī licencētās kredītiestādes uzraudzības gaitā no attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijas pieprasa un novērtē informāciju par kredītiestādes akcionāru piemērotību un to kredītiestādes vadītāju reputāciju un pieredzi, kuri iesaistīti citu tās grupas uzņēmumu vadībā, kurā tiks iekļauta jaundibināmā kredītiestāde.
(09.06.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

20.pants. (1) Ārvalstu kredītiestāde var atvērt filiāli Latvijā, ja šīs kredītiestādes minimālais sākotnējais kapitāls atbilst šā likuma 21.panta prasībām un tās darbības laiks nav mazāks par trim finanšu gadiem.

(2) Šā panta noteikumi par kredītiestādes darbības laiku nav attiecināmi uz kredītiestādi, kura reģistrēta ārvalstī, kas ir Pasaules tirdzniecības organizācijas dalībniece.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 09.06.2005. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2005.)

21.pants. (1) Bankas minimālais sākotnējais kapitāls ir ekvivalents pieciem miljoniem eiro, kas pārrēķināti latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas kursu dienā, kad pieņemts lēmums izsniegt licenci (atļauju) bankas darbībai.

(2) Elektroniskās naudas institūcijas minimālais sākotnējais kapitāls ir ekvivalents vienam miljonam eiro, kas pārrēķināti latos saskaņā ar Latvijas Bankas noteikto valūtas kursu dienā, kad pieņemts lēmums izsniegt licenci (atļauju) elektroniskās institūcijas darbībai.

(3) Kredītiestādes pašu kapitāls nedrīkst kļūt mazāks par šajā pantā noteikto minimālo sākotnējo kapitālu.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

22.pants.

(Izslēgts ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

23.pants.

(Izslēgts ar 09.06.2005. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2005.)

24.pants. (1) Par kredītiestādes valdes priekšsēdētāju, valdes locekli, iekšējā audita dienesta vadītāju, sabiedrības kontrolieri, ārvalstu kredītiestādes filiāles vadītāju, kā arī par tādu personu, kura kredītiestādes vārdā, pieņemot būtiskus lēmumus, rada kredītiestādei civiltiesiskas saistības, var būt persona:

1) (izslēgts ar 22.02.2007. likumu);

2) kura ir kompetenta finanšu vadības jautājumos;

3) kurai ir nepieciešamā izglītība un triju gadu profesionālā darba pieredze atbilstoša lieluma komercsabiedrībā, organizācijā vai iestādē;

4) kurai ir nevainojama reputācija;

5) kurai nav atņemtas tiesības veikt komercdarbību.

(2) Kredītiestādes valdes priekšsēdētājam, valdes locekļiem, iekšējā audita dienesta vadītājam un sabiedrības kontrolierim nepieciešama augstākā izglītība.

(3) Kredītiestādes padomei ir pienākums pašai vai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minētās personas, ja tās neatbilst šajā pantā noteiktajām prasībām.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana par šā panta pirmajā daļā minēto personu atsaukšanu no amata neaptur tā izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

25.pants. (1) Par kredītiestādes valdes priekšsēdētāju, valdes locekli, iekšējā audita dienesta vadītāju, sabiedrības kontrolieri, ārvalstu kredītiestādes filiāles vadītāju, kā arī par tādu personu, kura kredītiestādes vārdā, pieņemot būtiskus lēmumus, rada kredītiestādei civiltiesiskas saistības, nevar būt persona:

- 1) kura ir notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, arī ļaunprātīgu bankrotu;
- 2) kura ir notiesāta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kaut arī atbrīvota no soda izciešanas noilguma, apžēlošanas vai amnestijas dēļ;
- 3) pret kuru krimināllieta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu izbeigta sakarā ar noilgumu vai amnestiju.

(2) Kredītiestādes padomes vai — attiecībā uz sabiedrības kontrolieri — akcionāru sapulces pienākums ir pašai vai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minētās personas, ja uz tām var attiecināt šā panta pirmās daļas 1., 2. vai 3.punktu.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana par šā panta pirmajā daļā minēto personu atsaukšanu no amata neaptur tā izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2005.)

26.pants. (1) Par kredītiestādes padomes priekšsēdētāju un padomes locekli var būt personas, kuras atbilst šā likuma 24.panta pirmās daļas 2., 3., 4. un 5.punkta prasībām. Par kredītiestādes padomes priekšsēdētāju un padomes locekli nevar būt personas, uz kurām var attiecināt šā likuma 25.panta pirmās daļas 1., 2. vai 3.punktu.

(2) Akcionāru sapulcei ir pienākums pašai vai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma nekavējoties atsaukt no amata šā panta pirmajā daļā minētās personas, ja tās neatbilst šajā pantā noteiktajām prasībām.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana par šā panta pirmajā daļā minēto personu atsaukšanu no amata neaptur tā izpildi.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

27.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var anulēt kredītiestādes licenci (atļauju), ja:

- 1) kredītiestāde nav uzsākusi darbību 12 mēnešu laikā kopš licences (atļaujas) izsniegšanas dienas;
- 2) tiek konstatēts, ka kredītiestāde sniegusi nepatiesas ziņas licences (atļaujas) saņemšanai;
- 3) kredītiestāde pārtraukusi darbību uz laiku, kas ir ilgāks par sešiem mēnešiem;
- 4) kredītiestāde ir uzsākusi pašlikvidācijas procesu;
- 5) kredītiestāde atsakās no licences (atļaujas) reorganizācijas gadījumā;
- 6) tiesa apstiprinājusi šajā likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu lēmumu par kredītiestādes bankrota procedūras uzsākšanu;
- 7) kredītiestāde vairāk nekā divus mēnešus pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas brīdinājuma par licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai anulēšanu labprātīgi un pilnā apmērā nav izdarījusi

maksājumus Noguldījumu garantiju fondā;

8) kredītiestāde neievēro šā likuma un citu kredītiestādes darbību regulējošo likumu prasības un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvos noteikumus un rīkojumus.

(2) Kredītiestādes licence (atļauja) netiek atjaunota, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija to ir anulējusi.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana par kredītiestādes licences (atļaujas) anulēšanu neaptur tā izpildi.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 26.05.2005. likumu, kas stājas spēkā 24.06.2005.)

27.¹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums izsniegt licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai, paziņo par to Eiropas Komisijai.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums anulēt licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai, paziņo par to Eiropas Komisijai.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju par atteikumu Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei atvērt filiāli citā dalībvalstī, atteikumu citā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei atvērt filiāli Latvijas Republikā un pasākumiem, ko Finanšu un kapitāla tirgus komisija veikusi saskaņā ar šā likuma 108.¹ panta trešo un ceturto daļu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par:

1) licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai izsniegšanu kredītiestādei, pār kuru kontroli tieši vai netieši īsteno ārvalsts komersants, paziņo par to Eiropas Komisijai un pārējo dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijām. Paziņojumā Eiropas Komisijai norāda kredītiestādes grupas struktūru;

2) būtiskas līdzdalības iegūšanu kredītiestādē, paziņo par to Eiropas Komisijai un pārējo dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijām, ja šādas būtiskas līdzdalības ieguvējs ir ārvalsts komersants un, iegūstot būtisku līdzdalību, kredītiestāde kļūst par ārvalsts komersanta meitas sabiedrību. Paziņojumā Eiropas Komisijai norāda kredītiestādes grupas struktūru;

3) licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai izsniegšanu ārvalsts kredītiestādes filiālei, paziņo par to Eiropas Komisijai un Eiropas Banku komitejai.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju par problēmām, ar kādām saskaras Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde, uzsākot vai veicot kredītiestādes darbību ārvalstī.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju par normatīvajiem aktiem, kuri reglamentē kredītiestāžu dibināšanu un darbību Latvijas Republikā.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

III nodaļa Būtiska līdzdalība

28.pants. (1) Būtisku līdzdalību kredītiestādē drīkst iegūt vienīgi persona, kura atbilst šā likuma 16.panta prasībām un nodrošina 19.panta nosacījumu un 29.panta piektajā daļā noteikto kritēriju izpildi, turklāt šai personai jābūt finansiāli stabilai, lai persona, ja nepieciešams, spētu veikt papildu ieguldījumu kredītiestādes kapitāla atjaunošanai, nodrošinot kredītiestādes kapitāla atbilstību likuma prasībām un kredītiestāžu darbību regulējošo prasību izpildi.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieprasīt informāciju par personām, kas pretendē uz būtisku līdzdalību (būtisku līdzdalību faktiski ieguvušajām vai aizdomās par šādas līdzdalības iegūšanu turamajām personām), to skaitā par juridisko (reģistrēto) personu īpašniekiem (patiesajiem labuma guvējiem) — fiziskajām personām, lai izvērtētu šo personu atbilstību šā likuma 29.panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības identificēt uz būtisku līdzdalību pretendējošu (būtisku līdzdalību faktiski ieguvušo vai aizdomās par šādas līdzdalības iegūšanu turamo) juridisko (reģistrēto) personu dibinātājus (akcionārus) un īpašniekus (patiesos labumu guvējus), līdz ir iegūta informācija par īpašniekiem (patiesajiem labumu guvējiem) — fiziskajām personām. Šo personu identificēšanai minētajām juridiskajām personām ir pienākums iesniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tās pieprasīto informāciju, ja šī informācija nav pieejama publiskajos reģistros, no kuriem Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga šādu informāciju saņemt.

(4) Ja personas, kuras tiek turētas aizdomās par būtiskas līdzdalības iegūšanu kredītiestādē, nesniedz vai atsakās sniegt šā panta otrajā vai trešajā daļā minēto informāciju un kopā to daļība aptver 10 un vairāk procentus no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita, šie akcionāri nevar izmantot visu tiem piederošo akciju balsstiesības. Finanšu un kapitāla tirgus komisija par šo faktu nekavējoties informē attiecīgos akcionārus un kredītiestādi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

29.pants. (1) Persona, kas vēlas iegūt būtisku līdzdalību kredītiestādē, par to iepriekš rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Paziņojumā norāda iegūstamo līdzdalības apmēru procentos no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita. Paziņojumam pievieno Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu personas atbilstību šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Paziņojumam pievienojamās informācijas saraksts publicējams Finanšu un kapitāla tirgus komisijas mājaslapā internetā.

(2) Ja persona vēlas palielināt savu būtisko līdzdalību, sasniedzot vai pārsniedzot 20, 33 vai 50 procentus no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita, vai ja kredītiestāde kļūst par šīs personas meitas sabiedrību, attiecīgā persona par to iepriekš rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Paziņojumā norāda iegūstamo līdzdalības apmēru procentos no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita. Paziņojumam pievieno Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu personas atbilstību šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem. Paziņojumam pievienojamās informācijas saraksts publicējams Finanšu un kapitāla tirgus komisijas mājaslapā internetā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija divu darbdienu laikā no dienas, kad saņemts šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētais paziņojums, vai divu darbdienu laikā pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasītās papildu informācijas saņemšanas rakstveidā informē personu par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu un par vērtēšanas perioda beigu datumu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai šā panta piektajā daļā noteiktajā vērtēšanas periodā, bet ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darbdienu ierīcības pieprasīt papildu informāciju par šajā pantā minētajām personām, lai izvērtētu šo personu atbilstību šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 60 darbdienu laikā no dienas, kad personai nosūtīta šā panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu, izvērtē personas brīvā kapitāla pietiekamību, finansiālo stabilitāti un plānotās līdzdalības iegūšanas finansiālo pamatojumu, lai nodrošinātu tās kredītiestādes noturīgu un rūpīgu pārvaldību, kurā plānots iegūt līdzdalību, kā arī personas iespējamo ietekmi uz kredītiestādes vadību un darbību. Izvērtēšanas procesā Finanšu un kapitāla tirgus komisija ņem vērā arī šādus kritērijus:

1) personas nevainojama reputācija un atbilstība kredītiestādes dibinātājiem noteiktajām prasībām;

2) tās personas nevainojama reputācija un profesionālā pieredze, kura plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā vadīs kredītiestādes darbību;

3) personas finanšu stabilitāte, it īpaši saistībā ar veiktās vai plānotās saimnieciskās darbības veidu kredītiestādē, kurā plānots iegūt līdzdalību;

4) vai kredītiestāde spēs pildīt šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās regulējošās prasības un vai tās uzņēmumu grupas struktūra, kuras sastāvā tā iekļausies, neierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisijas iespējas veikt tai likumā noteiktās uzraudzības funkcijas, nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp kredītiestāžu uzraudzības institūcijām un noteikt kredītiestāžu uzraudzības institūciju

uzraudzības pilnvaru sadalījumu;

5) vai nepastāv pamatotas šaubas, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana un terorisma finansēšana vai mēģināts veikt šādas darbības vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija saskaņā ar šā panta sesto daļu ir pārtraukusi vērtēšanas periodu, šo pārtraukuma laiku vērtēšanas periodā neieskaita.

(6) Pieprasot šā panta ceturtajā daļā minēto papildu informāciju, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības vienu reizi pārtraukt vērtēšanas periodu līdz dienai, kad šī informācija tiek saņemta, bet ne ilgāk kā uz 20 darbdienām. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pagarināt minēto vērtēšanas perioda pārtraukumu līdz 30 darbdienām, ja persona, kura vēlas iegūt, ir ieguvusi, vēlas palielināt vai ir palielinājusi savu būtisko līdzdalību kredītiestādē, nav pakļauta kredītiestāžu, apdrošināšanas sabiedrību, pārapsrošināšanas sabiedrību, ieguldījumu pārvaldes sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības uzraudzībai vai šīs personas mītnes (reģistrācijas) vieta ir ārvalstī.

(7) Finanšu un kapitāla tirgus komisija šā panta piektajā daļā minētajā termiņā pieņem lēmumu, ar kuru aizliedz personai iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību kredītiestādē, ja:

- 1) persona neatbilst šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem;
- 2) persona nesniedz vai atsakās sniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai šajā likumā noteikto informāciju vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasīto papildu informāciju;
- 3) no personas neatkarīgu apstākļu dēļ tai nav iespējams sniegt šajā likumā noteikto informāciju vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasīto papildu informāciju.

(8) Finanšu un kapitāla tirgus komisija divu darbdienu laikā, nepārsniedzot šā panta piektajā daļā noteikto vērtēšanas periodu, pēc šā panta septītajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas nosūta to personai, kurai aizliedz iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību kredītiestādē.

(9) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija šā panta piektajā daļā minētajā termiņā nenosūta personai lēmumu, ar kuru aizliedz šai personai iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību kredītiestādē, uzskatāms, ka tā piekrīt personas būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai kredītiestādē.

(10) Šā panta septītās daļas 3.punkta noteikumi nav attiecināmi uz juridisko (reģistrēto) personu, ja tās akcijas tiek kotētas kādā dalībvalsts regulētajā tirgū vai citā regulētajā tirgū, kura organizētājs ir Starptautiskās Fondu biržu federācijas pilntiesīgs loceklis, un šī juridiskā (reģistrētā) persona Finanšu un kapitāla tirgus komisijai sniedz ziņas par saviem akcionāriem, kuriem tajā ir būtiska līdzdalība.

(11) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir piekritusi, ka persona iegūst vai palielina būtisku līdzdalību kredītiestādē, šī persona savu būtisko līdzdalību kredītiestādē iegūst vai palielina ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no dienas, kad nosūtīta šā panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu. Ja līdz minētā termiņa beigām persona nav ieguvusi vai palielinājusi būtisku līdzdalību kredītiestādē, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas piekrišana tās būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai kredītiestādē zaudē spēku. Pēc personas motivēta rakstveida lūguma Finanšu un kapitāla tirgus komisija var lemt par minētā termiņa pagarināšanu.

(12) Šā panta piektajā daļā minētā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(26.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

30.pants.

(Izslēgts ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

30.¹ pants. Izvērtējot šā likuma 29.panta pirmajā un otrajā daļā minētos paziņojumus, Finanšu un kapitāla tirgus komisija konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijām, ja būtiskas līdzdalības ieguvējs ir attiecīgajā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība, pārapsrošinātājs, ieguldījumu pārvaldes sabiedrība, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai dalībvalstī

reģistrētas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapdrošinātāja, ieguldījumu pārvaldes sabiedrības vai ieguldījumu brokeru sabiedrības mātes sabiedrība vai persona, kas kontrolē dalībvalstī reģistrētu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošinātāju, ieguldījumu pārvaldes sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību, un ja, attiecīgajai personai iegūstot vai palielinot būtisku līdzdalību, kredītiestāde kļūst par šīs personas meitas sabiedrību vai nonāk tās kontrolē.

(26.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

31.pants. Ja persona vēlas izbeigt savu būtisko līdzdalību kredītiestādē, tā par šādu lēmumu iepriekš rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Paziņojumā norāda personai paliekošo kredītiestādes pamatkapitāla daļu vai balsstiesīgo akciju skaitu procentos. Ja persona vēlas samazināt savu būtisko līdzdalību zem 20, 33 vai 50 procentiem no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita vai kredītiestāde pārstāj būt šīs personas meitas sabiedrība, tā par šādu lēmumu iepriekš rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai.

(24.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

32.pants. (1) Kredītiestāde nekavējoties, tiklīdz par to uzzinājusi, rakstveidā paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par ikvienas personas būtiskas līdzdalības iegūšanu, palielināšanu vai samazināšanu. Paziņojumā norāda attiecīgās personas līdzdalības apmēru procentos no kredītiestādes pamatkapitāla vai balsstiesīgo akciju skaita vai informāciju par būtiskās līdzdalības izbeigšanu.

(2) (Izslēgta ar 26.02.2009. likumu.)

(24.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

33.pants. (1) Ja kredītiestādes akcionāra ietekme uz kredītiestādi apdraud vai var apdraudēt tās finansiāli stabilitu, piesardzīgu un normatīvajiem aktiem atbilstošu vadību un darbību vai būtisku līdzdalību ieguvusī persona neatbilst kredītiestādes dibinātājiem noteiktajām prasībām, nav finansiāli stabila vai nesniedz vai atsakās sniegt šā likuma 28.panta otrajā vai trešajā daļā minēto informāciju, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga:

- 1) pieprasīt, lai nekavējoties tiek pārtraukta šāda ietekme;
- 2) pieprasīt kredītiestādes valdes (padomes) vai kāda valdes (padomes) locekļa atsaukšanu;
- 3) aizliegt akcionāram izmantot visu tam piederošo akciju balsstiesības.

(2) Akcionāram nav tiesību izmantot visu tam piederošo akciju balsstiesības kredītiestādē, un akcionāru sapulces lēmumi, kas pieņemti, izmantojot šo akciju balsstiesības, nav spēkā no to pieņemšanas brīža, un uz to pamata nedrīkst prasīt, lai tiktu izdarīti ieraksti komercreģistrā un citos publiskos reģistros, ja:

- 1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija šajā likumā minētajos gadījumos ir aizliegusi personai izmantot tai piederošo akciju balsstiesības;
- 2) persona ir ieguvusi vai palielinājusi būtisko līdzdalību kredītiestādē pirms šā likuma 29.panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma iesniegšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisijai;
- 3) persona ir ieguvusi vai palielinājusi būtisko līdzdalību kredītiestādē šā likuma 29.panta pirmajā vai otrajā daļā minētā paziņojuma izskatīšanas laikā.

(3) Ja kredītiestādes akcionāram ir aizliegts izmantot tam piederošo akciju balsstiesības kredītiestādē, kopējo lemttiesīgo akciju skaitu aprēķina, no visām balsstiesīgajām akcijām atņemot tās akcijas, kuru balsstiesību izmantošana ir aizliegta. Šā likuma noteikumi par būtisku līdzdalību nav attiecināmi uz kredītiestādes akcionāru, kuram būtiska līdzdalība kredītiestādē rodas citam akcionāram piemērotā balsstiesību aizlieguma dēļ.

(4) Šā panta pirmajā daļā minētā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

33.¹ pants. (1) Nosakot personas netiešā ceļā iegūtās līdzdalības apmēru kredītiestādē, ņem vērā šādas personas (turpmāk — konkrētā persona) iegūtās balsstiesības kredītiestādē:

- 1) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot trešā persona, ar kuru konkrētā persona ir noslēgusi vienošanos, uzliktot par pienākumu saskaņot balsstiesību izmantošanas un rīcības politiku ilgtermiņā attiecībā uz konkrētā emitenta pārvaldi;
- 2) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot trešā persona saskaņā ar vienošanos, kas noslēgta ar konkrēto personu un paredz attiecīgo balsstiesību pagaidu nodošanu;
- 3) balsstiesības, kuras izriet no akcijām, ko konkrētā persona ir saņēmusi kā nodrošinājumu, ja tā var izmantot balsstiesības un ir paudusi savu nodomu tās izmantot;
- 4) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot konkrētā persona neierobežotā laikposmā;
- 5) balsstiesības, kuras ir tiesīga izmantot konkrētās personas kontrolētā komercsabiedrība vai kuras šāda komercsabiedrība var izmantot saskaņā ar šīs daļas 1., 2., 3. un 4.punkta noteikumiem;
- 6) balsstiesības, kuras izriet no akcijām, kas nodotas turējumā konkrētajai personai, un kuras tā var izmantot pēc saviem ieskatiem, ja nav saņemti īpaši norādījumi;
- 7) balsstiesības, kuras izriet no trešās personas vārdā un konkrētās personas labā turētām akcijām;
- 8) balsstiesības, kuras konkrētā persona var realizēt kā pilnvarnieks, kad tā ir tiesīga izmantot balsstiesības pēc saviem ieskatiem, ja nav saņemusi īpašus norādījumus;
- 9) balsstiesības, kas izriet no jebkurā citā netiešā veidā konkrētās personas iegūtajām akcijām.

(2) Persona, kura vēlas iegūt, ir ieguvusi, vēlas palielināt vai ir palielinājusi netiešā ceļā būtisko līdzdalību kredītiestādē, pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma iesniedz tai informāciju, kas ļauj pārliecināties par personas atbilstību šā likuma II un III nodaļas prasībām.

(24.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

33.² pants. Būtisku līdzdalību kredītiestādē nav tiesīgi iegūt ieguldījumu fondi un tiem pielīdzināmi nodibinājumi.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

IV nodaļa **Kredītiestāžu darbību regulējošās prasības**

34.pants. Banka kreditēšanu veic saskaņā ar tās kredītpolitiku, kas nosaka kredītu piešķiršanas un atmaksāšanas kārtību, izsniegto kredītu uzraudzības kārtību un to kvalitātes novērtēšanas kritērijus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

34.¹ pants. Kredītiestāde nodrošina tās darbības raksturam, apjomam un sarežģītībai piemērotas visaptverošas un efektīvas iekšējās kontroles sistēmas izveidi un darbību. Iekšējās kontroles sistēma ietver šādus pamatelementus:

- 1) kredītiestādes lielumam un darbības riskiem atbilstošu organizatorisko struktūru, kurā attiecībā uz darījumu veikšanu un kontroli starp kredītiestādes struktūrvienībām un atbildīgajiem darbiniekiem ir skaidri noteikts, nepārprotams un sistemātisks pienākumu, pilnvaru un atbildības sadalījums;
- 2) kredītiestādes darbībai piemītošo un varbūtējo risku identificēšanas, pārvaldīšanas, uzraudzības un ziņošanas sistēmu;
- 3) iekšējās kontroles procedūras.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

35.pants. (1) Banka nodrošina pašu kapitālu, kura apmērs vienmēr ir lielāks vai vienāds ar šādu kapitāla prasību kopsummu:

1) kredītriska un atgūstamās vērtības samazinājuma riska kapitāla prasība. Kredītriska kapitāla prasību aprēķina kā 8 procentus no riska darījumu riska svērto vērtību kopsummas;

2) ārvalstu valūtas riska kapitāla prasība un preču riska kapitāla prasība;

3) parāda vērtspapīru un kapitāla vērtspapīru pozīcijas riska kapitāla prasība un norēķinu riska un darījuma partnera riska kapitāla prasība tirdzniecības portfeļa riska darījumiem un, ja ir saņemta Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja pārsniegt lielo riska darījumu ierobežojumus tirdzniecības portfeļa riska darījumiem, kapitāla prasība šādam pārsniegumam;

4) operacionālā riska kapitāla prasība.

(2) Kredītriska kapitāla prasības aprēķinam banka var piemērot standartizēto pieeju vai, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija to atļauj, — uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju.

(3) Saņemot atļauju piemērot kredītriska kapitāla prasības aprēķinam uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, banka rēķina arī atgūstamās vērtības samazinājuma riska kapitāla prasību.

(4) Ārvalstu valūtas riska kapitāla prasības, preču riska kapitāla prasības, parāda vērtspapīru un kapitāla vērtspapīru pozīcijas riska kapitāla prasības aprēķinam banka var piemērot standartizēto pieeju vai, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija to atļauj, — iekšējos modeļus.

(5) Operacionālā riska kapitāla prasības aprēķinam banka var piemērot pamatrādītāja pieeju, standartizēto pieeju vai, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija to atļauj, — alternatīvo standartizēto pieeju vai attīstīto operacionālā riska mērīšanas pieeju.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka pašu kapitālā iekļaujamos elementus un tā aprēķina kārtību.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

35.¹ pants. (1) Banka šā likuma 35.pantā minētajam kredītriska kapitāla prasības aprēķinam var izmantot tikai tādas ārējās kredītu novērtējuma institūcijas (reitingu aģentūras) veiktu kredīta novērtējumu, kuru Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir atzinusi par piemērotu.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija izvērtē ārējās kredītu novērtējuma institūcijas (reitingu aģentūras) un par piemērotām kredītriska kapitāla prasības noteikšanai atzīst tās, kuru novērtējuma metodoloģija ir objektīva, neatkarīga, pastāvīgi tiek pārskatīta un kuru veiktie kredītu novērtējumi atbilst ticamības un pārskatāmības prasībām.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka ārējās kredītu novērtējuma institūcijas (reitingu aģentūras) veiktā kredīta novērtējuma (reitinga) atbilstību kredītu kvalitātes pakāpei, kas tiek izmantota kredītriska kapitāla prasības noteikšanai.

(4) Ja citas dalībvalsts kompetentās iestādes ir atzinušas kādu ārējo kredītu novērtējuma institūciju (reitingu aģentūru) par piemērotu savā valstī, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var atzīt šo institūciju par piemērotu, neveicot tās izvērtēšanu. Ja citas dalībvalsts kompetentās iestādes savā valstī ir noteikušas kādas ārējās kredītu novērtējuma institūcijas (reitingu aģentūras) veiktā kredīta novērtējuma (reitinga) atbilstību kredītu kvalitātes pakāpei, kas tiek izmantota kredītriska kapitāla prasības noteikšanai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var to atzīt un nenoteikt attiecīgās kredītu novērtējuma institūcijas (reitingu aģentūras) veiktā kredīta novērtējuma (reitinga) atbilstību kredītu kvalitātes pakāpei.

(5) Ārējās kredītu novērtējuma institūcijas (reitingu aģentūras) atzīšanas prasības, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai sniedzamās informācijas un iesnieguma izskatīšanas kārtību nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

35.² pants. (1) Elektroniskās naudas institūcijas pašu kapitāla attiecība nedrīkst būt mazāka par 2 procentiem pret lielāko no šādiem rādītājiem:

1) elektroniskās naudas institūcijas pašreizējās saistības, kas atbilst emitētās elektroniskās naudas daudzumam;

2) to iepriekšējo sešu mēnešu saistību vidējā vērtība, kuras atbilst emitētās elektroniskās naudas daudzumam.

(2) Elektroniskās naudas institūcijas pirmo sešu mēnešu darbības rezultātā šīs institūcijas pašu kapitāla attiecība pret saistībām, kas atbilst emitētās elektroniskās naudas kopējam daudzumam vai plānotajai sešu mēnešu saistību summas vidējai vērtībai, nedrīkst būt mazāka par 2 procentiem. Elektroniskās naudas institūcijas kopējo plānoto saistību apjomu, kas atkarīgs no emitētās elektroniskās naudas daudzuma, nosaka saskaņā ar elektroniskās naudas institūcijas sagatavoto saimnieciskās darbības plānu pirmajiem trim darbības gadiem.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

36.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

36.¹ pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

36.² pants. (1) Papildus šā likuma 35.panta prasībām banka nodrošina savai darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai pietiekamu kapitālu, nosakot tā elementus un struktūru.

(2) Banka izstrādā savas darbības raksturam, apjomam un sarežģītībai piemērotu, visaptverošu, pamatotu un efektīvu stratēģiju un procedūras un īsteno nepārtrauktai kapitāla novērtēšanai un pietiekama kapitāla uzturēšanai nepieciešamos pasākumus.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

36.³ pants. (1) Kredītiestāde publisko informāciju par savai darbībai piemītošo risku pārvaldīšanas mērķiem, metodēm un politiku, kā arī par pašu kapitāla prasībām un kapitāla pietiekamību.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka prasības šā panta pirmajā daļā minētās informācijas atklāšanai.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

36.⁴ pants. (1) Kredītiestāde pēc tās komercsabiedrības pieprasījuma, kura vēlas saņemt kredītu, skaidro tai piešķirtā iekšējā reitinga pamatojumu, ja nepieciešams, nodrošinot arī rakstveida skaidrojumu.

(2) Skaidrojumu sagatavo, ja tā sagatavošanas izmaksas ir samērojamas ar kredīta lielumu.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga noteikt prasības reitinga piešķiršanas skaidrojumā ietveramās informācijas atklāšanai, ja banku sektorā pieņemtā prakse nenodrošina šā panta pirmajā daļā noteiktās prasības apmierinošu ievērošanu.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

37.pants. (1) Kredītiestāde savus aktīvus izvieto tā, lai jebkurā brīdī tiktu nodrošināta tās kreditoru juridiski pamatoto prasību apmierināšana.

(2) Šādu prasību nodrošināšanas normatīvos noteikumus attiecībā uz Latvijas Republikā reģistrētām bankām (likviditātes prasības) nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(2¹) Sadarbībā ar dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības iestādēm Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzrauga likviditātes prasību ievērošanu Latvijas Republikā reģistrēto banku filiālēs dalībvalstīs un dalībvalstīs reģistrēto banku filiālēs Latvijas Republikā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licencētas elektroniskās naudas institūcijas izvietoto aktīvu apjoms nedrīkst būt mazāks par to saistību apjomu, kas izriet no emitētās elektroniskās naudas daudzuma.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka ierobežojumus, kas jāievēro tās licencētām elektroniskās naudas institūcijām.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka ierobežojumus, kas jāievēro tās licencētām elektroniskās naudas institūcijām, izvietojot emitētās elektroniskās naudas daudzumam atbilstošo aktīvu apjomu.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

38.pants.

(Izslēgts ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

39.pants. (1) Kredītiestādes riska darījums tiek kvalificēts kā liels, ja riska darījuma apmērs ir 10 vai vairāk procentu no kredītiestādes pašu kapitāla.

(2) Kredītiestāde izstrādā pamatotas lielo riska darījumu pārvaldīšanas un uzskaites procedūras un atbilstošus iekšējās kontroles mehānismus, lai laikus identificētu un reģistrētu visus lielos riska darījumus un turpmākās izmaiņas to apmēros un uzraudzītu šos riska darījumus saskaņā ar kredītiestādes politiku attiecībā uz riska darījumu ierobežojumiem.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

40.pants. Lielo riska darījumu kopsumma nedrīkst pārsniegt kredītiestādes pašu kapitālu vairāk par astoņām reizēm.

41.pants.

(Izslēgts ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

42.pants. Riska darījumu apmērs ar vienu klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu nedrīkst pārsniegt 25 procentus no kredītiestādes pašu kapitāla. Riska darījumu ierobežojumiem pakļauto riska darījumu kopumu nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija. Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga atļaut pārsniegt lielo riska darījumu ierobežojumus tirdzniecības portfeļa riska darījumiem, ja kredītiestāde aprēķina un ievēro papildu kapitāla prasību šādam pārsniegumam.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

43.pants. (1) Ja klients (savstarpēji saistītu klientu grupa) ir kredītiestādes mātes sabiedrība vai meitas sabiedrība, vai viena vai vairākas tās mātes sabiedrības meitas sabiedrības, tad riska darījumu apmērs ar šādiem klientiem nedrīkst pārsniegt 20 procentus no kredītiestādes pašu kapitāla. Šis ierobežojums neattiecas uz bankas līdzdalību tās meitas sabiedrību pamatkapitālā.

(2) Riska darījumu apmērs ar personām, kuras saistītas ar kredītiestādi, nedrīkst kopsummā pārsniegt 15 procentus no kredītiestādes pašu kapitāla. Šis ierobežojums neattiecas uz šā panta pirmajā daļā minētajiem riska darījumiem un uz bankas līdzdalību to komercsabiedrību pamatkapitālā, kurās bankai ir dalība.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var atļaut nepiemērot šā likuma 40., 42. un 43.panta pirmās daļas ierobežojumus riska darījumiem ar kredītiestādes meitas sabiedrībām, tās mātes sabiedrību vai mātes sabiedrības meitas sabiedrībām, ja kredītiestāde un minētie klienti tiek pakļauti konsolidētajai uzraudzībai, kuru veic Finanšu un kapitāla tirgus komisija vai citas dalībvalsts uzraudzības institūcija, vai arī ārvalsts uzraudzības institūcija tādā ārvalstī, kur konsolidēto uzraudzību veic saskaņā ar tādām pašām prasībām, kādas ir noteiktas dalībvalstīm.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

44.pants. (1) Bankas būtiska līdzdalība tādās komercsabiedrības pamatkapitālā, kura nav kredītiestāde, finanšu iestāde, apdrošināšanas sabiedrība vai pārapdrošinātājs, nedrīkst pārsniegt 15 procentus no bankas pašu kapitāla.

(2) Elektroniskās naudas institūcija nedrīkst iegūt līdzdalību citu komercsabiedrību pamatkapitālā,

izņemot tādas komercsabiedrības, kuras veic ar šīs elektroniskās naudas institūcijas emitēto vai izplatīto elektronisko naudu saistītos apakšuzdevumus.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005. likumu, kas stājas spēkā 12.07.2005.)

45.pants. Bankas būtiskas līdzdalības kopējais apjoms tādu komercsabiedrību pamatkapitālā, kuras nav kredītiestādes, finanšu iestādes, apdrošināšanas sabiedrības vai pārapdrošinātāji, nedrīkst pārsniegt 60procentus no bankas pašu kapitāla.

(09.06.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2005.)

45.¹ pants. Banka vai finanšu pārvaldītājsabiedrība pirms līdzdalības iegūšanas kādas ārvalstī reģistrētas komercsabiedrības pamatkapitālā, kā rezultātā komercsabiedrība saskaņā ar šo likumu tiks pakļauta konsolidētajai uzraudzībai, pārliecinās, ka banka varēs saņemt konsolidētajai uzraudzībai nepieciešamo informāciju no attiecīgās komercsabiedrības.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

46.pants.

(Izslēgts ar 24.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2002.)

47.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

48.pants. Banka nedrīkst tieši vai netieši izsniegt kredītu pašas izlaisto vai tās mātes vai meitas sabiedrības izlaisto akciju iegādei, kā arī pieņemt par kredītu nodrošinājumu pašas akcijas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2002.)

49.pants. Kredītiestādes ārvalstu valūtu atklātā pozīcija nedrīkst pārsniegt:

1) atsevišķā ārvalstu valūtā — 10 procentus no pašu kapitāla;

2) kopumā visās ārvalstu valūtās — 20 procentus no pašu kapitāla.

50.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības papildus noteikt vēl citas kredītiestāžu darbību regulējošas prasības, lai mazinātu kredītiestāžu darbības risku un aizsargātu kreditoru intereses.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

50.¹ pants.

(Izslēgts ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

50.² pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

50.³ pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

50.⁴ pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

50.⁵ pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

50.⁶ pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

50.⁷ pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

50.⁸ pants. (1) Kredītiestāde ievēro šā likuma 34.¹, 35., 40., 42., 43. un 49.panta prasības individuāli.

(2) Kredītiestāde, kas nav ne Latvijas Republikā reģistrēta un konsolidētajai uzraudzībai pakļauta mātes

sabiedrība, ne tās meitas sabiedrība, kā arī jebkura kredītiestāde, kas nav pakļauta šā likuma 50.⁹ pantā noteiktajai konsolidētajai uzraudzībai, izpilda šā likuma 36.², 44. un 45.panta prasības individuāli.

(3) Kredītiestāde, kas nav ne mātes sabiedrība, ne meitas sabiedrība, kā arī jebkura kredītiestāde, kas nav pakļauta šā likuma 50.⁹ pantā noteiktajai konsolidētajai uzraudzībai, izpilda šā likuma 36.³ panta prasību individuāli.

(4) Latvijas Republikas mātes kredītiestādes meitas sabiedrība var neievērot šā panta pirmās daļas prasības individuāli, ja ir izpildīti visi turpmāk norādītie nosacījumi, lai nodrošinātu pašu kapitāla atbilstīgu sadalījumu starp mātes sabiedrību un meitas sabiedrību, un Finanšu un kapitāla tirgus komisija tam ir piekritusi:

1) nepastāv un nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi, lai mātes sabiedrība varētu veikt tūlītēju pašu kapitāla pārskaitīšanu meitas sabiedrībai vai nokārtot meitas sabiedrības saistības;

2) mātes sabiedrība nodrošina pienācīgu meitas sabiedrības pārvaldību un garantē savas meitas sabiedrības saistību izpildi, vai arī meitas sabiedrības riski ir nebūtiski konsolidācijas grupas līmenī;

3) mātes sabiedrības riska novērtēšanas, mērīšanas un kontroles procedūras attiecas arī uz meitas sabiedrību;

4) mātes sabiedrībai ir vairāk nekā 50 procentu balsstiesīgo meitas sabiedrības akciju, vai mātes sabiedrībai ir tiesības iecelt vai atcelt meitas sabiedrības pārvaldības struktūras locekļu vairākumu.

(5) Šā panta ceturtajā daļā minēto atbrīvojumu var izmantot arī Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, kas ievēro šā likuma 50.⁹ panta prasības konsolidācijas grupas līmenī, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija tam piekritusi.

(6) Kārtību, kādā aprēķināmi šajā pantā minēto kredītiestāžu darbību regulējošo prasību raksturojošie rādītāji, kurus kredītiestāde ievēro individuāli, kā arī iekšējās kontroles sistēmas izveides, ar atsevišķiem notikumiem saistītu ziņojumu sniegšanas, pārskatu sagatavošanas un iesniegšanas noteikumus un kredītiestāžu uzraudzībai nepieciešamās informācijas sagatavošanas, sniegšanas un nepieciešamo atļauju saņemšanas kārtību nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

50.⁹ pants. (1) Latvijas Republikas mātes kredītiestāde ievēro šā likuma 35., 36.², 40., 42., 44. un 45.panta prasību izpildi kredītiestādes konsolidācijas grupas līmenī.

(2) Kredītiestāde, kas ir Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, ievēro šā panta pirmās daļas prasības pārvaldītājsabiedrības konsolidācijas grupas līmenī.

(3) Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes kredītiestāde ievēro šā likuma 36.³ panta prasības konsolidācijas grupas līmenī. Eiropas Savienības mātes kredītiestāde nosaka tās Latvijas Republikā reģistrētās meitas sabiedrības, kuras ievēro šā likuma 36.³ panta prasības individuāli vai konsolidācijas apakšgrupas līmenī.

(4) Kredītiestāde ievēro šā panta trešās daļas prasības finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidācijas grupas līmenī, ja tās mātes sabiedrība ir Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība un nosaka tās Latvijas Republikā reģistrētās meitas sabiedrības, kuras ievēro šā likuma 36.³ panta prasības individuāli vai konsolidācijas apakšgrupas līmenī.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija Latvijas Republikā reģistrētu kredītiestādi, kas ir ārvalsts mātes sabiedrības meitas sabiedrība, var pilnībā vai daļēji atbrīvot no šā likuma 36.³ panta prasību izpildes, ja minētā mātes sabiedrība nodrošina šā likuma 36.³ panta prasībām līdzvērtīgu informāciju.

(6) Ja kredītiestādei, kas ir Latvijas Republikas mātes kredītiestādes vai Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, vai tās mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir ārvalsts meitas sabiedrība, kas ir kredītiestāde, finanšu iestāde vai ieguldījumu pārvaldes sabiedrība, vai tai ir dalība šādā iestādē vai sabiedrībā, šāda kredītiestāde ievēro šā likuma 35., 36.², 40., 42., 44. un 45.panta prasības konsolidācijas apakšgrupas līmenī.

(7) Šajā pantā minētās mātes sabiedrības un meitas sabiedrības ievēro šā likuma 34.¹ panta prasības konsolidācijas grupas vai apakšgrupas līmenī un nodrošina, ka to iekšējā kontroles sistēma ir pietiekami konsekventa un integrēta, lai nodrošinātu visu nepieciešamo datu un informācijas sagatavošanu konsolidētajai uzraudzībai.

(8) Kārtību, kādā aprēķināmi šajā pantā minēto kredītiestāžu darbību regulējošo prasību raksturojošie rādītāji konsolidācijas grupas vai apakšgrupas līmenī, kā arī iekšējās kontroles sistēmas izveides, ar atsevišķiem notikumiem saistīto ziņojumu sniegšanas, pārskatu sagatavošanas un iesniegšanas noteikumus un kredītiestāžu uzraudzībai nepieciešamās informācijas sagatavošanas, sniegšanas un nepieciešamo atļauju saņemšanas kārtību, kā arī konsolidācijas grupā vai apakšgrupā ietveramo komercsabiedrību kopumu, to konsolidācijas metodes un citu dalībvalstu normatīvajos aktos iekļauto atšķirīgo prasību iekļaušanu konsolidācijas grupas vai apakšgrupas kapitāla prasību aprēķinā nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

51.pants. Kredīti, kuri katrs atsevišķi vai kopsummā pārsniedz 1 000 latu un tiek izsniegti vienai un tai pašai ar banku saistītai personai, piešķirami ar vienbalsīgi pieņemtu bankas valdes lēmumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

52.pants. (1) Banka pirms un pēc kredīta izsniegšanas pastāvīgi pārbauda un dokumentē kredīta ņēmēja spēju pildīt līgumā noteiktās saistības.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija apstiprina ieteikumus bankas kredītriska novērtēšanai. Šos ieteikumus banka izmanto sava kredītriska novērtēšanai.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

53.pants.

(Izslēgts ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

54.pants. Banka, izsniedzot kredītu, slēdz līgumu, kurā norāda kredīta mērķi, apmēru, izsniegšanas un atmaksāšanas kārtību, procentu likmi un procentu aprēķināšanas kārtību, kredīta nodrošinājumu un citus nosacījumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

55.pants. Kredītiestāde novērtē savu aktīvu kvalitāti saskaņā ar šo likumu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajiem noteikumiem.

(16.07.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

56.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

56.¹ pants. Bankai, kuru konkursa kārtībā izvēlējusies Finanšu un kapitāla tirgus komisija, no likvidējamās bankas pilnā apmērā jāpārņem no tās emitētajām hipotekārajām ķīlu zīmēm izrietošās saistības pret šo ķīlu zīmju turētājiem kopā ar aktīviem, kas iekļauti hipotekāro ķīlu zīmju seguma reģistrā.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

57.pants. (1) Kredītiestādei jāsaņem Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja, ja kredītiestāde tiek reorganizēta.

(1¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka iesniedzamos dokumentus un kārtību, kādā tā izvērtē kredītiestādes padomes un valdes locekļu, iekšējā audita dienesta vadītāja un ārvalsts kredītiestādes filiāles vadītāja atbilstību šā likuma prasībām.

(1²) Lai pārliecinātos par kredītiestādes padomes un valdes locekļu, iekšējā audita dienesta vadītāja un ārvalsts kredītiestādes filiāles vadītāja atbilstību šā likuma prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības uzaicināt attiecīgās personas uz pārrunām.

(1³) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai 30 dienu laikā no dienas, kad saņemti visi nepieciešamie dokumenti, ir tiesības neatļaut kredītiestādes padomes un valdes locekļiem, iekšējā audita dienesta vadītājam un ārvalsts kredītiestādes filiāles vadītājam sākt pildīt viņu pienākumus, ja minētās personas neatbilst šā likuma prasībām vai Finanšu un kapitāla tirgus komisija nevar pārliecināties par to atbilstību šajā likumā noteiktajām prasībām.

(2) Kredītiestādei ne vēlāk kā 15 dienas pirms attiecīgā lēmuma pieņemšanas rakstveidā jāpaziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par nodomu mainīt kredītiestādes nosaukumu. Ja septiņu dienu laikā pēc kredītiestādes paziņojuma saņemšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisija nav motivēti iebildusi pret nosaukuma maiņu, uzskatāms, ka Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir devusi atļauju kredītiestādes nosaukuma maiņai.

(3) Kredītiestāde Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā kārtībā sniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai informāciju par kredītiestādes padomes vai valdes sastāvu, akcionāriem un jaunu kredītiestādes finanšu pakalpojumu sniegšanas uzsākšanu.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 09.06.2005. un 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

58.pants. Ja kredītiestāde sadalās divās vai vairākās kredītiestādēs, jaundibināto kredītiestāžu pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par likumā noteikto minimālo sākotnējo kapitālu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

59.pants. Pēc kredītiestāžu apvienošanās izveidojušās kredītiestādes pašu kapitāls nedrīkst būt mazāks par likumā noteikto minimālo sākotnējo kapitālu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

59.¹ pants. (1) Reorganizācijas gadījumā katrai reorganizācijā iesaistītajai kredītiestādei saskaņā ar Komerclikuma 345.pantu ir pienākums publicēt laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu, ka ir pieņemts lēmums par reorganizāciju, un nosūtīt paziņojumu par reorganizāciju visiem zināmajiem kreditoriem, kuriem līdz Komerclikuma 343.pantā minētā lēmuma par reorganizāciju pieņemšanai bija prasījuma tiesības pret kredītiestādi, Minēto paziņojumu var nesūtīt kreditoriem, kuru prasījumu tiesības ir radušās, kredītiestādei sniedzot šiem kreditoriem finanšu pakalpojumus.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi nav attiecināmi uz reorganizācijas pasākumiem, kas tiek veikti saskaņā ar šā likuma XVI nodaļu.

(09.06.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2005.)

59.² pants. (1) Kredītiestādes uzņēmuma vai tā daļas, tajā skaitā filiāles, nodalāmas mantas kopuma, aktīvu vai saistību kopuma vai ar kredītiestādes klientiem noslēgto tipveida līgumu kopuma (turpmāk — kredītiestādes uzņēmums) pārejai citas personas īpašumā vai lietošanā (turpmāk — kredītiestādes uzņēmuma pāreja) kredītiestādei ir nepieciešama Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja. Atļaujas saņemšanai kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai kredītiestādes uzņēmuma pārejas priekšlikumu, kam pievienots kredītiestādes uzņēmumā ietvertu aktīvu un saistību parastās vērtības novērtējums funkcionējoša tirgus apstākļos, kuru ne agrāk kā 30 dienas pirms priekšlikuma iesniegšanas veicis eksperts, kas iekļauts komercreģistra iestādes apstiprinātajā sarakstā. Kredītiestādes uzņēmuma pāreja, kurai nav saņemta Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļauja, uzskatāma par spēkā neesošu.

(1¹) Uz kredītiestādes uzņēmuma — finanšu pakalpojumu līgumu — pāreju neattiecas Komerclikuma 20.panta pirmās daļas noteikums par uzņēmuma nodevēja un uzņēmuma ieguvēja solidāru atbildību.

(2) Kredītiestādes uzņēmuma pārejai pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas atļaujas saņemšanas nav nepieciešams saņemt kredītiestādes uzņēmuma pārejā iesaistītās kredītiestādes kreditoru vai citu personu piekrišanu, tai skaitā piekrišanu kredītiestādes uzņēmuma vai tā daļas sastāvā ietilpstošo saistību spēkā esamībai starp šīm personām un uzņēmuma ieguvēju, kā arī visu uzņēmuma nodošanas brīdī pastāvošo blakussaistību esamībai, ja vien kredītiestādes uzņēmuma pārejas priekšlikumā nav noteikts citādi.

(2¹) Kredītiestādes uzņēmuma pārejas gadījumā ziņu sniegšana kredītiestādes uzņēmuma ieguvējam par kredītiestādes kreditoriem, debitoriem vai citām personām, ar kurām noslēgtie līgumi veido

nododamo kredītiestādes uzņēmumu vai tā daļu, nav uzskatāma par likumā noteikto prasību neievērošanu.

(3) Kredītiestādes uzņēmuma pāreja attiecībā uz kredītiestādes mantu, kas atrodas ārpus Latvijas Republikas, ir spēkā neatkarīgi no šādai mantai vai atsevišķām tajā ietilpstošajām lietām, tiesībām vai saistībām piemērojamā citas valsts likuma.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta par atļauju kredītiestādes uzņēmuma pārejai pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(12.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.10.2009. likumu, kas stājas spēkā 29.10.2009.)

59.³ pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija saskaņā ar šā likuma 113.panta pirmās daļas 6.punktu ir iecēlusi pilnvarnieku, kurš ir saņēmis šā likuma 117.panta pirmās daļas 3.punktā minētās pilnvaras, ieceltais pilnvarnieks lemj par priekšlikuma par kredītiestādes uzņēmuma pāreju iesniegšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai. Uz kredītiestādes uzņēmuma ieguvēju netiek attiecināts Komerclikuma 20.panta pirmās daļas noteikums par uzņēmuma nodevēja un uzņēmuma ieguvēja solidāru atbildību. Šādā pārejas gadījumā Finanšu un kapitāla tirgus komisija atļauj veikt kredītiestādes uzņēmuma pāreju, ja darījums tiek veikts valsts tautsaimniecības vai kredītiestāžu sektora drošības un stabilitātes vai kredītiestādes noguldītāju interesēs, un uz šādu pāreju netiek attiecināti Komerclikuma 170.panta noteikumi par prasības celšanu sabiedrības labā.

(2) Kredītiestādes uzņēmuma pāreja, kas ir notikusi ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas ieceltā pilnvarnieka lēmumu, nav atzīstama par spēkā neesošu.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

59.⁴ pants. (1) Lēmumu par kredītiestādes uzņēmuma pāreju kredītiestādes likvidācijas procesā pieņem likvidators.

(2) Lēmumu par kredītiestādes uzņēmuma pāreju kredītiestādes maksātnespējas procesā pieņem administrators, un uz kredītiestādes uzņēmuma ieguvēju netiek attiecināts Komerclikuma 20.panta pirmās daļas noteikums par uzņēmuma nodevēja un uzņēmuma ieguvēja solidāru atbildību.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

59.⁵ pants. (1) Ja Ministru kabinets pēc kredītiestādes valdes lūguma ir pieņēmis lēmumu par valsts būtiskas līdzdalības iegūšanu vai palielināšanu kredītiestādē, kredītiestādes padome ir tiesīga, nesaucot akcionāru sapulci, akcionāru sapulces vārdā pieņemt lēmumu par kredītiestādes pamatkapitāla palielināšanu un apstiprināt pamatkapitāla palielināšanas noteikumus.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos līdzšinējiem kredītiestādes akcionāriem nav pirmtiesību iegādāties jaunās emisijas akcijas.

(3) Palielinot pamatkapitālu šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā, grozījumus kredītiestādes statūtos izdara padome. Ja pamatkapitāla palielināšanas noteikumos paredzētajā termiņā nav apmaksāta visu jaunās emisijas akciju nominālvērtība, pamatkapitāla palielināšana uzskatāma par nenotikušu un statūtos izdarītie grozījumi zaudē spēku no to apstiprināšanas brīža.

(26.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

59.⁶ pants. (1) Ja banka atbilstoši normatīvajiem aktiem par komercdarbības atbalstu saņem šādu atbalstu, no komercdarbības atbalsta piešķiršanas līdz komercdarbības atbalsta sniegšanas beigām bankai ir aizliegts pildīt pakārtotās saistības, tai skaitā aizliegts atmaksāt aizdevumu, aprēķināt, uzkrāt vai izmaksāt par šādu aizdevumu procentus un citu atlīdzību.

(2) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir noteikusi bankai noguldījumu ierobežojumus, no noguldījumu ierobežojumu noteikšanas dienas līdz šādu ierobežojumu atcelšanas dienai bankai ir aizliegts pildīt pakārtotās saistības, tai skaitā aizliegts atmaksāt aizdevumu, aprēķināt, uzkrāt vai izmaksāt par šādu aizdevumu procentus un citu atlīdzību.

(3) Ja pakārtotās saistības bankai rodas pēc komercdarbības atbalsta piešķiršanas vai pēc noguldījumu ierobežojumu noteikšanas dienas, tad šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktais saistību izpildes aizliegums nav piemērojams.

(22.10.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.10.2009. Sk. Pārejas noteikumu 36.punktu)

V nodaļa **Kredītiestādes un klienta attiecības**

60.pants. (1) Kredītiestādes un klienta attiecības regulē likumi un noslēgtie līgumi.

(2) *(Izslēgta ar 21.05.1998. likumu.)*

(3) *(Izslēgta ar 21.05.1998. likumu.)*

(4) *(Izslēgta ar 21.05.1998. likumu.)*

(30.05.1996. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998. Sk. 21.05.1998. likuma spēkā stāšanās laiku nosakošo normu.)

61.pants. (1) Kredītiestādes pienākums ir garantēt klientu personas, kontu, noguldījumu un darījumu noslēpumu.

(2) Saskaņā ar Latvijas Bankas normatīvajiem norādījumiem un noteikumiem kredītiestāde Latvijas Bankai sniedz makroekonomiskās analīzes veikšanai nepieciešamo statistisko informāciju par maksājumiem, kuri veikti starp rezidentiem un nerezidentiem.

(3) Latvijas Bankai ir tiesības sniegt šā panta otrajā daļā minēto apkopoto informāciju Centrālajai statistikas pārvaldei.

(4) *(Izslēgta ar 28.10.2004. likumu.)*

(21.05.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 24.10.2002., 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

62.pants. (1) Ziņas par fizisko personu kontiem un veiktajiem darījumiem sniedzamas pašām fiziskajām personām un to likumīgajiem pārstāvjiem.

(2) Ziņas par juridisko personu kontiem un veiktajiem darījumiem sniedzamas šo juridisko personu pilnvarotajiem pārstāvjiem un to augstākajām institūcijām pēc šo institūciju vadītāju pieprasījuma.

(3) *(Izslēgta ar 26.05.2005. likumu.)*

(4) Ziņas par klientu, viņa kontiem un veiktajiem darījumiem saskaņā ar rakstveida līgumu sniedzamas trešajai personai, ja šādu ziņu sniegšanai trešajai personai klients nepārprotami piekritis ar kredītiestādi noslēgtajā līgumā.

(5) Ziņas par klientu un viņa darījumiem, kuras kredītiestāde iegūst, sniedzot finanšu pakalpojumus saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem, ir neizpaužamas ziņas, kas nesatur valsts noslēpumu.

(6) Ziņas par klientu, viņa finanšu instrumentu kontiem un naudas kontiem, kas saistīti ar finanšu instrumentu norēķiniem, kā arī par veiktajiem darījumiem ar regulētajā tirgū iekļautajiem finanšu instrumentiem sniedzamas regulētā tirgus organizētājam pēc tā pieprasījuma, ja šīs ziņas ir nepieciešamas tirgus organizētājam, lai nodrošinātu iekšējās informācijas izmantošanas un tirgus manipulāciju novēršanai piešķirto uzraudzības funkciju veikšanu.

(7) Ziņas par fiziskās un juridiskās personas kontiem un veiktajām banku operācijām (darījumiem) sniedzamas šo personu maksātnespējas procesa administratoram tā pienākumu izpildei, pamatojoties uz pieprasījumu, kuram pievienots tiesas lēmuma noraksts par maksātnespējas procesa administratora iecelšanu attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas maksātnespējas procesā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.05.1996., 21.05.1998., 11.04.2002., 26.05.2005., 09.06.2005. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

63.pants. (1) Kredītiestādes rīcībā esošās neizpaužamās ziņas valsts institūcijai, valsts amatpersonai vai citai iestādei un amatpersonai sniedzamas šajā likumā noteiktajā kārtībā šādos gadījumos un šādā apjomā:

- 1) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai — likumā noteikto uzraudzības funkciju īstenošanai;
- 2) Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienestam — Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā noteiktajā kārtībā un apjomā;
- 3) tiesām — to lietvedībā esošo lietu ietvaros uz tiesas (tiesneša) lēmuma pamata;
- 4) izmeklēšanas iestādēm — pirmstiesas kriminālprocesā uz izmeklēšanas tiesneša lēmuma pamata;
- 5) prokuratūrai — pirmstiesas kriminālprocesā uz izmeklēšanas tiesneša lēmuma pamata;
- 6) operatīvās darbības subjektiem — operatīvās uzskaites lietās, pamatojoties uz operatīvās darbības subjekta pieprasījumu, ko akceptējis Augstākās tiesas priekšsēdētājs vai viņa īpaši pilnvarots Augstākās tiesas tiesnesis;
- 7) Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam — šā panta pirmās daļas 4. un 6.punktā minētajos gadījumos, kā arī pamatojoties uz priekšnieka vai viņa pilnvarotas personas pieprasījumu, ko akceptējis Augstākās tiesas priekšsēdētājs vai viņa īpaši pilnvarots Augstākās tiesas tiesnesis, ja ziņas nepieciešamas, lai nodrošinātu likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" valsts amatpersonām noteikto ierobežojumu kontroli un noskaidrotu valsts amatpersonas bezskaidras naudas uzkrājumus, gūtos ienākumus, veiktos darījumus vai parādsaistības, vai ja ziņas nepieciešamas, lai nodrošinātu Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likumā noteikto normu kontroli, noskaidrotu politisko organizāciju (partiju) un to apvienību ikgadējās finansiālās darbības, priekšvēlēšanu perioda izdevumu un vēlēšanu ieņēmumu un izdevumu deklarācijās norādīto finanšu līdzekļu un saņemto ziedojumu (dāvinājumu) patiesumu un likumību;
- 8) tiesu izpildītājiem — pamatojoties uz pieprasījumu, kam pievienota tā tiesas vai citas institūcijas, vai amatpersonas nolēmuma kopija, kura izpildei tiek veiktas amata darbības, vai pamatojoties tikai uz pieprasījumu — gadījumos, kad ziņas nepieciešamas inventāra saraksta sastādīšanai, kā arī mantas aprakstes veikšanai kopīgas mantas dalīšanas nolūkā vai mantojuma lietā;
- 9) Valsts kasei — pamatojoties uz vadītāja vai viņa pilnvarota darbinieka pieprasījumu par budžeta finansēto institūciju kontiem un darījumiem;
- 10) Valsts kontrolei — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis valsts kontrolieris, par juridiskajām personām, kuru rīcībā ir valsts vai pašvaldības manta vai kuras tiek finansētas no valsts vai pašvaldības līdzekļiem, vai kuras izpilda valsts vai pašvaldības pasūtījumus un piegādes;
- 11) Valsts ieņēmumu dienestam — pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, saskaņā ar Latvijas Republikas un Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem un Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātajiem starptautiskajiem līgumiem nepieciešamās ziņas par nodokļu maksātāja konta esamību un kontā veiktajiem darījumiem, ja:
 - a) attiecīgais nodokļu maksātājs neiesniedz nodokļu administrācijai konkrēto nodokļu likumos paredzētās deklarācijas vai nodokļu aprēķinus,
 - b) attiecīgā nodokļu maksātāja nodokļu audita laikā ir konstatēti grāmatvedības uzskaites vai nodokļu normatīvo aktu pārkāpumi,
 - c) attiecīgais nodokļu maksātājs neveic nodokļu maksājumus atbilstoši nodokļu likumu prasībām;
- 12) Valsts ieņēmumu dienestam, ja kredītiestāde ir uzkrājumu ienākumu izmaksātājs saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 45.panta pirmo daļu vai tā izmaksā vai nodrošina uzkrājumu ienākuma izmaksu saskaņā ar minētā likuma 45.panta trešo daļu;
- 13) notāram, kas ved mantojuma lietu, ziņas, kas nepieciešamas fiziskās personas — mantojuma atstājēja mantojuma masas apzināšanai;

14) bāriņtiesai, pamatojoties uz bāriņtiesas priekšsēdētāja pieprasījumu, par:

a) mantojuma masas, bērna vai citas rīcībnespējīgas personas vārdā veiktajiem darījumiem un kontu atlikumiem, ja vecāks, aizbildnis vai aizgādānis bāriņtiesai nesniedz pieprasīto informāciju par bērna vai citas rīcībnespējīgas personas mantas pārvaldību vai ir pamatotas aizdomas, ka vecāka, aizbildņa vai aizgādņa sniegtā informācija nav patiesa,

b) fiziskās personas — mantojuma atstājēja — kontu atlikumiem mantas saraksta (mantojuma inventāra saraksta) sastādīšanai;

15) Valsts ieņēmumu dienestam — ziņas par fiziskās personas ienākumu no noguldījumiem likumā "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" noteiktajos gadījumos;

16) Latvijas Bankai — likumā noteikto uzdevumu īstenošanai.

(2) Izņemot šā panta pirmās daļas 1., 12. un 15.punktā minēto gadījumu, valsts institūcija, valsts amatpersona vai cita iestāde un amatpersona nepieciešamās ziņas pieprasa rakstveidā, pieprasījumā norādot ziņu precīzu nosaukumu un apjomu, kā arī ziņu pieprasīšanas pamatojumu — attiecīgo normatīvo aktu, starptautisko līgumu vai Eiropas Savienības normatīvo aktu.

(3) Kredītiestāde nekavējoties, bet ne vēlāk kā 14 dienu laikā sniedz pieprasītās ziņas, ja ievērota šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā kārtība. Šā panta pirmās daļas 12.punktā minētajā gadījumā kredītiestāde ziņas sniedz likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā kārtībā un termiņos, 15.punktā minētajā gadījumā — likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" noteiktajā kārtībā un termiņos. Šā panta pirmās daļas 11.punktā minētajā gadījumā ziņas tiek pieprasītas, ja Valsts ieņēmumu dienestam tās nav iespējams iegūt no paša nodokļu maksātāja vai nodokļu maksātāja iesniegtās ziņas nav patiesas.

(3¹) Kredītiestāde, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 2., 3., 4., 5. vai 6.punktā minēto institūciju pieprasījumu, sniedz tām ziņas arī par darījuma pārraudzību klienta kontā ar mērķi novērst, pārtraukt vai atklāt noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Ar darījuma pārraudzību klienta kontā saprot procesu, kuru likumā noteiktajā laika periodā veic kredītiestāde, lai konstatētu un sniegtu ziņas (informāciju) par attiecīgajā laika periodā pieteiktu vai veiktu darījumu un šajā darījumā iesaistītajām personām. Darījuma pārraudzības gadījumā ziņu sniegšanas kārtību un termiņus nosaka Ministru kabinets.

(4) Citas dalībvalsts un ārvalsts tiesu un izmeklēšanas iestādei neizpaužamās ziņas kredītiestāde sniedz starptautiskajos līgumos noteiktajā kārtībā.

(5) Citas dalībvalsts un ārvalsts noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas vai terorisma finansēšanas novēršanas kontroles dienestam vai kredītiestāžu darbības uzraudzības institūcijai atbilstošā Latvijas institūcija neizpaužamās ziņas sniedz, pamatojoties uz savstarpējas sadarbības līgumu vai citu vienošanos. Attiecīgā Latvijas Republikas institūcija neizpaužamās ziņas iegūst šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajā kārtībā. Šai institūcijai pirms informācijas sniegšanas dalībvalsts vai ārvalsts institūcijai jāpārliedz par attiecīgo ziņu aizsardzību pret izpaušanu.

(6) Kredītiestādes rīcībā esošās neizpaužamās ziņas citai, dalībvalstī vai ārvalstī reģistrētai kredītiestādei, ar kuru nodibinātas korespondentattiecības, kredītiestāde sniedz Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā noteiktajā kārtībā.

(7) Valsts ieņēmumu dienesta ziņu pieprasījumu par kredītiestādes rīcībā esošajām neizpaužamajām ziņām kredītiestāde ir tiesīga pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā Administratīvā procesa likumā paredzētajā kārtībā, iesniedzot pieteikumu 10 dienu laikā pēc ziņu pieprasījuma saņemšanas. Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa triju tiesnešu sastāvā 20 dienu laikā pēc lietas ierosināšanas. Ja likums nosaka kādas procesuālas darbības izpildes termiņu, bet, izpildot attiecīgo procesuālo darbību šajā termiņā, netiktu ievērots šīs daļas otrajā teikumā noteiktais termiņš, tiesa pati nosaka atbilstošu termiņu attiecīgās procesuālās darbības izpildei. Administratīvās apgabaltiesas spriedums nav pārsūdzams.

(8) Ja kredītiestāde likumā noteiktajā kārtībā deleģē ārpakalpojuma sniedzējam kādu no tās pienākumiem vai finanšu pakalpojuma (tā būtiskās daļas) sniegšanu, šajā pantā minētie ziņu

pieprasījumi iesniedzami pašai kredītiestādei, kura sniedz neizpaužamas ziņas likumā paredzētajā kārtībā. Ārpakalpojuma sniedzējam nav tiesību izpaust neizpaužamās ziņas.

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.06.2006., 22.02.2007., 17.05.2007., 29.05.2008., 28.01.2010. un 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

63.¹ pants. (1) Kredītiestādei likumos un Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos nav tiesību informēt klientu vai trešo personu par to, ka ziņas par klienta kontu vai tā darījumu (darījumiem) ir sniegtas tiesai vai prokuratūrai.

(2) Ja likums vai starptautiskais līgums paredz aizliegumu informēt klientu un trešās personas par ziņu pieprasījuma saņemšanu, tiesa, prokuratūra, izmeklēšanas iestāde vai operatīvās darbības subjekts, pieprasot ziņas par fizisko un juridisko personu kontiem un veiktajiem darījumiem, pieprasījumā papildus šā likuma 63.panta otrajā daļā minētajai informācijai norāda uz šo aizliegumu, kā arī to, uz kāda likuma un starptautiskā līguma pamata šāds aizliegums noteikts.

(27.05.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.05.2005., 22.02.2007. un 28.01.2010. likumu, kas stājas spēkā 11.02.2010.)

64.pants. (1) Katrs, kas tīši vai netīši darījis zināmas atklātībai vai izpaudis personām, kurām nav tiesību saņemt attiecīgo informāciju, ziņas par kredītiestādes klientu kontiem vai klientiem sniegtajiem finanšu pakalpojumiem, ja viņam šīs ziņas uzticētas vai kļuvušas zināmas kā kredītiestādes akciju vai daļu īpašniekam, padomes, valdes, iekšējā audita dienesta vadītājam vai loceklim, sabiedrības kontrolierim vai uzticības personai, kredītiestādes darbiniekam, Latvijas Bankas, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas vai valsts institūcijas darbiniekam, zvērinātu revidentu pārstāvim vai kā šā likuma 62.panta ceturtajā daļā vai 110.1 panta piektajā daļā minētajai personai, vai kā valsts institūcijas, konsultatīvās padomes, darba grupas, personu apvienības pārstāvim vai kā zvērinātam revidentam, ir saucams pie kriminālatbildības likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Personas, kas izdarījušas šajā pantā minētos pārkāpumus, sodāmas arī tad, ja tie izdarīti pēc tam, kad šā panta pirmajā daļā minētās personas pārtraukušas līgumattiecības vai pienākumu pildīšanu, vai darba attiecības kredītiestādē, Latvijas Bankā, Finanšu un kapitāla tirgus komisijā, citā valsts institūcijā, konsultatīvajā padomē, darba grupā, personu apvienībā vai kā zvērināts revidents.

(26.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

65.pants. (1) Apķīlāt juridisko personu naudas līdzekļus un citas vērtības, kas atrodas kredītiestādē, vai uzlikt tām arestu var tikai pamatojoties uz tiesas izsniegtu izpildu dokumentu, tiesu izpildītāja rīkojumu vai prokurora sankciju, bet šo personu norēķinu operāciju daļēja vai pilnīga apturēšana veicama pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma.

(2) Piedziņu uz juridisko personu naudas līdzekļiem un citām vērtībām var vērst, pamatojoties uz tiesas izsniegtu izpildu dokumentu, tiesu izpildītāja rīkojumu vai arī pēc nodokļu administrācijas pieprasījuma — nodokļu likumos paredzētajos gadījumos, bet pēc Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījuma — arī citos likumos paredzētajos gadījumos.

(3) Piedziņu uz pašvaldību budžeta līdzekļiem, kas atrodas kredītiestādē, bezstrīdus kārtībā var vērst pēc Valsts kases pieprasījuma citos likumos paredzētajos gadījumos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.03.1996., 30.10.1997. un 24.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 20.11.2002.)

66.pants. (1) Apķīlāt fizisko personu noguldījumus un citas vērtības, kas atrodas bankā vai uzlikt tām arestu var tikai pamatojoties uz tiesas izsniegtu izpildu dokumentu, tiesu izpildītāja rīkojumu vai prokurora sankciju.

(2) Piedziņu uz fizisko personu noguldījumiem un citām vērtībām var vērst, pamatojoties uz tiesas izsniegtu izpildu dokumentu, tiesu izpildītāja rīkojumu vai nodokļu administrācijas lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām".

(24.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

67.pants. (1) Noguldījumu veidi ir šādi:

1) pieprasījuma noguldījumi — uz nenoteiktu laiku pienākumu izmaksāt pēc pieprasījuma;

2) termiņnoguldījumi:

a) uz noteiktu laiku,

b) uz nenoteiktu laiku ar klientu iepriekšēju pieteikumu par izņemšanu.

(2) Termiņnoguldījumus, kas noguldīti uz nenoteiktu laiku, var izņemt ne agrāk kā pēc viena mēneša no noguldījuma pieņemšanas brīža. Pieteikums par noguldījuma izņemšanu, ja līgumā nav noteikts citādi, iesniedzams 10 dienas pirms noguldījuma izņemšanas.

68.pants. Termiņnoguldījumi, kuriem iestājies izmaksas termiņš un attiecībā uz kuriem līgums nav pagarināts vai noslēgts no jauna, uzskatāmi par pieprasījuma noguldījumiem, ja līgumā nav noteikts citādi.

69.pants. Procentu likmes lielumu un procentu maksāšanas kārtību nosaka līgumā, bankai ar klientu savstarpēji vienojoties.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

70.pants. Ja līgumā nav noteikts citādi:

1) par procentu aprēķināšanas laikposmu tiek pieņemts izsniegtā kredīta vai noguldījuma kalendāro dienu skaits. Šo aprēķinu pamatā ir gads, kurā nosacīti ir 360 dienas;

2) procenti maksājami katru gadu 31.decembrī un pilnīgi atmaksājot kredītu vai noguldījumu.

71.pants. (1) Klients zaudē prasījuma tiesības pret banku, ja 60 gadu laikā nav veikti nekādi darījumi ar šo noguldījumu.

(2) Prasības noilguma termiņa tecējums sākas:

1) termiņnoguldījumam uz noteiktu laiku — ar noguldījuma izmaksas pēdējo dienu;

2) pieprasījuma noguldījumam un termiņnoguldījumam uz nenoteiktu laiku — ar dienu, kad klienta uzdevumā veikts pēdējais darījums ar šo noguldījumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

72.pants. Noguldījumi, attiecībā uz kuriem iestājies noilgums, ieskaitāmi bankas ienākumos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

72.¹ pants. (1) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu.)*

(2) Elektroniskās naudas derīguma laikā kredītiestādei (attiecīgās elektroniskās naudas emitentam) pēc klienta pieprasījuma ir pienākums atpirkt no klienta šo elektronisko naudu, izmaksājot elektroniskās naudas nominālvērtībai atbilstošu summu. Šāda pakalpojuma nodrošināšanai elektroniskās naudas institūcija var prasīt no klienta komisijas maksu.

(3) Starp kredītiestādi un klientu noslēgtajā līgumā norāda nepārprotamus elektroniskās naudas atpirkšanas noteikumus. Elektroniskās naudas institūcija, kurai saskaņā ar šo likumu nav jāsaņem licence, nodrošina klientam brīvu pieeju elektroniskās naudas atpirkšanas noteikumiem, ja sniegtā pakalpojuma rakstura un specifikas dēļ ar klientu netiek slēgts līgums.

(4) Elektroniskās naudas atpirkšanas noteikumi var paredzēt minimālo atpērkamo elektroniskās naudas summu, taču tā nedrīkst būt lielāka par 10 eiro ekvivalentu latos.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

73.pants. Pieprasot kredītu vai stājoties citās līgumattiecībās ar kredītiestādi, vai sniedzot pārskatu par saistību izpildes gaitu, klientam ir pienākums pēc kredītiestādes pieprasījuma sniegt tai pilnu un patiesu informāciju par savu finanšu stāvokli un īpašumu, arī par visiem īpašuma apgrūtinājumiem, kā arī citu

informāciju, kas nepieciešama, lai kredītiestāde varētu pārliecināties, vai klients ir saistīts ar kredītiestādi vai veido kredītiestādei savstarpēji saistītu klientu grupu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

74.pants.

(Izslēgts ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998. Sk. 21.05.1998. likuma spēkā stāšanās laiku nosakošo normu.)

74.¹ pants. Kredītiestādēm jānodrošina efektīva klientu sūdzību un strīdu ar kredītiestādi par bezskaidras naudas līdzekļu kredīta pārvedumiem un darījumiem ar elektroniskajiem maksāšanas līdzekļiem izskatīšanas procedūra. Pilnai rakstveida informācijai par minēto sūdzību un strīdu izskatīšanas procedūru jābūt brīvi pieejamai kredītiestādē un elektroniski kredītiestādes mājas lapā interneta tīklā, ja tāda ir izveidota.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

74.² pants. Kredītiestāde ne vēlāk kā piecu dienu laikā pēc klienta iesnieguma saņemšanas informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par kredītiestādes un tās klienta strīdu par bezskaidras naudas līdzekļu pārvedumu, kas pārsniedz 200 000 latu.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

74.³ pants. Atverot un slēdzot juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu, kā arī nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā pieprasījuma noguldījumu kontus, kredītiestādēm ir pienākums Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņā sniegt Valsts ieņēmumu dienestam šādu informāciju: klienta nosaukums (firma), vienotais reģistrācijas kods, pieprasījuma noguldījuma konta numurs, valūta.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007. Sk. Pārejas noteikumus.)

VI nodaļa Grāmatvedība un gada pārskats

75.pants. Kredītiestāde kārtro grāmatvedību saskaņā ar likumu "Par grāmatvedību" un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajiem noteikumiem, kuriem jāatbilst Latvijas Republikas likumiem un starptautiskajiem grāmatvedības standartiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

76.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt no kredītiestādes un ar to saistītajām komercsabiedrībām konsolidētus pārskatus, kuru sagatavošanas un iesniegšanas kārtību un termiņus nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

77.pants. Kredītiestāde par katru darbības gadu sagatavo gada pārskatu, kurā iekļauj finanšu pārskatus, kā arī vadības ziņojumu un paziņojumu par vadības atbildību.

(16.07.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

78.pants. Pārskata gads sakrīt ar kalendāro gadu. Pirmais pārskata periods var būt īsāks par kalendāro gadu, bet nevar būt garāks par 18 mēnešiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998. likumu, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

79.pants. Gada pārskatu sagatavo saskaņā ar šo likumu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajiem noteikumiem, kas izdoti, pamatojoties uz šo likumu. Gada pārskatam ir jāsniedz patiens un skaidrs priekšstats par kredītiestādes aktīviem un saistībām, tās finanšu stāvokli un peļņu vai zaudējumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

80.pants. Ja nav iespējams gūt patiesu un skaidru priekšstatu par kredītiestādi saskaņā ar šā likuma 79.panta prasībām, gada pārskatā ietverama attiecīga papildu informācija.

81.pants.

(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

82.pants.

(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

83.pants. (1) Ziņojumā tiek ietverts kredītiestādes finanšu stāvokļa un tās attīstības raksturojums. Ja gada pārskatā atspoguļotos kredītiestādes darbības rezultātus ir būtiski ietekmējuši īpaši apstākļi vai arī gada pārskatu nevar uzskatīt par pietiekamu, papildu informācija tiek sniegta atsevišķā ziņojuma punktā.

(2) Ziņojumā ir sniedzamas arī ziņas par svarīgiem notikumiem, ja tādi bijuši pēc pārskata gada beigām, par paredzamo kredītiestādes attīstību un svarīgiem attīstības pasākumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

84.pants. Vadības ziņojumā vai finanšu pārskatā sniedzami priekšlikumi par kredītiestādes peļņas sadali, tajā skaitā par dividendžu lielumu, vai zaudējumu segšanu.

(16.07.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

85.pants. (1) Kredītiestādes gada pārskatu pārbauda zvērināts revidents. Ja šāda pārbaude nav veikta, kredītiestādes akcionāru sapulcei gada pārskatu aizliegts apstiprināt.

(2) Ja zvērinātu revidentu ziņojums ir ar piezīmēm, tad dividendes var izmaksāt tikai pēc saskaņošanas ar Finanšu un kapitāla tirgus komisiju.

(3) Kredītiestāde mēnesi pirms akcionāru sapulces paziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par nodomu izmaksāt dividendes. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības aizliegt kredītiestādei izmaksāt dividendes, ja dividendžu izmaksas rezultātā kredītiestāde neievēros kapitāla pietiekamības prasības vai lielo riska darījumu ierobežojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

86.pants. (1) Kredītiestādes gada pārskats tiek pārbaudīts saskaņā ar šo likumu un Latvijā atzītiem starptautiskajiem revīzijas standartiem.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai banka maina gada pārskata pārbaudei izraudzīto zvērinātu revidentu, ja, veicot kredītiestāžu uzraudzību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka zvērināta revidenta kvalifikācija vai profesionālā pieredze nav pietiekama kvalitatīvas pārbaudes veikšanai, vai ir konstatēts, ka revidents neievēro Latvijā atzītos starptautiskos revīzijas standartus vai ētikas normas. Par pieņemto lēmumu Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Latvijas Zvērinātu revidentu asociāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

87.pants. Veicot gada pārskata pārbaudi, zvērinātiem revidentiem ir tiesības iepazīties ar kredītiestādes aktīviem, grāmatvedības ierakstiem, tos apliecinošiem dokumentiem un citu informāciju. Kredītiestādes valdes, rīkotājdirektora un darbinieku pienākums ir sniegt zvērinātiem revidentiem visu nepieciešamo informāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

88.pants. (1) Kredītiestādes pienākums ir informēt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par visiem apstākļiem, kuri var būtiski ietekmēt kredītiestādes turpmāko darbību.

(2) Zvērināts revidents pārbauda, vai kredītiestāde ievēro šā panta pirmajā daļā minēto prasību. Par revīzijas pakalpojumu sniegšanas laikā un lietpratēja vai uzticības uzdevuma izpildes laikā konstatētajiem normatīvo aktu pārkāpumiem, trūkumiem un citām nepilnībām, kuru dēļ ir apdraudēta šīs kredītiestādes saistību izpilde vai turpmākā darbība vai kredītiestādes klienta intereses, zvērināts revidents nekavējoties iesniedz rakstveida ziņojumu kredītiestādes vadībai un Finanšu un kapitāla tirgus komisijai.

(3) Zvērināta revidenta pienākums ir nekavējoties iesniegt rakstveida ziņojumu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par šā panta otrajā daļā minētajiem faktiem, kas atklāti, sniedzot revīzijas pakalpojumus klientam, kuru ar kredītiestādi saista dalības attiecības vai ciešas attiecības kontroles veidā, vai pildot šāda klienta dotu lietpratēja vai uzticības uzdevumu.

(3¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt no zvērinātiem revidentiem tās uzdevumu veikšanai nepieciešamo informāciju un darba dokumentus.

(4) Šā panta otrajā, trešajā un 3.¹ daļā minētās informācijas sniegšana Finanšu un kapitāla tirgus komisijai nav uzskatāma par neizpaužamu ziņu izpaušanu, un zvērinātam revidentam neiestājas civiltiesiskā atbildība.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

89.pants.

(Izslēgts ar 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

89.¹ pants. (1) Kredītiestāde ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc gada pārskata apstiprināšanas un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pārskata gada beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam gada pārskata un zvērināta revidenta ziņojuma kopiju kopā ar akcionāru sapulces protokola izrakstu par gada pārskata apstiprināšanu. Kredītiestāde, kura sagatavo konsolidēto gada pārskatu, papildus šīs daļas pirmajā teikumā noteiktajam ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc konsolidētā gada pārskata apstiprināšanas un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pārskata gada beigām iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam arī konsolidētā gada pārskata un zvērināta revidenta ziņojuma kopiju kopā ar akcionāru sapulces protokola izrakstu par konsolidētā gada pārskata apstiprināšanu. Kredītiestāde šajā daļā minētos dokumentus iesniedz papīra formā vai elektroniski.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētos dokumentus, ja tie iesniegti elektroniski, vai šo dokumentu elektroniskas kopijas, ja tie iesniegti papīra formā, Valsts ieņēmumu dienests ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā elektroniski nodod Uzņēmumu reģistram. Uzņēmumu reģistrs nodrošina saņemto dokumentu publisku pieejamību. Elektronisko dokumentu nodošanas un apliecināšanas kārtību nosaka starpresoru vienošanās, kuru noslēdzis Valsts ieņēmumu dienests un Uzņēmumu reģistrs.

(3) Uzņēmumu reģistrs pēc šā panta otrajā daļā minēto dokumentu saņemšanas ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu, ka šā panta pirmajā daļā minētā informācija pieejama Uzņēmumu reģistrā.

(29.05.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.01.2010. likumu, kas stājas spēkā 11.02.2010.)

90.pants. (1) Kredītiestādes vadībai adresētu zvērināta revidenta ziņojumu kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai 10 dienu laikā pēc gada pārskata apstiprināšanas kredītiestādes akcionāru sapulcē, bet ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc pārskata gada beigām.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt kredītiestādei papildus iesniegt zvērinātu revidentu sagatavotu paplašinātu ziņojumu ar komentāriem par iekšējās kontroles sistēmas piemērotību, kredītiestāžu darbības risku analīzi un atbilstības novērtējumu normatīvo aktu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu prasībām.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 17.05.2007. likumu, kas stājas spēkā 12.06.2007.)

91.pants. Kredītiestāde papildus šā likuma 89.¹ panta pirmajā daļā noteiktajam pati nodrošina, lai gada pārskats un konsolidētais gada pārskats pēc tā apstiprināšanas kopā ar zvērināta revidenta ziņojumu tiktu publiskots ne vēlāk kā pārskata gadam sekojošā gada 1.aprīlī. Minētajam gada pārskatam un konsolidētajam gada pārskatam jābūt identiskam ar zvērināta revidenta pārbaudīto. Kredītiestāde attiecīgo informāciju var publiskot savā mājaslapā internetā vai arī izvēlēties informācijas publiskošanai citu piemērotu informācijas nesēju vai vietu.

(29.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

92.pants.

(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

93.pants.

(Izslēgts ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

94.pants.

(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

95.pants. (1) *(Izslēgta ar 29.05.2008. likumu.)*

(2) Ārvalsts vai citas dalībvalsts kredītiestādes gada pārskatam jābūt pārbaudītam saskaņā ar starptautiskajiem auditorpārbaudes standartiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

96.pants. Ārvalsts vai citas dalībvalsts kredītiestādes filiāle nodrošina, lai ārvalsts vai citas dalībvalsts kredītiestādes gada pārskats tiktu publiskots ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc pārskata gada beigām. Vismaz pārskatam, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, pārskatam par finansiālās darbības rezultātiem pārskata periodā un zvērināta revidenta atzinumam jābūt tulkotam latviešu valodā. Attiecīgo informāciju ārvalsts vai citas dalībvalsts kredītiestādes filiāle var publiskot savā mājaslapā internetā vai arī izvēlēties informācijas publiskošanai citu piemērotu informācijas nesēju vai vietu.

(29.05.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

97.pants.

(Izslēgts ar 29.05.2008. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

98.pants. Kredītiestāde sagatavo lietvedības un citus dokumentus, reģistrē un uzglabā tos saskaņā ar valstī noteikto dokumentu standartu un likumu "Par arhīviem".

(16.07.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

VII nodaļa

Kredītiestāžu darbības uzraudzība

99.pants.

(Izslēgts ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

99.¹ pants. (1) Lai panāktu Latvijas kredītiestāžu sektora drošību, stabilitāti un attīstību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic kredītiestāžu uzraudzību. Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzraudzības procesā pirms lēmumu pieņemšanas, ievērojot tās rīcībā esošo informāciju, izvērtē attiecīgo lēmumu iespējamo ietekmi uz citas dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir pienākums nekavējoties veikt pasākumus saskaņā ar šajā likumā noteikto, lai novērstu kredītiestādes darbībā un kredītiestāžu sektorā trūkumus, kuri apdraud vai varētu apdraudēt kādas kredītiestādes vai visa kredītiestāžu sektora stabilu darbību, traucē pienācīgi veikt darījumus, sniegt finanšu pakalpojumus vai varētu radīt ievērojamus zaudējumus visas valsts tautsaimniecībai.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas administratīvo aktu, kas izdots saskaņā ar šo likumu, var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā. Tiesa lietu izskata kā pirmās instances tiesa. Lieta tiek izskatīta triju tiesnešu sastāvā. Administratīvās apgabaltiesas spriedumu var pārsūdzēt, iesniedzot kasācijas sūdzību.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 22.02.2007., 23.10.2008. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

100.pants. (1) Kredītiestāžu uzraudzību veic Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ja likumos nav noteikts citādi.

(2) Kredītiestāžu filiāļu uzraudzību ārvalstīs Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic saskaņā ar šo likumu un citiem likumiem, ja attiecīgo ārvalstu normatīvajos aktos nav noteikts citādi.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

101.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzraudzības procesa kārtību nosaka saskaņā ar šo likumu un citiem likumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

101.¹ pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības neatļaut kredītiestādei nodibināt ciešas attiecības vai pieprasīt izbeigt ciešas attiecības ar trešajām personām, vai aizliegt darījumus ar tām, ja šādas attiecības var apdraudēt vai apdraud kredītiestādes finansiālo stabilitāti, vai ierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisijas tiesības veikt likumā noteiktās uzraudzības funkcijas.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

101.² pants. (1) Ja kredītiestāde plānojsi uzsākt jaunu, līdz šim neveiktu finanšu pakalpojumu sniegšanu vai būtiski grozīt kāda finanšu pakalpojuma sniegšanas kārtību, tā ne vēlāk kā 30 dienas iepriekš iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai motivētu iesniegumu. Tam pievieno attiecīgo risku pārvaldīšanas politiku un procedūru aprakstu.

(2) Pēc šā panta pirmajā daļā minētā iesnieguma saņemšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne vēlāk kā 30 dienu laikā izskata iesniegtos dokumentus un izvērtē plānotā finanšu pakalpojuma sniegšanas risku pārvaldīšanu un tā ietekmi uz kredītiestādes un visa kredītiestāžu sektora darbību.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības pieprasīt papildu informāciju par plānoto finanšu pakalpojumu vai tā sniegšanas kārtību, lai novērtētu attiecīgā finanšu pakalpojuma sniegšanas ietekmi uz kredītiestādes un visa kredītiestāžu sektora darbību un risku pārvaldīšanas kvalitāti.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieņem lēmumu par aizliegumu kredītiestādei uzsākt jaunu, līdz šim neveiktu finanšu pakalpojumu sniegšanu vai būtiski grozīt kāda finanšu pakalpojuma sniegšanas kārtību un nekavējoties paziņo par to attiecīgajai kredītiestādei, ja tās plānotā darbība apdraud vai varētu apdraudēt šīs kredītiestādes vai visa kredītiestāžu sektora stabilu darbību, traucē pienācīgi veikt darījumus vai sniegt finanšu pakalpojumus.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana par šajā pantā minētajiem jautājumiem neaptur tā izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

101.³ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija novērtē kredītiestādes stratēģiju, procedūras un pasākumus, ko tā īstenojusi, lai ievērotu šā likuma, citu normatīvo aktu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu prasības, un novērtē kredītiestādes darbībai piemītošos un varbūtējos riskus.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka šā panta pirmajā daļā minētā novērtējuma apjomu un regularitāti atkarībā no kredītiestādes lieluma, sistēmiskās nozīmes, veikto operāciju (darījumu) apjoma, dažādības un sarežģītības. Finanšu un kapitāla tirgus komisija ne retāk kā reizi gadā pārskata un atjauno šā panta pirmajā daļā minētajā novērtējumā iekļauto informāciju.

(3) Pamatojoties uz veikto novērtējumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija izvērtē, vai kredītiestādes stratēģija, procedūras un īstenotie pasākumi nodrošina pietiekamu risku pārvaldīšanu un vai kredītiestādes pašu kapitāls ir pietiekams tās darbībai piemītošo un varbūtējo risku segšanai.

(4) Šā panta pirmajā daļā minētais novērtējums ietver arī pieņēmumus par to, kad kredītiestādei var rasties būtiski zaudējumi tirdzniecības portfelī neiekļauto riska darījumu procentu likmju riska dēļ, un apsvērumus par apstākļiem, kādos šādi zaudējumi var rasties.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosaka kārtību, kādā aprēķināms kredītiestādes ekonomiskās vērtības samazinājums pēkšņu un negaidītu procentu likmju izmaiņu dēļ.

(6) Ja šā panta piektajā daļā minētais aprēķins liecina, ka kredītiestādes ekonomiskā vērtība samazināsies par 20 vai vairāk procentiem no pašu kapitāla, kredītiestāde veic pasākumus, lai nodrošinātu pašu kapitāla atbilstību tirdzniecības portfelī neiekļauto riska darījumu procentu likmju riska lielumam.

(7) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka banka neievēro šā likuma 34.¹, 36.² panta vai 39.panta otrās daļas prasības vai bankas pašu kapitāls ir nepietiekams tās darbībai piemītošo vai varbūtējo risku segšanai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga:

1) noteikt bankai pienākumu uzturēt augstāku pašu kapitāla līmeni, nekā noteikts šā likuma 35.pantā;

2) pieprasīt bankai piemērot speciālu uzkrājumu politiku vai no pašu kapitāla prasībām izrietošu aktīvu atzīšanas politiku;

3) uzlikt bankai par pienākumu pilnveidot savu stratēģiju, procedūras un veicamos pasākumus, ko banka īstenojusi šā likuma 34.¹ vai 36.² panta prasību izpildei.

(8) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana saistībā ar šajā pantā minētajiem jautājumiem neaptur tā izpildi.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.⁴ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic Latvijas Republikas mātes kredītiestāžu vai Latvijas Republikā reģistrētu Eiropas Savienības mātes kredītiestāžu konsolidēto uzraudzību mātes kredītiestādes konsolidācijas grupas līmenī.

(2) Ja kredītiestādes mātes sabiedrība ir Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic šādu kredītiestāžu konsolidēto uzraudzību šīs finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidācijas grupas līmenī.

(3) Ja Latvijas Republikā un vismaz vēl vienā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei — meitas sabiedrībai — mātes sabiedrība ir viena un tā pati Latvijas Republikas mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic šādu kredītiestāžu konsolidēto uzraudzību šīs finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidācijas grupas līmenī.

(4) Ja Latvijas Republikā un vismaz vēl vienā dalībvalstī reģistrētajām kredītiestādēm mātes sabiedrības ir Latvijas Republikā un vismaz vēl vienā dalībvalstī reģistrēta finanšu pārvaldītājsabiedrība un katrā šajā dalībvalstī ir reģistrēta arī kredītiestāde — meitas sabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic konsolidēto uzraudzību, ja Latvijas Republikā reģistrētajai kredītiestādei ir lielākā aktīvu kopsumma.

(5) Ja Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei un vismaz vēl vienā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei mātes sabiedrība ir viena un tā pati finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas nav reģistrēta ne Latvijas Republikā, ne citā dalībvalstī, kur reģistrēta cita kredītiestāde, Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic konsolidēto uzraudzību, ja Latvijas Republikā reģistrētajai kredītiestādei ir lielākā aktīvu kopsumma. Šādu kredītiestādi uzskata par Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrību.

(6) Īpašos gadījumos Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pēc savstarpējas vienošanās ar attiecīgo dalībvalstu uzraudzības institūcijām nepiemērot šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto kārtību, ja tās piemērošana būtu neatbilstīga, ņemot vērā iesaistīto kredītiestāžu un to darbības relatīvo nozīmību dažādās valstīs, un ierosināt citas, nevis parastā kārtā nosakāmas, uzraudzības institūcijas noteikšanu konsolidētās uzraudzības veikšanai. Pirms šāda lēmuma pieņemšanas iesaistītās uzraudzības institūcijas dod iespēju par konsolidāciju atbildīgajai kredītiestādei vai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, vai arī kredītiestādei ar lielāko aktīvu kopsummu izteikt viedokli par pieņemamo lēmumu. Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju par šāda veida vienošanos un tās saturu.

(7) Finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas ir kredītiestādes mātes sabiedrība, sniedz kredītiestādei, kuras konsolidēto uzraudzību veic Finanšu un kapitāla tirgus komisija, informāciju par tām kredītiestādēm un finanšu iestādēm, kuras ir finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības vai kurās finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir dalība.

(8) Kredītiestādes konsolidētā uzraudzība finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidācijas grupas līmenī nenozīmē, ka Finanšu un kapitāla tirgus komisija individuāli uzrauga minēto finanšu pārvaldītājsabiedrību, taču finanšu pārvaldītājsabiedrība nodrošina, ka Latvijas Republikā reģistrētas finanšu pārvaldītājsabiedrības valdes priekšsēdētājs un valdes loceklis atbilst tādām pašām prasībām un uz viņiem attiecināmi tie paši ierobežojumi, kas noteikti kredītiestādes valdes priekšsēdētājam un valdes loceklim attiecīgi šā likuma 24.panta pirmajā un otrajā daļā un 25.panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā.

(9) Ja Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde ir citas dalībvalsts mātes kredītiestādes vai citas dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība un tā šajā dalībvalstī nav iekļauta konsolidācijas grupā konsolidētās uzraudzības nolūkiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt no attiecīgās dalībvalsts minētās mātes sabiedrības informāciju, kas nepieciešama Latvijas Republikā reģistrētās kredītiestādes uzraudzībai.

(10) Tādas kredītiestāžu un finanšu pārvaldītājsabiedrību meitas sabiedrības, kas atbrīvotas no iekļaušanas konsolidācijas grupā saskaņā ar šā likuma 101.⁹ panta prasībām par nepieciešamās informācijas saņemšanu, pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieprasījuma sniedz konsolidētajai uzraudzībai nepieciešamo informāciju. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var veikt pārbaudes vai uzdot to veikšanu trešajām personām, lai pārbaudītu no minētajām meitas sabiedrībām saņemto informāciju.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

101.⁵ pants. (1) Lai nodrošinātu konsolidēto uzraudzību pār Latvijas Republikā reģistrētu Eiropas Savienības mātes kredītiestādī un kredītiestādī, kas ir Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija plāno un koordinē uzraudzības darbības, koordinē būtiskas informācijas iegūšanu un izplatīšanu, kā arī sadarbojas ar iesaistītajām dalībvalstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijām.

(2) Ja Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes kredītiestāde un tās meitas sabiedrības vai Latvijas Republikā reģistrēta Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība un tās meitas sabiedrības kopīgi iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai iesniegumu par atļauju izmantot uz kredītiestādes iekšējiem reitingiem balstīto pieeju šā likuma 35.pantā minētā kredītriska kapitāla prasības aprēķinam vai attīstīto operacionālā riska mērīšanas pieeju operacionālā riska kapitāla prasības aprēķinam, Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata to kopā ar visām iesaistītajām dalībvalstu uzraudzības institūcijām, uzklaua visu iesaistīto pušu viedokļus un lemj par pieprasītās atļaujas izsniegšanu. Iesniegumā norādāmās informācijas, pievienojamo dokumentu un iesnieguma izskatīšanas kārtību nosaka Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši kompetencei sešu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts iesniegums, kuram pievienoti visi lēmuma pieņemšanai nepieciešamie dokumenti, veic visus iespējamus pasākumus, kopīgi ar iesaistītajām uzraudzības institūcijām pieņem pamatotu lēmumu par iesniegumā minētās atļaujas izsniegšanu un nosūta šo lēmumu iesnieguma iesniedzējam.

(4) Saņemot šā panta otrajā daļā minēto iesniegumu, kuram pievienoti visi nepieciešamie dokumenti, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties nosūta to visām iesaistītajām dalībvalstu uzraudzības institūcijām.

(5) Ja visas iesaistītās uzraudzības institūcijas šā panta trešajā daļā minētajā termiņā nevar pieņemt kopīgu lēmumu, to pieņem Finanšu un kapitāla tirgus komisija. Sagatavojot šādu pamatotu lēmumu, tajā tiek atspoguļoti pārējo iesaistīto uzraudzības institūciju viedokļi. Lēmumu nosūta iesnieguma iesniedzējam un iesaistītajām uzraudzības institūcijām.

(6) Šā panta otrajā un piektajā daļā minētais lēmums ir saistošs attiecīgajām dalībvalstu uzraudzības institūcijām.

(7) Ja Latvijas Republikā reģistrēta kredītiestāde, kas ir citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes kredītiestādes vai Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, kopā ar mātes sabiedrību iesniedz šā panta otrajā daļā minēto iesniegumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija piedalās ar iesaistītajām dalībvalstu uzraudzības institūcijām kopīgā lēmuma pieņemšanā. Ja sešu mēnešu laikā kopīgs lēmums nav pieņemts, noteicošo lēmumu pieņem kredītiestādes mātes sabiedrības uzraudzības institūcija un Finanšu un kapitāla tirgus komisija to ievēro, veicot attiecīgās kredītiestādes uzraudzību.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.⁶ pants. (1) Ja tādas konsolidācijas grupas darbībā, kuras konsolidēto uzraudzību veic Finanšu un kapitāla tirgus komisija, rodas ārkārtas situācija, kas var apdraudēt jebkuras tās dalībvalsts finanšu sistēmu, kurā reģistrētas konsolidācijas grupas komercsabiedrības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija,

ievērojot ierobežotas pieejamības informācijas atklāšanas noteikumus, nekavējoties brīdina par ārkārtas situāciju attiecīgo dalībvalstu centrālo banku vai citu par monetāro sistēmu atbildīgo kompetento iestādi, kā arī kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu brokeru sabiedrību un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzības iestādes.

(2) Konsolidētajai uzraudzībai nepieciešamo informāciju, kas jau ir citas dalībvalsts uzraudzības institūcijas rīcībā, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ja iespējams, pieprasa attiecīgajai uzraudzības institūcijai, lai novērstu nepieciešamību konsolidācijas grupā iekļautajām komercsabiedrībām vairākas reizes sniegt vienu un to pašu informāciju.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.⁷ pants. (1) Lai nodrošinātu efektīvu konsolidēto uzraudzību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija slēdz sadarbības līgumus ar komercsabiedrību uzraudzības institūcijām, kas iekļautas konsolidācijas grupā, par kuras konsolidēto uzraudzību tā ir atbildīga. Sadarbības līgumā Finanšu un kapitāla tirgus komisija kā atbildīgā par konsolidēto uzraudzību var uzņemties papildu funkciju veikšanu, kā arī precizēt lēmumu pieņemšanas un sadarbības procedūras.

(2) Tādas Latvijas Republikā reģistrētas un konsolidācijas grupā iekļautas kredītiestādes uzraudzību, kura ir citas dalībvalsts mātes kredītiestādes vai citas dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var nodot attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijai saskaņā ar savstarpēju vienošanos. Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Komisiju par šādu vienošanos un tās saturu.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.⁸ pants. (1) Sadarbojoties ar citas dalībvalsts uzraudzības institūcijām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ar tām apmainās ar jebkādu informāciju, kas ir būtiska vai noderīga konsolidētās uzraudzības veikšanai. Finanšu un kapitāla tirgus komisija pēc savas iniciatīvas sniedz visu būtisko informāciju un pēc pieprasījuma sniedz noderīgu informāciju citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām. Informācija tiek uzskatīta par konsolidētās uzraudzības veikšanai būtisku, ja tā var ietekmēt citas dalībvalsts kredītiestādes vai finanšu iestādes darbības stabilitātes vērtējumu un ietver vismaz informāciju par:

1) galveno konsolidācijas grupā iekļauto kredītiestāžu grupu struktūru, kā arī konsolidācijas grupā iekļauto kredītiestāžu uzraudzības institūcijām;

2) procedūrām, kas ievērojamas, saņemot informāciju no kredītiestādēm, kuras veido grupu, un šīs informācijas pārbaudes kārtību;

3) kredītiestādes vai citu grupas komercsabiedrību negatīvām attīstības tendencēm, kas var būtiski ietekmēt kredītiestādes darbību;

4) sankcijām un ārkārtas pasākumiem, ko Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic saskaņā ar šo likumu, ieskaitot papildu pašu kapitāla prasību noteikšanu un jebkādos ierobežojumus attīstītās operacionālā riska mērīšanas pieejas izmantošanai.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija sniedz visu noderīgo informāciju citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām, kuru jurisdikcijā ir Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes kredītiestādes meitas sabiedrības un Latvijas Republikā reģistrētas Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības. Nosakot noderīgās informācijas apjomu, ņem vērā minēto meitas sabiedrību nozīmīgumu attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmā.

(3) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tādas kredītiestādes uzraudzībai, kas ir citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes kredītiestādes vai citas dalībvalsts Eiropas Savienības mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrība, nepieciešama informācija par kapitāla prasību aprēķinam izmantojamām pieejām, to metodoloģiju un ieviešanas kārtību, kura jau var būt attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijas rīcībā, tā, ja iespējams, pieprasa šādu informāciju no dalībvalsts uzraudzības institūcijas.

(4) Pirms citu dalībvalstu uzraudzības funkciju veikšanai svarīgu lēmumu pieņemšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisija konsultējas ar attiecīgo dalībvalstu uzraudzības institūcijām par šādiem jautājumiem:

1) par tādām izmaiņām akcionāru sastāvā un kredītiestādes grupas organizatoriskajā vai pārvaldes struktūrā, kurām nepieciešama uzraudzības institūciju atļauja;

2) par sankciju noteikšanu un ārkārtas pasākumiem, ko Finanšu un kapitāla tirgus komisija plāno veikt, ieskaitot papildu pašu kapitāla prasību noteikšanu un jebkādus ierobežojumus attīstītās operacionālā riska mērīšanas pieejas izmantošanai. Pirms šajā punktā minēto lēmumu pieņemšanas attiecībā uz kredītiestādēm, kuras ir citu dalībvalstu mātes kredītiestāžu vai citu dalībvalstu mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību meitas sabiedrības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija vienmēr konsultējas ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju, kas ir atbildīga par konsolidēto uzraudzību. Steidzamos gadījumos vai gadījumos, kad šādas konsultācijas varētu apdraudēt lēmuma pieņemšanas efektivitāti, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var nekonsultēties ar attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju un nekavējoties paziņot tai pieņemto lēmumu.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.⁹ pants. (1) Ja vienas vai vairāku kredītiestāžu mātes sabiedrība ir jaukta pārvaldītājsabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija tieši vai ar kredītiestāžu — meitas sabiedrību — starpniecību pieprasa, lai jauktā pārvaldītājsabiedrība un tās citas meitas sabiedrības sniedz informāciju, kas ir būtiska kredītiestāžu — meitas sabiedrību — uzraudzībai.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var veikt pārbaudes vai uzdot to veikšanu trešajām personām, lai pārbaudītu informāciju, kas saņemta no jauktajām pārvaldītājsabiedrībām un to meitas sabiedrībām. Ja jauktā pārvaldītājsabiedrība vai kāda no tās meitas sabiedrībām ir apdrošināšanas sabiedrība, var izmantot arī šā likuma 101.¹² panta pirmajā daļā noteikto pārbaudes kārtību. Ja jauktā pārvaldītājsabiedrība vai kāda no tās meitas sabiedrībām ir reģistrēta citā dalībvalstī, informācijas pārbaudi uz vietas veic šā likuma 101.¹³ pantā noteiktajā kārtībā.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.¹⁰ pants. (1) Kredītiestādei, kuras mātes sabiedrība ir jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, ir pienākums sniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai informāciju par darījumiem, kurus tā veikusi ar mātes sabiedrību un citām tās meitas sabiedrībām, izņemot lielos riska darījumus, par kuriem informācija Finanšu un kapitāla tirgus komisijai sniegta atbilstoši citiem normatīvajiem aktiem.

(2) Kredītiestāde izveido piemērotu risku vadības un iekšējās kontroles sistēmu, kā arī izstrādā attiecīgas grāmatvedības procedūras, lai pienācīgi noteiktu, novērtētu un kontrolētu darījumus ar tās mātes sabiedrību, kas ir jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, un šīs jauktās finanšu pārvaldītājsabiedrības citām meitas sabiedrībām.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības noteikt šā panta pirmajā daļā minēto darījumu ierobežojumus, ja šie darījumi apdraud kredītiestādes finansiālo stāvokli.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.¹¹ pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt kredītiestādēm, finanšu iestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un to meitas sabiedrībām vai komercsabiedrībām, kas iekļautas konsolidācijas grupā vai ir atbrīvotas no iekļaušanas tajā, informāciju, kura saskaņā ar normatīvajiem aktiem vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un citas dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijas savstarpējo vienošanos ir nepieciešama kredītiestāžu konsolidētās uzraudzības veikšanai.

(2) Ja mātes sabiedrība un kāda no tās meitas sabiedrībām — kredītiestādēm — ir reģistrētas Latvijas Republikā un citās dalībvalstīs, Finanšu un kapitāla tirgus komisija un šo dalībvalstu uzraudzības institūcijas apmainās ar visu informāciju, kas nepieciešama konsolidētās uzraudzības veikšanai. Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija neveic Latvijas Republikā reģistrētas mātes sabiedrības konsolidēto uzraudzību, tad pēc citas dalībvalsts uzraudzības institūcijas lūguma, kura ir atbildīga par šādas uzraudzības veikšanu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pieprasa no mātes sabiedrības jebkādu informāciju, kas varētu būt nozīmīga konsolidētajai uzraudzībai, un nosūta to par konsolidēto uzraudzību atbildīgajai uzraudzības institūcijai.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga apmainīties ar citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām ar šā panta otrajā daļā minēto informāciju, kas saņemta no finanšu pārvaldītājsabiedrībām, finanšu

iestādēm, jauktajām pārvaldītājsabiedrībām un tādām to meitas sabiedrībām, kuras nav kredītiestādes vai ir atbrīvotas no iekļaušanas konsolidācijas grupā, un kas ir nepieciešama Finanšu un kapitāla tirgus komisijai un citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām konsolidētās uzraudzības veikšanai. Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija iegūst un izmanto šādu informāciju, tas nenozīmē, ka Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzrauga minētos komersantus.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.¹² pants. (1) Ja kredītiestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta pārvaldītājsabiedrība kontrolē vienu vai vairākas meitas sabiedrības, kuras ir apdrošināšanas sabiedrības vai komercsabiedrības, kas sniedz tādus ieguldījumu pakalpojumus, kuriem ir vajadzīga licence, tad Finanšu un kapitāla tirgus komisija sadarbojas ar citu dalībvalstu šādu apdrošināšanas sabiedrību un citu licencēto komercsabiedrību uzraudzības institūcijām. Finanšu un kapitāla tirgus komisija sniedz jebkādu informāciju, kas var nodrošināt šādu komercsabiedrību darbības un finanšu stāvokļa uzraudzību, citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām.

(2) Informācija, ko saņem Finanšu un kapitāla tirgus komisija, veicot konsolidēto uzraudzību (īpaši — jebkāda informācija no uzraudzības institūcijām), uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija sastāda to finanšu pārvaldītājsabiedrību sarakstu, kuru konsolidācijas grupas līmenī tā uzrauga kredītiestādes, un nosūta to citu dalībvalstu uzraudzības institūcijām un Eiropas Komisijai.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.¹³ pants. (1) Ja ir nepieciešams pārbaudīt tādas informācijas patiesumu, kuru, veicot konsolidēto uzraudzību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija saņēmusi par citā dalībvalstī reģistrētu kredītiestādi, finanšu iestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību, jauktu pārvaldītājsabiedrību vai par kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nosūta attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūcijai lūgumu pārbaudīt saņemtās informācijas patiesumu.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga veikt pārbaudes Latvijas Republikā reģistrētā kredītiestādē, finanšu iestādē, finanšu pārvaldītājsabiedrībā, jauktā pārvaldītājsabiedrībā vai kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības, jauktas pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrībā, pamatojoties uz citas dalībvalsts uzraudzības institūcijas pieprasījumu, lai pārbaudītu tās informācijas patiesumu, kuru attiecīgā dalībvalsts uzraudzības institūcija saņēmusi par attiecīgajām sabiedrībām, veicot konsolidēto uzraudzību, vai atļaut veikt šādu pārbaudi šīs dalībvalsts uzraudzības institūcijai. Ja attiecīgā dalībvalsts uzraudzības institūcija pati neveic pārbaudi, tā var piedalīties Finanšu un kapitāla tirgus komisijas veiktajā pārbaudē.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.¹⁴ pants. (1) Ja Latvijas Republikā reģistrēta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas ir kredītiestādes vai finanšu iestādes mātes sabiedrība, neievēro šā likuma prasības vai nesniedz kredītiestādei konsolidētajai uzraudzībai nepieciešamo informāciju, Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības piemērot tai šā likuma 199.pantā minēto soda naudu vai arī aizliegt izmantot tās balsstiesības Latvijas Republikā reģistrētās kredītiestādēs un finanšu iestādēs.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija sadarbojas ar citas dalībvalsts uzraudzības institūcijām, lai nodrošinātu efektīvu konsolidēto uzraudzību (īpaši — ja finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības atrašanās vieta nesakrīt ar tās vadības atrašanās vietu).

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

101.¹⁵ pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija neveic tādas kredītiestādes konsolidēto uzraudzību, kuras mātes sabiedrība ir ārvalsts kredītiestāde vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, Finanšu un kapitāla tirgus komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc kredītiestādes mātes sabiedrības lūguma, vai pēc citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības vai tādas ieguldījumu brokeru sabiedrības lūguma, kura ir kredītiestādes meitas sabiedrība, konsultējas ar iesaistītajām dalībvalstu uzraudzības institūcijām un novērtē, vai kredītiestāde ir pakļauta dalībvalstīs noteiktajām prasībām līdzvērtīgai konsolidētajai uzraudzībai.

(2) Izvērtējot, vai attiecīgās ārvalsts uzraudzības institūcijas veiktā konsolidētā uzraudzība atbilst

dalībvalstīs noteiktajām konsolidētās uzraudzības prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija konsultējas ar Eiropas Banku komiteju un ievēro tās vadlīnijas.

(3) Ja ārvalsts uzraudzības institūcijas veiktā konsolidētā uzraudzība neatbilst dalībvalstīs noteiktajām prasībām, Finanšu un kapitāla tirgus komisija tādas kredītiestādes konsolidēto uzraudzību, kuras mātes sabiedrība ir ārvalsts kredītiestāde vai finanšu pārvaldītājsabiedrība, veic atbilstoši šā likuma prasībām.
(22.02.2007.likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

102.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

103.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

104.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

105.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

106.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai vai tās pilnvarotai personai ir tiesības veikt kredītiestādes un tās meitas sabiedrības, kas ir iekļauta konsolidācijas grupā, darbības pārbaudi.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai vai tās pilnvarotai personai ir tiesības iepazīties ar visu kredītiestādes un tās meitas sabiedrības, kas ir iekļauta konsolidācijas grupā, dokumentāciju, aktīviem un pasīviem, kā arī saņemt no bankas atbildīgajām personām paskaidrojumus un informāciju par komercsabiedrībām, kurās bankai ir ieguldījumi.

(3) Latvijas Bankas pilnvarotai personai ir tiesības pārbaudīt tās apstiprināto normatīvo norādījumu un noteikumu izpildi kredītiestādē, kā arī iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, aktīviem un pasīviem un saņemt no tās atbildīgajām personām pārbaudes veikšanai nepieciešamos paskaidrojumus un informāciju.

(4) Bankām, banku meitas sabiedrībām, kuras sniedz ar kredītrisku saistītus finanšu pakalpojumus krājaizdevu sabiedrībām, un apdrošinātājiem ir tiesības tieši vai ar īpaši šim mērķim izveidotas institūcijas starpniecību savstarpēji apmainīties ar ziņām par parādniekiem un viņu saistību izpildes gaitu. Bankām šajā daļā noteiktajā kārtībā ir tiesības savstarpēji apmainīties ar ziņām par visiem gadījumiem, kad klients pilnīgi vai daļēji nepilda šā likuma 73.panta prasības.

(01.06.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004., 22.02.2007. un 17.05.2007. likumu, kas stājas spēkā 12.06.2007. Sk. Pārejas noteikumus.)

106.¹ pants. (1) Ziņas par saviem aizņēmējiem un aizņēmēju galviniekiem, viņu saistībām un to izpildes gaitu Latvijas Bankas noteiktajā apjomā un kārtībā Latvijas Bankai sniedz šādas komercsabiedrības, kuras sniedz ar kredītrisku saistītus finanšu pakalpojumus:

1) banka;

2) komercsabiedrība, kurai ir ciešas attiecības ar banku.

(2) Latvijas Banka uzkrāj un glabā šā panta pirmajā daļā minētās ziņas Kredītu reģistrā, kas izveidots un darbojas saskaņā ar Latvijas Bankas apstiprinātajiem noteikumiem.

(3) Ziņu apjomu un kārtību, kādā Kredītu reģistrā esošās ziņas tiek sniegtas aizņēmējam, aizņēmēja galviniekam, šā panta pirmajā daļā minētajai komercsabiedrībai un Finanšu un kapitāla tirgus komisijai, nosaka Latvijas Banka.

(4) Lai segtu Kredītu reģistra uzturēšanas izdevumus, šā panta pirmajā daļā minētā komercsabiedrība un Finanšu un kapitāla tirgus komisija maksā Latvijas Bankai maksu par Kredītu reģistra izmantošanu. Maksas apmēru un maksāšanas kārtību nosaka Latvijas Banka.

(5) Šā panta pirmajā daļā minētā komercsabiedrība nedrīkst izpaust no Kredītu reģistra saņemtās ziņas trešajām personām, izņemot to personu, par kuru ziņas saņemtas.

(6) Latvijas Banka izmanto Kredītu reģistrā esošās ziņas likumā noteikto funkciju īstenošanai. Latvijas Bankai ir tiesības daļēji segt Kredītu reģistra uzturēšanas izdevumus.

(17.05.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.05.2008. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009. Grozījumi pirmajā daļā attiecībā uz komercsabiedrībām, kurām ir ciešas attiecības ar banku, piemērojami ar 01.04.2009. Sk. Pārejas noteikumus.)

107.pants.

(Izslēgts ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

107.¹ pants. (1) Citas dalībvalsts uzraudzības institūcijai ir tiesības veikt pārbaudes Latvijas Republikā reģistrētajās attiecīgās dalībvalsts banku filiālēs un pārstāvniecībās, kā arī tajās kredītiestādēs un komercsabiedrībās, kuras iesniegušas šai dalībvalsts uzraudzības institūcijai informāciju konsolidētās uzraudzības veikšanai, kā arī iepazīties ar dokumentāciju un saņemt paskaidrojumus un informāciju, kas nepieciešama pārbaudes ietvaros.

(2) Pirms pārbaudes uzsākšanas citas dalībvalsts uzraudzības institūcija laikus rakstveidā informē par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju. Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pārstāvim ir tiesības piedalīties šajā pārbaudē. Citas dalībvalsts uzraudzības institūcija iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par veiktās pārbaudes rezultātiem sagatavotā ziņojuma kopiju.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai ir tiesības saskaņā ar savstarpēju vienošanos kā tālāk neizpaužamu sniegt citas dalībvalsts uzraudzības institūcijai informāciju, kas nepieciešama uzraudzības veikšanai šā panta pirmajā daļā minētajās Latvijas Republikā reģistrētajās attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu filiālēs un pārstāvniecībās, kā arī tajās kredītiestādēs un komercsabiedrībās, kuras iesniegušas šai dalībvalsts uzraudzības institūcijai informāciju konsolidētās uzraudzības veikšanai, ja attiecīgās dalībvalsts likumdošanas akti paredz atbildību par neizpaužamas informācijas izpaušanu.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

107.² pants. Šā likuma 107.¹ pantā noteiktās dalībvalsts uzraudzības institūcijas tiesības piemērojamas arī ārvalsts uzraudzības institūcijai, ciktāl tas nepieciešams kredītiestāžu uzraudzības veikšanai, pamatojoties uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas vienošanos ar attiecīgo ārvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijām.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

108.pants. (1) Par pārbaudes rezultātiem kredītiestādes vadībai iesniedzams rakstveida ziņojums, kurā minēti pārkāpumi un sniegti norādījumi par nepieciešamajiem grozījumiem kredītiestādes turpmākajā darbībā un kredītpolitikā.

(2) Ja kredītiestāde nepiekrīt Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pārbaudes atzinumam, tā ir tiesīga iesniegt sūdzību Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomei, kura ir tiesīga noteikt jaunu pārbaudi vai lemt par grozījumu izdarīšanu pārbaudes atzinumā, vai arī noraidīt sūdzību.

(3) Ja kredītiestādi neapmierina Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes lēmums, tā ir tiesīga šo lēmumu pārsūdzēt tiesā.

(4) Ja kredītiestāde nepiekrīt Latvijas Bankas pārbaudes atzinumam, tā ir tiesīga iesniegt sūdzību Latvijas Bankas padomei, kura ir tiesīga noteikt jaunu pārbaudi vai lemt par grozījumu izdarīšanu pārbaudes atzinumā, vai arī noraidīt sūdzību.

(5) Ja kredītiestādi neapmierina Latvijas Bankas padomes lēmums, tā ir tiesīga šo lēmumu pārsūdzēt tiesā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

108.¹ pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, veic darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas likumiem, tā

nekavējoties pieprasa šai kredītiestādei izbeigt šādas darbības.

(2) Ja citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, nepārtrauc darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas likumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties informē attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju, kuras pienākums ir rīkoties tā, lai pārkāpumi tiktu novērsti. Citas dalībvalsts uzraudzības institūcija informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju par veiktajiem pasākumiem.

(3) Ja citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle, kas darbojas Latvijā, vai citā dalībvalstī reģistrēta kredītiestāde, kas sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, turpina veikt darbības, kuras ir pretrunā ar Latvijas likumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju un veic pasākumus, lai šādus pārkāpumus novērstu.

(4) Šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteiktās prasības neliedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai veikt darbības, lai novērstu pārkāpumus, kas ir pretrunā ar sabiedrības intereses aizsargājošiem Latvijas likumiem, un piemērotu sodus par tiem.

(5) Šā panta noteikumi netraucē citā dalībvalstī reģistrētai kredītiestādei izplatīt reklāmu Latvijā par tās sniegtajiem finanšu pakalpojumiem.

(6) Krīzes situācijās, neievērojot šajā pantā minēto procedūru, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var īstenot pasākumus, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un citu kredītiestādes pakalpojumu saņēmēju intereses, par šādiem pasākumiem informējot attiecīgo dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju un Eiropas Komisiju.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

109.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var pieprasīt kredītiestādes akcionāru sapulces vai padomes sasaukšanu un noteikt izskatāmos jautājumus. Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotām personām ir tiesības piedalīties šādās sapulcēs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

110.pants.

(Izslēgts ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

110.¹ pants. (1) Informācija par kredītiestādi un tās klientu, kredītiestādes un tās klienta darbību, kura iepriekš nav bijusi likumā noteiktajā kārtībā publicēta vai kuras izpaušanu nenosaka citi likumi, vai kuru nav apstiprinājusi Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padome, kā arī Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likuma 20.pantā minētā informācija uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju, un tā nav izpauzama trešajām personām citādi kā tikai pārskata vai apkopojuma veidā tā, lai nebūtu iespējams identificēt kādu konkrētu kredītiestādi vai tās klientu.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisiju atbilstoši tās kompetencei apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar citas dalībvalsts finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības institūcijām, saglabājot sniegtajai informācijai ierobežotas pieejamības statusu.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga slēgt informācijas apmaiņas līgumus ar ārvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūcijām vai attiecīgās ārvalsts institūcijām, kas pielīdzināmas šā panta piektajā un sestajā daļā minētajām institūcijām, ja šīs ārvalsts normatīvie akti paredz līdzvērtīgu Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteikto atbildību par ierobežotas pieejamības informācijas neatļautu izpaušanu. Šāda informācija izmantojama vienīgi, lai veiktu finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzību vai attiecīgajām institūcijām likumā noteiktās funkcijas. Saņemto informāciju attiecīgās ārvalsts institūcijas ir tiesīgas izpaust vienīgi ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rakstveida piekrišanu un vienīgi nolūkam, kādam šī piekrišana dota.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija šā panta otrajā, piektajā un sestajā daļā saņemto informāciju ir tiesīga izmantot vienīgi tās uzraudzības funkciju veikšanai:

1) lai pārliecinātos par kredītiestāžu dibināšanu un darbību reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu,

īpaši attiecībā uz likviditāti, maksāspēju, liela riska darījumiem, vadības un grāmatvedības organizāciju un iekšējās kontroles mehānismiem;

2) lai piemērotu likumā noteiktos tiesību ierobežojumus un sodus;

3) tiesvedības procesā, kurā tiek apstrīdēti Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotie administratīvie akti vai tās faktiskā rīcība.

(5) Šā panta pirmās un ceturtās daļas noteikumi neierobežo Finanšu un kapitāla tirgus komisiju atbilstoši tās kompetencei apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar:

1) citas dalībvalsts finanšu un kapitāla tirgus dalībnieku uzraudzības institūcijām un finanšu ministriju;

2) valsts institūcijām, konsultatīvajām padomēm, darba grupām vai personu apvienībām, kas dalībvalstīs vai starptautiskajās organizācijās ir atbildīgas par kredītiestāžu maksājumu pārtraukšanas, maksātnespējas, likvidācijas, krīžu vadības vai kredītiestāžu un citu finanšu iestāžu uzskaites pārbaūžu procedūrām;

3) personām, kas dalībvalstīs veic likumā noteiktās iekšējās pārbaudes un revīzijas kredītiestādēs, apdrošinātājos, ieguldījumu brokeru, ieguldījumu pārvaldes sabiedrībās un citās finanšu iestādēs;

4) dalībvalsts iestādēm, kas pārvalda ieguldījumu un noguldījumu kompensācijas shēmas, ja šāda informācija nepieciešama to funkciju veikšanai.

(6) Šā panta noteikumi neaizliedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai apmainīties ar ierobežotas pieejamības informāciju ar dalībvalstu centrālajām bankām un citām institūcijām, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu pārraudzīšanu, ja šādas informācijas sniegšana tām nepieciešama savu likumā noteikto funkciju veikšanai.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

111.pants. (1) Latvijas Bankas, Finanšu ministrijas un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieki, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarnieki, zvērināti revidenti, Latvijas Bankas un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotas personas vai citas personas, kuras darbojušās Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarnieku vai zvērinātu revidentu uzdevumā, uzskatāmas par amatpersonām un sodāmas par neizpaužamas informācijas izpaušanu, ja tās tīši vai netīši izpaukušas atklātībā vai citām personām ziņas par kredītiestādi.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neattiecas uz ziņām, ko Latvijas Bankas un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieki sniedz šajā likumā, kā arī citos likumos noteiktajos gadījumos un kārtībā.

(3) Ziņas par kredītiestādi drīkst sniegt tiesai un prokuratūrai krimināllietā, kā arī izpaust tiesā, ja ierosināta kredītiestādes maksātnespējas vai likvidācijas lieta.

(4) Ja Latvijas Banka vai Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādes darbībā konstatē likumu pārkāpumus, tā par šiem pārkāpumiem ir tiesīga informēt Valsts ieņēmumu dienestu, prokuratūru, Valsts policiju un citas valsts institūcijas, kurām ir tiesības veikt izziņu un pirmstiesas izmeklēšanu.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieks un pilnvarnieks nav atbildīgs pret trešajām personām par zaudējumiem, kas tām radušies, darbiniekam pildot savus darba pienākumus vai pilnvarniekam izpildot savus uzdevumus.

(6) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir atbildīga par zaudējumiem, kas trešajai personai nodarīti ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rīcību, pildot savas likumā noteiktās funkcijas, tikai gadījumā, ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tīši rīkojusies prettiesiski vai pieļāvusi rupju neuzmanību.

(7) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir atbildīga par zaudējumiem, kas trešajai personai nodarīti ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieka vai pilnvarnieka rīcību, pildot savus darba pienākumus vai uzdevumu, tikai gadījumā, ja darbinieks vai pilnvarnieks ir tīši rīkojies prettiesiski vai pieļāvis rupju neuzmanību.

(21.05.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 17.05.2007. un 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

112.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

112.¹ pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija neveic to elektroniskās naudas institūciju uzraudzību, kurām saskaņā ar šo likumu darbības veikšanai nav jāsaņem Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licence (atļauja).

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

VIII nodaļa

Kredītiestādēm piemērojamie ierobežojumi

(Nodaļas nosaukums 12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

113.pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija konstatē, ka kredītiestāde neievēro šā likuma, tieši piemērojamo Eiropas Savienības institūciju izdoto normatīvo aktu vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdoto lēmumu vai normatīvo noteikumu prasības, vai ja kredītiestādes darbība apdraud tās stabilitāti vai maksātspēju, Latvijas kredītiestāžu sektora drošību vai stabilitāti, draud nodarīt ievērojamus zaudējumus valsts tautsaimniecībai, vai ja no bankas notiek pārmērīga noguldījumu vai citu piesaistīto līdzekļu aizplūde, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pieņemot lēmumu, ir tiesīga īstenot vienu vai vairākas šādas darbības:

1) pieprasīt, lai kredītiestāde nekavējoties veic nepieciešamās darbības šādas situācijas novēršanai un iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tās noteiktajā termiņā rīcības plānu;

2) brīdināt kredītiestādi;

3) dot kredītiestādes pārvaldes institūcijām, to vadītājiem un locekļiem saistošus rakstveida norādījumus, kas nepieciešami šādas situācijas novēršanai;

4) noteikt kredītiestādes tiesību un darbības ierobežojumus, tajā skaitā pilnīgi vai daļēji apturēt finanšu pakalpojumu sniegšanu, kā arī noteikt saistību izpildes ierobežojumus, izņemot šīs daļas 5.punktā minētos noguldījumu saistību izpildes ierobežojumus;

5) noteikt bankai noguldījumu saistību izpildes ierobežojumus (turpmāk — lēmums par noguldījumu ierobežojumu noteikšanu);

6) iecelt kredītiestādē vienu vai vairākus Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarniekus (turpmāk — lēmums par pilnvarnieka iecelšanu);

7) uzlikt kredītiestādei par pienākumu mazināt risku, kas saistīts ar tās darījumiem, pakalpojumiem un norēķinu sistēmām;

8) uzlikt šajā likumā paredzētās soda naudas.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga īstenot vienu vai vairākas šā panta pirmajā daļā minētās darbības arī tad, ja kredītiestādes konsolidācijas grupā esošas komercsabiedrības darbība apdraud vai var apdraudēt attiecīgās kredītiestādes vai visa kredītiestāžu sektora stabilitāti.

(3) Ja tiek noteikti šā panta pirmās daļas 4.punktā minētie ierobežojumi bankai, kas apkalpo tranzītkredītu, Finanšu ministrija pieņem lēmumu par tranzītkredīta apkalpošanas turpināšanu šajā bankā vai nodošanu citām bankām.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

114.pants. (1) Lēmumu par noguldījumu ierobežojumu noteikšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisija var pieņemt vienīgi attiecībā uz banku, kura šā lēmuma pieņemšanas dienā spēj apmierināt savu kreditoru pieteiktos likumīgos prasījumus. Šādu lēmumu var pieņemt arī pēc attiecīgās bankas lūguma.

(2) Lēmumā par noguldījumu ierobežojumu noteikšanu tiek norādīti ierobežojumu veidi un to darbības

laiks, kas nedrīkst pārsniegt 12 mēnešus.

(2¹) Šā panta otrajā daļā minēto termiņu bankai, kurai tiek sniegts komercdarbības atbalsts, var pagarināt līdz komercdarbības atbalsta sniegšanas beigām.

(3) Lēmums par noguldījumu ierobežojumu noteikšanu ir piemērojams attiecībā uz jebkuru bankas klientu.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var dot bankai saistošus norādījumus par to, kā izpildāms lēmums par noguldījumu ierobežojumu noteikšanu.

(12.02.2009. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.10.2009. likumu, kas stājas spēkā 29.10.2009.)

115.pants. (1) Lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu tiek noteikts pilnvarnieka darbības mērķis, uzdevumi un funkcijas, pilnvaru apjoms un termiņš, pilnvarnieka atalgojuma apmērs, pilnvarnieka uzdevumu veikšanai pieļaujamo izdevumu apmērs, kā arī citi noteikumi, kurus Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzskata par būtiskiem.

(2) Ja tiek iecelti vairāki pilnvarnieki, tad papildus šā panta pirmajā daļā minētajam lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu tiek noteikts pilnvarnieku pilnvaru apjoma sadalījums un viņu savstarpējā pakļautība.

(3) Personu nevar iecelt par pilnvarnieku bez tās rakstveida piekrišanas.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

116.pants. (1) Par pilnvarnieku var būt:

1) fiziskā persona, tajā skaitā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieks, kurš atbilst šā panta otrās daļas prasībām un uz kuru nevar attiecināt šā panta trešajā daļā noteiktos ierobežojumus;

2) juridiskā persona (kapitālsabiedrība), uz kuras valdes locekļiem nevar attiecināt šā panta trešajā daļā noteiktos ierobežojumus un kuras valdes locekļu vairākums atbilst šā panta otrās daļas prasībām.

(2) Par pilnvarnieku var iecelt fizisko personu, par kuras rīcības objektivitāti attiecībā uz konkrēto kredītiestādi nav šaubu un kurai ir:

1) valsts atzīta otrā līmeņa augstākā profesionālā izglītība vai augstākā akadēmiskā izglītība un atbilstoša kvalifikācija;

2) atbilstoša kompetence un pietiekama profesionālā darba pieredze;

3) nevainojama reputācija.

(3) Par pilnvarnieku nevar iecelt fizisko personu:

1) kura ir atzīstama par ieinteresētu personu attiecībā uz kredītiestādi vai ir ar to saistīta persona;

2) pret kuru kā pret parādnieku ir pabeigta vai ierosināta maksātnespējas lieta vai kura ir uzskatāma par parādnieka pārstāvi maksātnespējas lietā un šī lieta nav izbeigta;

3) kura ir bijusi notiesāta par noziegumu pret valsti, noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu, vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību, pārvaldes kārtību vai jurisdikciju vai noziedzīgu nodarījumu tautsaimniecībā vai valsts institūciju dienestā neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;

4) pret kuru ir uzsākta kriminālvajāšana vai kura ir kriminālprocesā aizdomās turētais;

5) kura ir notiesāta par šīs daļas 3.punktā noteiktā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kaut arī atbrīvota no soda izciešanas noilguma, apžēlošanas vai amnestijas dēļ;

6) pret kuru kriminālprocess par šīs daļas 3.punktā noteiktā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ir izbeigts sakarā ar noilgumu vai amnestiju;

7) kurai Krimināllikumā noteiktajā kārtībā ir noteikts tiesību ierobežojums veikt noteiktu komercdarbību vai ieņemt attiecīgus amatus;

8) kura ir bijusi komercsabiedrības pārvaldes institūcijas loceklis vai prokūrists komercsabiedrībā un savas nolaidības dēļ vai tīši novedusi šo komercsabiedrību līdz kriminālsodāmai maksātnespējai.

(4) Ja lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu atbilstoši šā likuma 117.panta pirmās daļas 3.punktam ir noteikts, ka pilnvarnieks veic kredītiestādes pārvaldīšanu, tad papildus šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteiktajām prasībām un ierobežojumiem par šādu pilnvarnieku var būt vienīgi šā panta pirmajā daļā minētā juridiskā persona vai tāda fiziskā persona, kura ir Finanšu un kapitāla tirgus komisijas darbinieks vai kura ieguvusi maksātnespējas procesa administratora sertifikātu.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

117.pants. (1) Lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu var noteikt, ka ar tā spēkā stāšanās brīdi:

1) pilnvarnieks ir tiesīgs sasaukt kredītiestādes akcionāru vai dalībnieku sapulci, padomes un valdes sēdi un piedalīties tajā ar tiesībām ierosināt sapulcē un sēdē izskatāmos jautājumus;

2) pilnvarnieks lemj, vai atļaut vai neatļaut kredītiestādei veikt maksājumus, slēgt jaunus darījumus, kā arī grozīt vai izbeigt esošos darījumus, lai nodrošinātu kredītiestādei un bankai šā likuma 113.panta pirmās daļas 4. vai 5.punktā noteikto ierobežojumu izpildi;

3) pilnvarnieks veic kredītiestādes pārvaldīšanu.

(2) Ja lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu ir noteiktas viņa tiesības atbilstoši šā panta pirmajai daļai sasaukt kredītiestādes akcionāru vai dalībnieku sapulci, padomes un valdes sēdi un piedalīties tajā, tad kredītiestādes attiecīgās pārvaldes institūcijas lēmums nav pieņemts, ja pret to iebilst pilnvarnieks.

(3) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija lemj par kredītiestādes akcionāru vai dalībnieku sapulces, padomes, valdes un citu kredītiestādes pārvaldes institūciju, kā arī par tādu personu, kuras kredītiestādes vārdā, pieņemot būtiskus lēmumus, rada kredītiestādei civiltiesiskas saistības, darbības apturēšanu un aizlieguma noteikšanu kredītiestādei rīkoties ar savu mantu, kā arī ar tās valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu, tad šīs tiesības atbilstoši šā panta pirmās daļas 3.punktam iegūst pilnvarnieks.

(4) Pilnvarnieks savu uzdevumu veikšanai ir tiesīgs:

1) izdot saistošus rīkojumus visām kredītiestādes struktūrvienībām un tās darbiniekiem;

2) neievērot kredītiestādes statūtos, nolikumos un noteikumos (politikas, procedūru aprakstos un citos darbības instrumentos) norādītos ierobežojumus;

3) iesniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai priekšlikumu par kredītiestādes uzņēmuma pāreju, veikt kredītiestādes mantas, ķermenisku vai bezķermenisku lietu, līgumu un saistību atsavināšanu vai nodošanu, ja šo darbību mērķis ir nodrošināt kredītiestādē izdarīto noguldījumu atmaksu;

4) kredītiestādes pārvaldes institūciju vārdā sastādīt un apstiprināt kredītiestādes finanšu pārskatus.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

118.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija izmaksā pilnvarniekam atalgojumu un sedz viņa uzdevumu veikšanai nepieciešamos izdevumus lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu noteiktajā apmērā. Šajā daļā noteiktās izmaksas kredītiestāde kompensē Finanšu un kapitāla tirgus komisijai tās noteiktajā termiņā.

(2) Pilnvarniekam par viņa uzdevumu veikšanu nav tiesību saņemt jebkāda veida atlīdzību vai ienākumus papildus lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu noteiktajam.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

119.pants. (1) Kredītiestādes pārvaldes institūcijām, struktūrvienībām, darbiniekiem un citiem kredītiestādes pārstāvjiem un akcionāriem ir pienākums sadarboties ar pilnvarnieku un pēc viņa pieprasījuma:

1) nodot viņam lietas (dokumentus, atslēgas, pieejas kodus, paroles u.tml.);

2) sniegt viņam nepieciešamo informāciju, dokumentus, paskaidrojumus un palīdzību.

(2) Pilnvarnieks nekavējoties ziņo Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par šā panta pirmajā daļā minēto noteikumu neizpildi, kā arī par citiem šķēršļiem viņa uzdevumu izpildei.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

120.pants. (1) Pilnvarniekam ir pienākums Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajos termiņos sniegt tai pārskatu par savu darbību un nekavējoties ziņot Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par atklātajiem faktiem, kas var ietekmēt kredītiestādes finansiālo stāvokli.

(2) Pilnvarnieks, izpildot savus uzdevumus, rūpējas par valsts tautsaimniecības interesēm, Latvijas kredītiestāžu sektora drošību un stabilitāti un noguldītāju interešu aizsardzību, kā arī par kredītiestādes rūpīgu un piesardzīgu vadību.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

121.pants. (1) Pilnvarnieks ir tiesīgs atteikties no savu pienākumu veikšanas, iesniedzot Finanšu un kapitāla tirgus komisijai motivētu iesniegumu, kam pievienojams pilnvarnieka darbības pārskats par visu viņa darbības laiku.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata pilnvarnieka iesniegumu par atteikšanos no pienākumu veikšanas viena mēneša laikā no tā saņemšanas dienas un pieņem attiecīgu lēmumu. Līdz šā lēmuma pieņemšanai un lietu nodošanai pilnvarnieks turpina veikt viņam noteiktos pienākumus.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

122.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija uzrauga pilnvarnieka darbību un ir tiesīga katrā laikā pēc saviem ieskatiem viņu atcelt.

(2) Pilnvarnieka pilnvaras izbeidzas:

1) izbeidzoties lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu noteiktajam termiņam vai

2) ar pilnvarnieka atcelšanu.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata jautājumu par pilnvarnieka atcelšanu, ja konstatē, ka pilnvarnieks, pildot savus pienākumus, neievēro šā likuma vai citu normatīvo aktu noteikumus un tiesas nolēmumus, ka viņš neatbilst šajā likumā noteiktajām prasībām vai ļaunprātīgi izmanto savas pilnvaras.

(4) Pilnvarnieks, izbeidzoties pilnvarām, nodod lietas Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā termiņā tās noteiktajai personai.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

123.pants. Par šā likuma VIII nodaļā minēto darbību veikšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(12.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

124.pants. *(Izslēgts ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)*

125.pants. *(Izslēgts ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)*

IX nodaļa Kredītiestādes likvidācija

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

126.pants. (1) Kredītiestādes likvidāciju var veikt:

- 1) saskaņā ar kredītiestādes akcionāru sapulces lēmumu (pašlikvidācija);
- 2) saskaņā ar tiesas nolēmumu;
- 3) bankrota gadījumā.

(2) Aizliegts likvidēt kredītiestādi, lai veiktu tās reorganizāciju.

(3) Aizliegta kredītiestādes reorganizācija, pārreģistrējot to par citu, ar kredītiestāžu darbību nesaistītu komercsabiedrību bez Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rakstveida atļaujas, kuru Finanšu un kapitāla tirgus komisija izsniedz, ja kredītiestāde ir izpildījusi visas kredītiestādes grāmatvedības reģistros fiksētās saistības pret noguldītājiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

126.¹pants. (1) Reorganizācijas pasākumos vai likvidācijā tiesiskās attiecības, kas izriet no darba līgumiem, regulē vienīgi tie dalībvalsts normatīvie akti, kuri attiecas uz noslēgtajiem darba līgumiem.

(2) Reorganizācijas pasākumos vai likvidācijā tiesības attiecībā uz:

- 1) nekustamo īpašumu regulē tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras teritorijā atrodas nekustamais īpašums;
 - 2) kuģi vai gaisakuģi regulē tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras pārziņā atrodas attiecīgais publiskais reģistrs, kurā attiecīgais kuģis vai gaisakuģis ierakstīts (reģistrēts);
 - 3) finanšu instrumentiem, kas reģistrējami publiskajos reģistros, kredītiestāžu kontos vai centrālajā depozitārijā, un uz tajos nostiprinātajām tiesībām regulē tie dalībvalsts normatīvie akti, saskaņā ar kuriem tiek apliecinātas kredītiestādes īpašuma tiesības uz attiecīgajiem finanšu instrumentiem.
- (28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)*

127.pants. Ar kredītiestādes akcionāru sapulces lēmumu nav apturams vai pārtraucams iepriekš akcionāru sapulcē pieņemtais lēmums uzsākt pašlikvidācijas procesu vai veikt reorganizācijas pasākumus. Kredītiestādes (arī tās filiāles iesaistītajā valstī) pašlikvidācijas uzsākšana neierobežo tās likvidācijas uzsākšanu ar tiesas nolēmumu vai bankrota procedūras uzsākšanu.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

128.pants. (1) Kredītiestāde, kas gatavojas uzsākt pašlikvidāciju (arī tās filiāles likvidāciju iesaistītajā valstī), piecu dienu laikā pēc šāda lēmuma pieņemšanas iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai iesnieguma projektu par pašlikvidāciju. Iesnieguma projektam pievieno pēdējo kredītiestādes pārskatu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās un kas sagatavots atbilstoši Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajiem noteikumiem par gada pārskata sagatavošanu, un ziņas par iespējamo likvidatoru.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemti visi nepieciešamie dokumenti, kuri apliecina šā panta pirmajā daļā minēto informāciju, pārbauda, vai kredītiestāde spēj noteiktajā termiņā un pilnā apmērā izpildīt tās grāmatvedības reģistros reģistrētās saistības pret kreditoriem, un lemj par kredītiestādes iesnieguma akceptēšanu un kredītiestādes darbībai izsniegtās licences (atļaujas) anulēšanu.

(3) Kredītiestādes (arī tās filiāles iesaistītajā valstī) pašlikvidāciju veic akcionāru sapulces ievēlēts likvidators. Kredītiestāde sagatavo lietu (piemēram, dokumentu, mantu) nodošanas aktu. Likvidators, uzsākot pienākumu pildīšanu, aktu pieņem un paraksta.

(4) Likvidators, pabeidzot kredītiestādes (arī tās filiāles iesaistītajā valstī) pašlikvidāciju, pieņem lēmumu par pašlikvidācijas pabeigšanu un iesniedz to Finanšu un kapitāla tirgus komisijai.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

129.pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija saskaņā ar šā likuma 27.panta 1., 2., 3., 4. un 8.punktu anulē kredītiestādei izsniegto licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ieceļ pilnvarnieku un iesniedz tiesā pieteikumu par šīs kredītiestādes likvidāciju un likvidatora iecelšanu, vienlaikus izvirzot likvidatora kandidatūru.

(2) Pēc licences anulēšanas kredītiestādes akcionāru sapulce nav tiesīga lemt par pašlikvidācijas uzsākšanu un likvidatora iecelšanu.

(3) Ja tiek anulēta kredītiestādei izsniegtā licence kredītiestādes darbībai, Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties rakstveidā par to informē Latvijas Banku.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta par pilnvarnieka iecelšanu pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 09.06.2005., 22.02.2007. un 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

130.pants. Kredītiestādes likvidāciju bankrota gadījumā veic administrators saskaņā ar šā likuma XIV nodaļas prasībām.

131.pants. (1) Par kredītiestādes likvidatoru, atzīstot kredītiestādi par likvidējamu ar tiesas nolēmumu, var būt:

- 1) zvērināti advokāti;
- 2) zvērināti revidenti;
- 3) komercsabiedrības, kuru pamatnodarbošanās veids ir audita pakalpojumi.

(2) Ja par likvidatoru tiek iecelta juridiskā persona, tā rakstveidā pilnvaro fizisko personu, kura pārstāvēs likvidatoru likvidācijas procesā un uz kuru attiecināmas šā panta pirmajā daļā noteiktās prasības un šā likuma 132.pantā noteiktie ierobežojumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

131.¹ pants. (1) Par kredītiestādes administratoru kredītiestādes maksātnespējas procesā var būt:

- 1) fiziskā persona, kura ieguvusi maksātnespējas procesa administratora sertifikātu;
- 2) zvērinātu revidentu komercsabiedrība.

(2) Ja par administratoru tiek iecelta zvērinātu revidentu komercsabiedrība, tā rakstveidā pilnvaro veikt administratora pienākumus fizisko personu, kura atbilst šā panta pirmās daļas prasībām un uz kuru nav attiecināmi šā likuma 132.¹ pantā noteiktie ierobežojumi.

(22.02.2007. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

132.pants. (1) Par likvidatoru nevar iecelt personu:

- 1) kura atzīstama par ieinteresētu personu attiecībā uz likvidējamo kredītiestādi vai ir ar šo likvidējamo kredītiestādi saistīta persona;
- 2) pret kuru likvidējamai kredītiestādei ir prasījuma tiesība;
- 3) pret kuru kā pret parādnieku ir ierosināta cita maksātnespējas lieta vai kura ir uzskatāma par parādnieka pārstāvi citā maksātnespējas lietā un šī cita lieta nav izbeigta;
- 4) kura ir bijusi notiesāta par noziegumiem pret valsti, noziedzīgiem nodarījumiem pret īpašumu, pārvaldes kārtību vai jurisdikciju vai noziedzīgiem nodarījumiem tautsaimniecībā vai valsts institūciju dienestā neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 5) pret kuru uzsākta kriminālvajāšana vai kura ir krimināllietā aizdomās turētā.

(2) Fiziskā persona vai juridiskās personas pilnvarotā fiziskā persona drīkst pildīt vienlaikus kredītiestādes likvidatora vai administratora pienākumus tikai vienā maksātnespējas un likvidācijas procesā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei ir tiesīga kontrolēt likvidatora darbību. Šajā nolūkā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotai personai ir tiesības iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, visu likvidatora dokumentāciju, kas saistīta ar kredītiestādi, kā arī saņemt no likvidatora paskaidrojumus un jebkuru citu nepieciešamo informāciju, kas nepieciešama Finanšu un kapitāla tirgus komisijai kredītiestāžu uzraudzības funkciju veikšanai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

132.¹ pants. (1) Par administratoru nevar iecelt personu:

- 1) kura atzīstama par ieinteresētu personu attiecībā uz administrējamo kredītiestādi vai ir ar šo administrējamo kredītiestādi saistīta persona;
- 2) pret kuru administrējamai kredītiestādei ir prasījuma tiesība;
- 3) pret kuru kā pret parādnieku ir ierosināta cita maksātnespējas lieta vai kura ir uzskatāma par parādnieka pārstāvi citā maksātnespējas lietā, un šī cita lieta nav izbeigta;
- 4) kura ir bijusi notiesāta par noziegumiem pret valsti, noziedzīgiem nodarījumiem pret īpašumu, pārvaldes kārtību vai jurisdikciju vai noziedzīgiem nodarījumiem tautsaimniecībā vai valsts institūciju dienestā neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 5) pret kuru ir uzsākta kriminālvajāšana vai kura ir krimināllietā aizdomās turētais.

(2) Fiziskā persona vai juridiskās personas pilnvarotā fiziskā persona drīkst vienlaikus pildīt kredītiestādes administratora vai likvidatora pienākumus tikai vienā maksātnespējas un likvidācijas procesā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei ir tiesīga kontrolēt administratora darbību. Šajā nolūkā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotai personai ir tiesības iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, visu administratora dokumentāciju, kas saistīta ar kredītiestādi, kā arī saņemt no administratora paskaidrojumus un jebkuru citu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai kredītiestāžu uzraudzības funkciju veikšanai nepieciešamo informāciju.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

133.pants. (1) Kredītiestādes likvidators ne vēlāk kā triju dienu laikā pēc tam, kad Finanšu un kapitāla tirgus komisijā akceptēts kredītiestādes akcionāru sapulces lēmums vai pieņemts tiesas nolēmums par likvidāciju, iesniedz publicēšanai laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un vismaz divos citos laikrakstos paziņojumu par kredītiestādes likvidāciju, kurā norāda:

- 1) datumu, kad pieņemts lēmums par pašlikvidāciju vai tiesas nolēmums, un datumu, ar kuru kredītiestāde atzīta par likvidējamu;
 - 2) termiņu, līdz kuram piesakāmas kreditoru un citu personu prasības un citas pretenzijas;
 - 3) likvidatora vārdu, uzvārdu (nosaukumu un pilnvarotā pārstāvja vārdu, uzvārdu, ja likvidators ir juridiskā persona), darbības vietu un tālruna numuru.
- (2) Šā panta pirmās daļas 2. punktā minētais termiņš ir trīs mēneši. Termiņa tecējums sākas ar dienu, kad paziņojums publicēts laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".
- (3) Kredītiestādes likvidators nodrošina vārda "likvidējamā" lietošanu visos kredītiestādes rekvizītos.
- (4) Uz tiesas ieceltu kredītiestādes likvidatoru attiecināmas šā likuma XI nodaļā, izņemot 160. pantu, 161. panta trešo daļu un 166. pantu, noteiktās administratora tiesības, pienākumi un pilnvaras.

(5) Uz akcionāru sapulces ievēlētu kredītiestādes likvidatoru attiecināmas šā likuma XI nodaļā, izņemot 155.pantu, 156.panta otro daļu, 157.panta otro un trešo daļu, 160.pantu, 161.panta trešo daļu un 166.-169.pantu, noteiktās administratora tiesības, pienākumi un pilnvaras.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

134.pants. (1) Kredītiestādes likvidācijas izdevumus sedz likvidējamā kredītiestāde.

(2) Likvidācijas izdevumos tiek iekļauti šādi maksājumi:

- 1) likvidatora un likvidatora palīga atlīdzība šā likuma 135.pantā noteiktajā apjomā;
- 2) darbiniekiem izmaksājamās darba algas, skaitot no dienas, kad pieņemts lēmums par kredītiestādes likvidāciju, un izmaksājamie atlaišanas pabalsti;
- 3) nepieciešamie izdevumi likvidējamās kredītiestādes mantas uzturēšanai un nepieciešamo darba telpu uzturēšanai likvidācijas laikā;
- 4) tiesas izdevumi;
- 5) izdevumi publikāciju ievietošanai laikrakstos;
- 6) izdevumi izsoļu organizēšanai;
- 7) izdevumi, kas saistīti ar likvidācijas procesā veicamo ierakstu izdarīšanu publiskajos reģistros.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

135.pants. (1) Kredītiestādes likvidācijas gadījumā likvidatora atlīdzību nosaka kredītiestādes dalībnieku (dibinātāju) vai akcionāru sapulce, un šī atlīdzība nevar būt lielāka par 15 minimālajām mēnešalgām mēnesī.

(2) Ja likvidācija notiek saskaņā ar tiesas nolēmumu, likvidatora un likvidatora palīga kopējās proporcionālās atlīdzības apmērs ir:

- 1) 15 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas nepārsniedz pirmos atgūtos desmit tūkstošus latu;
 - 2) ja faktiski atgūtie un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītie naudas līdzekļi pārsniedz desmit tūkstošus latu, — 15 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas nepārsniedz pirmos atgūtos desmit tūkstošus latu, un 10 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas pārsniedz desmit tūkstošus latu, bet nav lielāki par simts tūkstošiem latu;
 - 3) ja faktiski atgūtie un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītie naudas līdzekļi pārsniedz simts tūkstošus latu, — 15 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas nepārsniedz pirmos atgūtos desmit tūkstošus latu, un 10 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas pārsniedz desmit tūkstošus latu, bet nav lielāki par simts tūkstošiem latu, un pieci procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas pārsniedz simts tūkstošus latu.
- (3) Par faktiski atgūtiem naudas līdzekļiem atlīdzības noteikšanai nav uzskatāma nauda kredītiestādes kasē, naudas līdzekļi, kas iegūti, pārdodot regulētajā tirgū kotējamus finanšu instrumentus, un naudas līdzekļi, kas iegūti, izmantojot prasījuma tiesības pret Latvijas Banku, Latvijas un ārvalstu kredītiestādēm, kuru darbība nav apturēta vai pārtraukta, Latvijas valsti vai ārvalsti, atlīdzība (komisijas maksa) par kredītiestādes sniegtajiem finanšu pakalpojumiem, kā arī naudas līdzekļi, kas iegūti, realizējot šajā pantā minēto prasījumu blakus prasījumus, un augļi, kas iegūti no kredītiestādes mantas likvidācijas procesā.
- (4) Ja likvidācijā, kas notiek saskaņā ar tiesas nolēmumu, nekādi naudas līdzekļi (arī naudas līdzekļi, kas saskaņā ar šā panta trešo daļu nav uzskatāmi par faktiski atgūtiem naudas līdzekļiem atlīdzības noteikšanai) netiek faktiski atgūti un ieskaitīti kredītiestādes kontā Latvijas Bankā, likvidators un

likvidatora palīgs līdz likvidācijas pabeigšanai kopīgi saņem vienreizēju atlīdzību, par kuras apmēru likvidators un Finanšu un kapitāla tirgus komisija savstarpēji vienojas.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.11.2003. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

136.pants. (1) Ja likvidācija notiek saskaņā ar tiesas nolēmumu, pēc likvidācijas pabeigšanas likvidators iesniedz tiesai un Finanšu un kapitāla tirgus komisijai pārskatu par visu likvidācijas periodu. Tiesa apstiprina pārskatu par visu likvidācijas periodu. Lēmumu par likvidācijas pabeigšanu pieņem tiesa.

(2) Ja notiek kredītiestādes pašlikvidācija, likvidators piecu dienu laikā pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rakstveida lūguma saņemšanas iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai pārskatu par kredītiestādes likvidācijas gaitu. Pēc pašlikvidācijas pabeigšanas likvidators iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai pārskatu par visu pašlikvidācijas periodu.

(3) Likvidatora pārskatam jāsniedz patiess un skaidrs priekšstats par kredītiestādes likvidācijas gaitu un likvidatora darbību.

(4) Katra mēneša pirmo 10 dienu laikā likvidators iesniedz publicēšanai laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" likvidējamās kredītiestādes iepriekšējā mēneša pārskatu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, un pārskatu par atgūtajiem aktīviem, tai skaitā mantu, un likvidācijas izdevumiem iepriekšējā mēnesī.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

137.pants. (1) Ja likvidators konstatē, ka kredītiestādes akcionāri, padomes, valdes priekšsēdētājs vai loceklis, rīkotājdirektori, iekšējā audita dienesta vadītājs vai loceklis, sabiedrības kontrolieris, revidenti vai zvērināti revidenti ir pārkāpuši savas pilnvaras vai nav ievērojuši likumu, Ministru kabineta noteikumu, Latvijas Bankas normatīvo norādījumu un noteikumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu prasības, kredītiestādes statūtu noteikumus vai kredītiestādes akcionāru sapulces lēmumus, vai arī darbojušies nolaidīgi vai apzināti ļaunprātīgi, viņa pienākums ir ziņot par to tiesībsaizsardzības institūcijām pēc piekritības.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētās rīcības rezultātā nodarīts zaudējums kreditoriem vai akcionāriem, likvidators ceļ prasību tiesā pret vainīgajām personām par šo zaudējumu atlīdzināšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003. un 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

138.pants. (1) Ja likvidators kredītiestādes likvidācijas gaitā konstatē, ka likvidējamās kredītiestādes mantas nepietiek visu kreditoru prasījumu pilnīgai apmierināšanai, likvidatora pienākums ir pieņemt lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu un iesniegt tiesā maksātnespējas pieteikumu, kredītiestādes vārdā lūdzot tiesu pasludināt kredītiestādi par maksātnespējīgu un pieņemt lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu.

(2) Pasludinot kredītiestādi par maksātnespējīgu pēc šā panta pirmajā daļā minētā pieteikuma izskatīšanas tiesā, vienlaikus tiek pieņemts lēmums par bankrota procedūras uzsākšanu.

(3) Šādā gadījumā par kredītiestādes administratoru ar tiesas nolēmumu apstiprināms likvidators, ja ievērotas šā likuma 131.¹ panta prasības un nav 132.¹ pantā noteikto ierobežojumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

139.pants. Izmaksu un parādu segšanas kārtību nosaka likvidators, ievērojot šā likuma 191.-195. panta noteikumus.

X nodaļa

Kredītiestādes maksātnespēja

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

140.pants. (1) Kredītiestāde var iesniegt maksātnespējas pieteikumu, ja tā nespēj vai sakarā ar pierādāmiem apstākļiem nespēs pienācīgi izpildīt savas parādu saistības.

(2) Kredītiestādei ir pienākums iesniegt maksātnespējas pieteikumu, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) kredītiestāde nespēj nokārtot parādu saistības astoņu dienu laikā pēc saistību izpildes termiņa iestāšanās un nav panākta rakstveida vienošanās ar kreditoriem par šā parāda nokārtošanu;

2) kredītiestādes parādu saistības pārsniedz tās aktīvus.

141.pants. Uz maksātnespējas pieteikumu, kuru iesniedz kredītiestādes likvidators, attiecas visi šā likuma 138.panta un 140.panta pirmās daļas noteikumi.

142.pants. (1) Administrators citā maksātnespējas procesā var iesniegt maksātnespējas pieteikumu pret kredītiestādi, kurai ir parādu saistības pret šā administratora pārstāvamo parādnieku.

(2) Šādā gadījumā uz administratora pieteikumu attiecas visi šā likuma 143.panta noteikumi.

143.pants. Kreditors vai kreditoru grupa var iesniegt maksātnespējas pieteikumu, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) piecu dienu laikā pēc tam, kad kreditors kredītiestādei iesniedzis pretenziju, prasījums nav ne apmierināts, ne celti iebildumi pret to, un pēc šā termiņa izbeigšanās kreditors savu nodomu iesniegt maksātnespējas pieteikumu rakstveidā darījis zināmu kredītiestādei vismaz trīs dienas pirms tā iesniegšanas, turklāt kredītiestāde nav varējusi parādu nokārtot arī šajā termiņā;

2) kredītiestāde ir kreditoram rakstveidā paziņojusi par savu faktisko maksātnespēju.

143.¹ pants. (1) Ja kreditoru pastāvīgā dzīvesvieta vai vadības atrašanās vieta ir ārpus Latvijas Republikas, to tiesības iesniegt kreditoru prasījumus un citas pretenzijas ir tādas pašas kā Latvijas Republikā reģistrētu vai pastāvīgi dzīvojošu kreditoru tiesības.

(2) Ja kreditoru pastāvīgā dzīvesvieta vai vadības darbības vieta atrodas ārpus Latvijas Republikas, to tiesības reorganizācijas pasākumos vai likvidācijā ir tādas pašas kā Latvijas Republikā reģistrētu vai pastāvīgi dzīvojošu kreditoru tiesības.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

144.pants. (1) Maksātnespējas pieteikumu nedrīkst iesniegt nodrošinātie kreditori. Līdz maksātnespējas lietas ierosināšanai nodrošināto kreditoru prasījumi pret kredītiestādi par parādu piedziņu tiek izskatīti vispārējā kārtībā.

(2) Maksātnespējas pieteikumu drīkst iesniegt tie nodrošinātie kreditori, kuru prasījums pret kredītiestādi nav nodrošināts pilnībā.

145.pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisija var iesniegt tiesā maksātnespējas pieteikumu, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

1) kredītiestāde nespēj pienācīgi izpildīt savas parādu saistības;

2) kredītiestādes parādu saistības pārsniedz tās aktīvus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

146.pants. (1) Kredītiestādei, kredītiestādes likvidatoram, kreditoram vai kreditoru grupai, administratoram citā maksātnespējas procesā maksātnespējas pieteikums vispirms jāiesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijā.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija piecu dienu laikā no maksātnespējas pieteikuma saņemšanas dienas izskata šo pieteikumu un tādā gadījumā, ja konstatē faktisko maksātnespēju vai tās iestāšanās iespējamību, lemj par pieteikuma iesniegšanu tiesā likumā noteiktajā kārtībā. Finanšu un kapitāla tirgus komisija maksātnespējas pieteikumu iesniedz tiesā triju dienu laikā pēc tam, kad pieņēmusi lēmumu par pieteikuma iesniegšanu tiesā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija var lemt par pieteikuma apturēšanu uz noteiktu laiku, kas nav ilgāks par mēnesi, ja tās rīcībā ir pierādījumi, ka kredītiestādes faktiskā maksātnespēja ir īslaicīga un saistīta ar īslaicīgām likviditātes problēmām. Ja noteiktā pieteikuma atlikšanas termiņa beigās kredītiestādes maksātnespēja nav atjaunojusies, Finanšu un kapitāla tirgus komisija maksātnespējas pieteikumu iesniedz tiesā likumā noteiktajā kārtībā triju dienu laikā pēc atliktā termiņa izbeigšanās.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija tādā gadījumā, ja tā nav konstatējusi kredītiestādes faktisko maksātnespēju vai tās iestāšanās iespējamību, Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā un termiņos pieņem motivētu lēmumu par pieteikuma noraidīšanu un to triju dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas rakstveidā paziņo pieteikuma iesniedzējam, norādot lēmuma motīvus. Maksātnespējas pieteikuma noraidīšana Finanšu un kapitāla tirgus komisijā nav šķērslis tā iesniegšanai tiesā. Tomēr šajā gadījumā kreditoru prasību nodrošināšanai nav piemērojami prasības nodrošinājuma līdzekļi, kas traucē kredītiestādei sniegt finanšu pakalpojumus.

(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties rakstveidā informē Latvijas Banku par maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu tiesai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003., 28.10.2004. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

147.pants.

(Izslēgts ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

148.pants. (1) Līdz ar maksātnespējas lietas ierosināšanu kreditoram ir aizliegts veikt darījumus, ar kuriem tiek nodarīti zaudējumi citiem kreditoriem vai trešajām personām.

(2) Mantiskās tiesības, kuras radušās kreditoram vai trešajām personām šā panta pirmajā daļā minēto kreditora darbību rezultātā, uz kreditora vai administratora iesnieguma pamata atzīstamas par spēkā neesošām likumos noteiktajā kārtībā.

(3) Līdz ar maksātnespējas lietas ierosināšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisija ieceļ pilnvarnieku.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdotā administratīvā akta par pilnvarnieka iecelšanu pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

149.pants. Līdz ar kredītiestādes pasludināšanu par maksātnespējīgu:

1) kredītiestāde zaudē tiesības rīkoties ar savu mantu, kā arī ar tās valdījumā vai turējumā esošo trešo personu mantu un šīs tiesības iegūst administrators;

2) kredītiestādes pārvaldes institūciju darbība tiek apturēta un kredītiestādes pārvaldīšanu veic administrators;

3) apstājas nokavējuma naudas un procentu pieaugums kreditoru prasījumiem, izņemot nodokļu parādu, kuriem pamatparāda palielinājuma naudas un nokavējuma naudas aprēķināšana tiek pārtraukta saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām".

150.pants. (1) Nolēmumu par maksātnespējas procesa izbeigšanu pieņem tiesa.

(2) Administrators var iesniegt tiesā pieteikumu par maksātnespējas procesa izbeigšanu, pievienojot rakstveida pierādījumus, ja iestāties kāds no šādiem nosacījumiem:

1) kredītiestāde nokārtojusi visas savas parādu saistības, kurām iestāties izpildes termiņš, un pēc šo saistību nokārtošanas tās aktīvi pārsniedz atlikušo parādu summu, kā arī ir ievērotas šā likuma prasības, Latvijas Bankas normatīvie norādījumi un noteikumi un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvie noteikumi un rīkojumi;

2) pabeigta bankrota procedūra.

(3) Maksātnespējas process tiek izbeigts, ja tiesa noraida maksātnespējas pieteikumu vai izbeidz maksātnespējas lietu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

151.pants. (1) Ja maksātnespējas process tiek izbeigts sakarā ar kredītiestādes maksātnespējas atjaunošanos, administratora pilnvaras attiecīgajā maksātnespējas procesā izbeidzas un atjaunojas kredītiestādes tiesības pārvaldīt savu mantu, kā arī atjaunojas kredītiestādes pārvaldes institūciju darbība. Lietu pieņemšanas un nodošanas akts tiek sagatavots un parakstīts 30 dienu laikā pēc tam, kad stājies spēkā tiesas nolēmums par maksātnespējas procesa izbeigšanu. Līdz šā akta parakstīšanai administrators turpina veikt savus pienākumus un ir atbildīgs saskaņā ar šo likumu.

(2) Ja maksātnespējas process tiek izbeigts sakarā ar kredītiestādes bankrota procedūras pabeigšanu, administratora pilnvaras izbeidzas līdz ar tiesas nolēmuma pieņemšanu par maksātnespējas procesa izbeigšanu. Administrators dokumentus nodod glabāšanai arhīvā saskaņā ar likumu "Par arhīviem".

(3) Izbeidzoties administratora pilnvarām, šā likuma 156.pantā minētā administratora apliecība un zīmogs nododams tiesā.

152.pants. (1) Maksātnespējas process tiek finansēts no kredītiestādes līdzekļiem.

(2) Kriminālsodāma bankrota gadījumā maksātnespējas procesa izdevumus tiesa var piedzīt solidāri no kredītiestādes padomes un valdes priekšsēdētāja un locekļiem.

153.pants. Maksātnespējas procesa izdevumos tiek iekļauti šādi maksājumi:

- 1) administratora un administratora palīga atlīdzība šā likuma 166.pantā noteiktajā apjomā;
 - 2) darbiniekiem izmaksājamās darba algas, skaitot no dienas, kad pieņemts nolēmums par kredītiestādes atzīšanu par maksātnespējīgu, un izmaksājamie atlaišanas pabalsti;
 - 3) nepieciešamie izdevumi kredītiestādes mantas uzturēšanai un nepieciešamo darba telpu uzturēšanai maksātnespējas procesa laikā;
 - 4) tiesas izdevumi;
 - 5) izdevumi publikāciju ievietošanai laikrakstos;
 - 6) izdevumi izsoļu organizēšanai;
 - 7) izdevumi, kas saistīti ar maksātnespējas pasākumu reģistrāciju publiskajos reģistros.
- (Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)*

XI nodaļa

Administrators maksātnespējas procesā

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

154.pants. (1) Par administratoru var būt šā likuma 131.¹ panta pirmajā daļā minētās personas.

(2) Uz administratoru attiecināmi visi šā likuma 132.¹ pantā noteiktie ierobežojumi.

(3) Ja par administratoru tiek iecelta juridiskā persona, tā rakstveidā pilnvaro fizisko personu, kura pārstāvēs administratoru maksātnespējas procesā un uz kuru attiecināmas šā likuma 131.¹ panta pirmajā daļā noteiktās prasības un šā likuma 132.¹ pantā noteiktie ierobežojumi.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga kontrolēt administratora darbību. Šajā nolūkā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotai personai ir tiesības iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, visu administratora dokumentāciju, kas saistīta ar kredītiestādi, kā arī saņemt no administratora paskaidrojumus un jebkuru citu nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar kredītiestādes maksātnespējas procesu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

155.pants. (1) Administratoram ir nepieciešams nodrošinājums tiem gadījumiem, ja viņš ar savu rīcību nodara kaitējumu kreditoriem vai citām personām.

(2) Nodrošinājums ir administratora darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana.

(3) Administratora darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas noteikumus izdod Ministru kabinets.

156.pants. (1) Administratoram ir personiskais zīmogs ar uzrakstu "Administrators (kredītiestādes nosaukums) maksātnespējas procesā" un viņa vārdu, uzvārdu vai juridiskās personas nosaukumu, ja par administratoru iecelta juridiskā persona.

(2) Administratoram ir apliecība ar viņa fotoattēlu, vārdu, uzvārdu vai par administratoru ieceltās juridiskās personas pilnvarotās fiziskās personas fotoattēlu, vārdu, uzvārdu un uzrakstu "Administrators (kredītiestādes nosaukums) maksātnespējas procesā". Apliecību apstiprina tiesas priekšsēdētājs ar savu parakstu un tiesas zīmogu.

157.pants. (1) Pēc iecelšanas līdz lietas izskatīšanai tiesā administrators veic šādas darbības:

1) sagatavo kredītiestādes darbinieku, akcionāru un citu personu sarakstu, kuru piedalīšanās maksātnespējas lietā ir obligāta, un iesniedz šo sarakstu tiesā;

2) sagatavo pārskatu par kredītiestādes aktīviem, tai skaitā mantu, atbilstoši to reālajai (tirgus) vērtībai un iesniedz to tiesā;

3) apzina kredītiestādes valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu;

4) sagatavo kreditoru sarakstu pēc kredītiestādes grāmatvedības reģistros esošajiem datiem, norādot informāciju par kreditoriem, parādu saistību apmēriem un izpildes termiņiem.

(2) Triju dienu laikā pēc maksātnespējas lietas ierosināšanas un administratora iecelšanas administrators un kredītiestādes valdes priekšsēdētājs kopīgi uzsāk kredītiestādes dokumentu un mantas inventarizāciju. Ja valdes priekšsēdētājs atrodas pagaidu prombūtnē vai viņa atrašanās vieta nav zināma, inventarizāciju veic administrators un valdes loceklis. Pēc inventarizācijas pabeigšanas tiek sagatavots un parakstīts inventarizācijas akts un lietu (dokumentu, mantas u.tml.) pieņemšanas un nodošanas akts.

(3) Ja visi valdes locekļi atrodas pagaidu prombūtnē vai viņu atrašanās vieta nav zināma, administrators par to rakstveidā informē Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un pats veic inventarizāciju. Pēc inventarizācijas pabeigšanas administrators sagatavo un paraksta inventarizācijas aktu, un tas tiek uzskatīts arī par lietu (dokumentu, mantas u.tml.) pieņemšanas un nodošanas aktu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

158.pants. (1) Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas darbību veikšana attiecībā uz kredītiestādi (arī tās filiāli) neietekmē prasījumu un saistību neto ieskaitu, atpakaļpirkumu un prasījumu un saistību dzēšanu vai citu tiesisku seku ziņā līdzīgu darbību izpildi, ja šādas darbības pieļauj likums attiecībā uz kredītiestādes prasījumiem.

(2) Darījumus, kuri pamatoti ar prasījumu un saistību neto ieskaita vai atpakaļpirkuma līgumiem, regulē vienīgi tie likumi, kuri attiecas uz prasījumu un saistību neto ieskaita vai atpakaļpirkuma līgumu, saskaņā ar kuru šie darījumi tiek slēgti.

(3) Šā panta otrās daļas noteikumi neierobežo šā likuma 218.panta izpildi.

(3¹) Pilnīga vai daļēja kredītiestādes un tās klienta prasījumu un saistību dzēšana maksātnespējas procesā nav pieļaujama, izņemot gadījumu, kad:

1) kredītiestāde un tās klients pirms kredītiestādes maksātnespējas regulāri ir veikuši vienas kārtas prasījumu un saistību dzēšanu;

2) kredītiestādes prasījumam bija iestājies termiņš pirms kredītiestādes maksātnespējas.

(3²) Kredītiestādes maksātnespējas procesā nav pieļaujama kredītiestādes izsniegtā aizdevuma savstarpēja dzēšana ar noguldījumu.

(4) Ieinteresētajām personām ir tiesības apstrīdēt šā pantā pirmajā un otrajā daļā noteikto darbību izpildi.

(28.10.2004. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

159.pants. (1) Triju dienu laikā pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu administrators nosūta paziņojumu un tiesas sprieduma norakstu Latvijas Bankai, Uzņēmumu reģistram un zemesgrāmatu nodaļai pēc nekustamā īpašuma atrašanās vietas, pavadrakstā norādot savu vārdu, uzvārdu (nosaukumu un pilnvarotā pārstāvja vārdu, uzvārdu, ja administrators ir juridiskā persona), darbības vietu un tālruņa numuru.

(2) Uzņēmumu reģistram ir pienākums fiksēt iesniegtās ziņas likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" noteiktajā kārtībā.

(3) Zemesgrāmatu nodaļai saskaņā ar Zemesgrāmatu likumu ir pienākums ierakstīt zemesgrāmatas attiecīgajā nodaļījumā atzīmi par īpašnieka pasludināšanu par maksātnespējīgu.

(4) Ja maksātnespējas process tiek izbeigts sakarā ar to, ka kredītiestādes maksātpēja ir atjaunojusies, administrators nosūta tiesas nolēmumu Uzņēmumu reģistram un attiecīgajai zemesgrāmatu nodaļai izdarīto atzīmju dzēšanai.

(5) Ja maksātnespējas process tiek izbeigts sakarā ar kredītiestādes bankrota procedūras pabeigšanu, administrators nosūta Uzņēmumu reģistram tiesas nolēmumu par bankrota procedūras pabeigšanu kredītiestādes izslēgšanai no Uzņēmumu reģistra.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

160.pants. (1) Triju dienu laikā pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu administrators iesniedz publicēšanai laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un vismaz divos citos laikrakstos paziņojumu par kredītiestādes pasludināšanu par maksātnespējīgu.

(2) Paziņojumā norāda:

1) tiesas sprieduma datumu, kā arī datumu, ar kuru kredītiestāde atzīta par maksātnespējīgu;

2) administratora vārdu, uzvārdu (nosaukumu un pilnvarotā pārstāvja vārdu, uzvārdu, ja administrators ir juridiskā persona), darbības vietu un tālruņa numuru.

161.pants. (1) Pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu administratoram ir visi likumos un kredītiestādes statūtos paredzētie pārvaldes institūciju un to vadītāju pienākumi, tiesības un pilnvaras.

(2) Administratora pienākumi ir šādi:

1) nodrošināt maksātnespējas procesa likumīgu un efektīvu gaitu;

2) pārņemt kredītiestādes mantu, dokumentāciju un zīmogu, kā arī kredītiestādes valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu;

3) pārvaldīt kredītiestādes mantu;

4) izvērtēt kredītiestādes finansiālo stāvokli, mēneša laikā pēc maksātnespējas pasludināšanas pieņemt lēmumu par maksātnespējas risinājumu (sanācību, bankrotu) un tā noteikumiem un iesniegt to Finanšu

un kapitāla tirgus komisijai saskaņā ar šā likuma noteikumiem apstiprināšanai;

5) sagatavot kredītiestādes tās mantas sarakstu, pret kuru vēršami nodrošināto kreditoru un pārējo kreditoru prasījumi;

6) pabeigt kredītiestādes dokumentu un mantas inventarizāciju, kas sākta šā likuma 157.panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā;

7) ne vēlāk kā mēneša laikā pēc Finanšu ministrijas pieprasījuma saņemšanas nodot tranzītkredītu apkalpošanu Finanšu ministrijai vai tās norādītajai bankai;

8) informēt tiesu par sanācijas piemērošanu un nosūtīt tiesai zināšanai lēmumu par sanācijas piemērošanu, un likumā noteiktajā kārtībā iesniegt tiesai pieteikumu par bankrota procedūras uzsākšanu;

9) sniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai un Latvijas Bankai informāciju par maksātnespējas procesa gaitu un to noteiktajos termiņos iesniegt visu pieprasīto informāciju, kas tām nepieciešama savu funkciju pildīšanai;

10) katra mēneša pirmo 10 dienu laikā iesniegt publicēšanai laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" kredītiestādes iepriekšējā mēneša pārskatu, kas atspoguļo finanšu stāvokli pārskata perioda beigās, un pārskatu par atgūtajiem aktīviem, tai skaitā mantu, un maksātnespējas procesa izdevumiem iepriekšējā mēnesī;

11) kārtot grāmatvedību atbilstoši šā likuma 75.panta prasībām;

12) sniegt šajā likumā un likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru", kā arī Zemesgrāmatu likumā paredzēto informāciju Uzņēmumu reģistram un zemesgrāmatu nodaļām;

13) iesniegt likumos noteiktajā kārtībā kompetentām institūcijām ziņojumus un materiālus par maksātnespējas procesa gaitā atklātajiem faktiem, kuri var būt par pamatu krimināllietas ierosināšanai;

14) ziņot tiesībsardzības institūcijām pēc piekritības, ja administrators konstatē, ka kredītiestādes akcionāri, padomes, valdes priekšsēdētājs vai loceklis, rīkotājdirektori, iekšējā audita dienesta vadītājs vai loceklis, sabiedrības kontrolieris, revidenti vai zvērīnāti revidenti pārkāpuši savas pilnvaras vai nav ievērojuši likumu, Ministru kabineta noteikumu, Latvijas Bankas normatīvo norādījumu un noteikumu, Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu prasības, kredītiestādes statūtu noteikumus vai kredītiestādes akcionāru sapulču lēmumus, vai arī darbojušies nolaidīgi vai apzināti ļaunprātīgi, kā arī celt prasību tiesā pret vainīgajām personām par zaudējumu atlīdzināšanu, ja šo personu rīcības dēļ nodarīts zaudējums kreditoriem vai akcionāriem;

15) sasaukt pirmo kreditoru sapulci kredītiestādes sanācijas gadījumā;

16) aprēķināt un apkopot atbilstoši likumam "Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā" darbinieku prasījumus un iesniegt pieteikumus par darbinieku prasījumu apmierināšanu Maksātnespējas administrācijai. Pēc naudas līdzekļu saņemšanas no Maksātnespējas administrācijas administrators izmaksā trešajām personām pēc izpildu dokumentiem no attiecīgā darbinieka prasījuma naudas summas, kuras tām pienākas. Administrators iekļauj nenodrošināto kreditoru prasījumu sarakstā Maksātnespējas administrācijas apmierinātās darbinieku prasījumu summas;

17) pirms no hipotekāro ķīlu zīmēm izrietošās saistības un ķīlu zīmju segumā iekļautie aktīvi tiek nodoti citai bankai, veikt izmaksas hipotekāro ķīlu zīmju turētājiem, ja iestāties procentu izmaksas vai hipotekāro ķīlu zīmju dzēšanas termiņš, nodrošinot, ka izmaksas tiek veiktas no ķīlu zīmju seguma reģistrā iekļautajiem aktīviem, nepieļaujot citu izmaksu veikšanu no hipotekāro ķīlu zīmju reģistrā iekļautajiem aktīviem vai citu grozījumu izdarīšanu hipotekāro ķīlu zīmju reģistrā;

18) ne vēlāk kā 10 dienu laikā pēc Finanšu un kapitāla tirgus komisijas rīkojuma saņemšanas nodot Finanšu un kapitāla tirgus komisijas norādītajai bankai no likvidējamās bankas emitētajām hipotekārajām ķīlu zīmēm izrietošās saistības pret šo ķīlu zīmju turētājiem kopā ar aktīviem, kas iekļauti hipotekāro ķīlu zīmju seguma reģistrā;

19) regulāri, bet ne retāk kā reizi gadā informēt zināmos kreditorus par maksātnespējas gaitu.

(3) Citi administratora pienākumi atsevišķās maksātnespējas procesa stadijās noteikti šā likuma 178., 180., 182.-184., 187. un 190.pantā.

(4) Administratora tiesības un pilnvaras ir šādas:

1) atsavināt kredītiestādes mantu šajā likumā noteiktajā kārtībā;

2) slēgt kredītiestādes filiāles vai pārstāvniecības;

3) celt prasību tiesā, lai tiktu atzīti par spēkā neesošiem kredītiestādes darījumi, kurus tā piecu gadu laikā pirms pasludināšanas par maksātnespējīgu slēgusi ar trešajām personām vai par labu trešajām personām un kuri radījuši vai var radīt zaudējumus kreditoriem, kā arī darījumi, kuri slēgti ar kādu no kreditoriem un kuri radījuši vai var radīt zaudējumus citiem kreditoriem;

3¹) vienpusēji atkāpties no līguma izpildes, ja tā izpilde samazina kredītiestādes aktīvus un līgums neregulē finanšu pakalpojuma sniegšanu;

4) iesniegt tiesai jebkuru kredītiestādes prasījumu pret trešajām personām;

5) pārstāvēt kredītiestādi tiesā un attiecībās ar fiziskajām un juridiskajām personām un uzstāties tās vārdā;

6) apdrošināt kredītiestādes darījumus un kredītiestādes mantu;

7) sagatavot un parakstīt kredītiestādes vārdā jebkuru dokumentu;

8) pieņemt darbā un atlaist no darba administratora palīgu;

9) pieņemt darbā un atlaist no darba darbiniekus, arī tos, kuri pieņemti darbā pirms maksātnespējas lietas ierosināšanas;

10) segt maksātnespējas procesa izdevumus no kredītiestādes līdzekļiem;

11) iznomāt jebkuru kredītiestādes mantu, kā arī nomāt jebkuru mantu, ja tas ir visu kreditoru interesēs;

12) atteikties no jebkura prasījuma pret trešajām personām vai slēgt jebkuru mierizlīgumu kredītiestādes vārdā attiecībā uz kredītiestādes prasījumiem pret trešajām personām, ja šādas darbības rezultātā palielinās iespējas apmierināt kreditoru prasījumus vai tiek paātrināta parādu segšana, būtiski nesamazinot kreditoriem izmaksājamo kompensāciju apmēru;

13) pieprasīt, lai kredītiestādes akcionāri izpilda ar attiecīgu akcionāru sapulces lēmumu noteiktās saistības attiecībā uz kredītiestādes pamatkapitālu vai citu mantu, vai celt tiesā prasību par šādu saistību izpildi piespiedu kārtā;

14) iesniegt tiesā pieteikumu par jebkuras tādas trešās personas atzīšanu par maksātnespējīgu, kurai ir parādu saistības pret kredītiestādi, un pārstāvēt kredītiestādes prasījumus, ja uz pieteikuma pamata tiek ierosināta šīs trešās personas maksātnespējas lieta;

15) mainīt kredītiestādes reģistrēto juridisko adresi;

16) pieprasīt un saņemt no fiziskajām personām, valsts un pašvaldību iestādēm, komercsabiedrībām maksātnespējas procesā nepieciešamo informāciju par kredītiestādi un tās pārstāvjiem;

17) pārstāvēt kredītiestādi kriminālprocesā un lūgt, lai attiecīgajiem kredītiestādes pārstāvjiem tiktu noteikts drošības līdzeklis, ja sakarā ar konkrēto maksātnespējas lietu ir ierosināta krimināllieta;

18) pieprasīt un saņemt no kreditoriem un citām personām prasību un citu pretenziju tulkojumus Latvijas Republikas valsts valodā.

(5) Ja administrators pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu lauž darba līgumu ar kredītiestādes darbiniekiem, par darba līguma laušanas tiesisko pamatu uzskatāmi Darba likuma 101.panta pirmās daļas 9. un 10.punkta noteikumi, ja nav cita likumiska pamata darba līguma laušanai. Darba līguma izbeigšanas gadījumā atlaistie darbinieki iegūst kreditoru statusu :

1) neizmaksātās darba samaksas un ar to saistīto nesaņemto maksājumu apmērā;

2) kaitējuma atlīdzības apmērā sakarā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību par visu nesamaksāto periodu un to maksājumu apmērā, kas izdarāmi par trim gadiem uz priekšu valsts sociālās apdrošināšanas speciālajā budžetā, ja nelaimes gadījums darbā noticis vai arodslimība iegūta līdz 1997.gada 1.janvārim.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002., 11.12.2003., 28.10.2004., 12.02.2009., 16.07.2009. un 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

162.pants. (1) Personām ir pienākums sniegt administratoram to rīcībā esošo informāciju, kura ir būtiska maksātnespējas procesā.

(2) Kredītiestādes pārstāvjiem un personām, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā vai kredītiestādes likvidācijā ir obligāta, ir pienākums sniegt administratora pieprasīto informāciju piecpadsmit dienu laikā no pieprasījuma nosūtīšanas dienas. Pieprasījums nododams kredītiestādes pārstāvim vai personām, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā vai kredītiestādes likvidācijā ir obligāta, personiski vai nosūtāms ierakstītā vēstulē.

(3) Kredītiestādes pārstāvji un personas, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā vai kredītiestādes likvidācijā ir obligāta, iesniedz pieprasīto informāciju rakstveidā, apliecinot tās pareizību ar savu parakstu.

163.pants. (1) Administrators ir pilnā apmērā atbildīgs par zaudējumiem, kuri viņa vainas dēļ nodarīti kreditoriem.

(2) Vairāku administratoru iecelšanas gadījumā administratori ir atbildīgi tikai katrs par savu rīcību un proporcionāli zaudējumiem, kuri viņu vainas dēļ nodarīti kreditoriem. Katra administratora atbildības apmēru šādā gadījumā nosaka tiesa.

(3) Administrators nav atbildīgs par zaudējumiem, kuri nodarīti kreditoriem, pirms viņš uzsācis savu pienākumu pildīšanu.

164.pants. (1) Prasības par administratora nodarīto zaudējumu atlīdzību kreditori var celt tiesā vispārējā kārtībā.

(2) Prasības pret administratoru var celt ne vēlāk kā triju gadu laikā pēc maksātnespējas procesa izbeigšanas.

(3) Ja administrators ar savu rīcību ir nodarījis zaudējumus kreditoriem vai citām ieinteresētajām personām un tiesa šajā rīcībā konstatējusi kriminālsodāma nodarījuma pazīmes, uz prasībām pret administratoru attiecināms vispārējais prasības noilguma termiņš.

(4) Šā panta prasības attiecas uz visiem administratoriem, kuri ir piedalījušies attiecīgajā maksātnespējas procesā, neatkarīgi no piedalīšanās laika vai ilguma, un katrs administrators ir atbildīgs tikai par savu rīcību.

165.pants. Administrators var rakstveidā pilnvarot savu palīgu vai jebkuru kredītiestādes darbinieku veikt atsevišķas darbības, kuras saskaņā ar šo likumu ietilpst administratora pilnvarās. Par zaudējumiem, ko nodara administratora palīgs vai darbinieks, rīkodamies uz šādas pilnvaras pamata, atbildīgs ir administrators.

166.pants. (1) Administrators un administrators palīga kopējās proporcionālās atlīdzības apmērs ir:

- 1) 15 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas nepārsniedz pirmos atgūtos desmit tūkstošus latu;
- 2) ja faktiski atgūtie un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītie naudas līdzekļi pārsniedz desmit tūkstošus latu, — 15 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas nepārsniedz pirmos atgūtos desmit tūkstošus latu, un 10 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas pārsniedz desmit tūkstošus latu, bet nav lielāki par simts tūkstošiem latu;
- 3) ja faktiski atgūtie un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītie naudas līdzekļi pārsniedz simts tūkstošus latu, — 15 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas nepārsniedz pirmos atgūtos desmit tūkstošus latu, un 10 procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas pārsniedz desmit tūkstošus latu, bet nav lielāki par simts tūkstošiem latu, un pieci procenti no faktiski atgūtiem un kredītiestādes kontā Latvijas Bankā ieskaitītiem naudas līdzekļiem, kas pārsniedz simts tūkstošus latu.

(2) Administrators un administrators palīgs saņem fiksētu atlīdzību šādos gadījumos un šādā kopējā apmērā:

- 1) no administrators iecelšanas dienas līdz maksātnespējas lietas izskatīšanai — vienreizēju atlīdzību desmit minimālo mēnešalgu apmērā;
- 2) līdz bankrota procedūras pabeigšanai, ja nekādi naudas līdzekļi netiek faktiski atgūti, — vienreizēju atlīdzību, par kuras apmēru administrators un Finanšu un kapitāla tirgus komisija savstarpēji vienojas, noslēdzot attiecīgu rakstveida līgumu, bet kuras maksimālais apmērs nedrīkst pārsniegt 20 minimālās mēnešalgas;
- 3) sanācības gadījumā — mēnešalgu 20 minimālo mēnešalgu apmērā;
- 4) gadījumā, kad maksātnespējas process izbeigts sakarā ar maksātnespējas atjaunošanu, ja maksātnespēja atjaunota, — vienreizēju atlīdzību piecu procentu apmērā no kredītiestādes pašu kapitāla maksātnespējas procesa izbeigšanas dienā.

(3) Aprēķinot administrators un administrators palīga kopējo proporcionālo atlīdzību, to samazina par aprēķināto fiksēto atlīdzības apmēru.

(4) Par faktiski atgūtiem naudas līdzekļiem atlīdzības noteikšanai nav uzskatāma nauda kredītiestādes kasē, naudas līdzekļi, kas iegūti, pārdodot regulētajā tirgū kotējamus finanšu instrumentus, un naudas līdzekļi, kas iegūti, izmantojot prasījuma tiesības pret Latvijas Banku, Latvijas un ārvalstu kredītiestādēm, kuru darbība nav apturēta vai pārtraukta, Latvijas valsti vai ārvalsti, atlīdzība (komisijas maksa) par kredītiestādes sniegtajiem finanšu pakalpojumiem, kā arī naudas līdzekļi, kas iegūti, realizējot šajā pantā minēto prasījumu blakus prasījumus, un augļi, kas iegūti no kredītiestādes mantas maksātnespējas procesā.

(5) Ja kredītiestādei nepietiek naudas līdzekļu, lai nodrošinātu šā panta otrajā daļā noteikto atlīdzību, kā arī nepietiek naudas līdzekļu, kas saskaņā ar šā panta ceturto daļu nav uzskatāmi par faktiski atgūtiem naudas līdzekļiem atlīdzības noteikšanai, administrators un administrators palīgs saņem atlīdzību no Finanšu un kapitāla tirgus komisijas. Par atlīdzības apmēru, kas nedrīkst pārsniegt 20 minimālās mēnešalgas mēnesī, administrators un Finanšu un kapitāla tirgus komisija savstarpēji vienojas, noslēdz rakstveida līgumu un:

- 1) pieņem lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu;
- 2) iesniedz tiesā pieteikumus par administrācijas izmaksu un parādu segšanas kārtības apstiprināšanu, izmaksu un parādu segšanas termiņa noteikšanu, bankrota procedūras uzsākšanu un pabeigšanu un maksātnespējas procesa izbeigšanu.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.11.2003. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

167.pants. (1) Administrators pienākumi izbeidzas:

- 1) ja administrators tiek atcelts saskaņā ar šā likuma 168.pantu;
- 2) ja administrators atkāpjas saskaņā ar šā likuma 169.pantu;
- 3) ja tiek izbeigts maksātnespējas process saskaņā ar šā likuma 150.pantu;
- 4) administrators nāves gadījumā vai tad, ja administrators ir juridiskā persona un ir pieņemts un Uzņēmumu reģistrā reģistrēts lēmums par šīs juridiskās personas maksātnespēju vai likvidāciju.

(2) Ja notiek administratoru maiņa saskaņā ar šā panta pirmās daļas 1. vai 2. punkta noteikumiem, jaunais administrators stājas pie pienākumu pildīšanas pēc tam, kad parakstīts lietu (dokumentu, mantas u.tml.) pieņemšanas un nodošanas akts. Aktam pievienojams iepriekšējā administratorsa darbības pārskats. Līdz šā akta parakstīšanai iepriekšējais administrators turpina veikt pienākumus un ir atbildīgs likumā noteiktā kārtībā.

(3) Izbeidzoties administratorsa pilnvarām, tiesa pasludina šā likuma 156.pantā minēto administratorsa apliecību un zīmogu par nederīgu.

(4) Informāciju par administratorsa pilnvaru izbeigšanos un administratorsa apliecības un zīmoga pasludināšanu par nederīgu tiesa publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

168.pants. (1) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija izsaka neuzticību administratoram, tā lūdz tiesu atcelt šo administratoru un iecelt citu, iesakot jaunu administratorsa kandidatūru.

(2) Atceltā administratorsa pienākums ir 15 dienu laikā no atcelšanas dienas iesniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai un tiesai pārskatu, kuram jāsniedz patiens un skaidrs priekšstats par viņa darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

169.pants. (1) Administrators ir tiesīgs atkāpties no savu pienākumu pildīšanas, informējot par to Finanšu un kapitāla tirgus komisiju un iesniedzot tiesai rakstveida iesniegumu par atkāpšanos un pārskatu, kuram jāsniedz patiens un skaidrs priekšstats par administratorsa darbību. Iesniegumā norādāmi motīvi, kuru dēļ viņš nevar vai nevēlas turpmāk veikt administratorsa pienākumus.

(2) Administrators, kura atkāpšanos tiesa apstiprinājusi, saņem atlīdzību saskaņā ar šā likuma 166.pantu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

XII nodaļa

Kredītiestāžu manta maksātnespējas procesa laikā

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

170.pants. Kredītiestādes manta maksātnespējas procesa laikā ir:

- 1) kredītiestādes aktīvi, tai skaitā manta, dienā, kad tiesā tiek iesniegts maksātnespējas pieteikums;
- 2) augļi, kas iegūti no kredītiestādes aktīviem, tai skaitā mantas, maksātnespējas procesa laikā;
- 3) citi maksātnespējas procesa laikā likumīgā ceļā iegūti aktīvi, tai skaitā manta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

171.pants. (1) Pēc kredītiestādes pasludināšanas par maksātnespējīgu kredītiestādes mantas pārvaldīšanas tiesības ir tikai administratoram.

(2) Administrators pārvalda kredītiestādes mantu un rīkojas ar to šajā likumā noteikto pilnvaru apjomā.

(3) Naudas līdzekļi, kas iegūti, maksātnespējas procesa laikā atgūstot mantu vai izpārdodot

kredītiestādes aktīvus, ieskaitāmi kredītiestādes kontā Latvijas Bankā. Administratoram ir tiesības turēt skaidro naudu kasē apmēros, kas nepieciešami maksātnespējas procesa kārtējo izdevumu segšanai.

172.pants. (1) Kredītiestādes mantas sarakstā iekļauj noguldījumus un procentus par tiem, bet neiekļauj citu kredītiestādes turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu un valsts fondēto pensiju shēmas ieguldījumu plānu, privāto pensiju fondu pensiju plānu līdzekļus, pensiju plānos un apdrošināšanas līgumos noteikto saistību izpildei paredzētos līdzekļus, ja šis nosacījums minēts noguldījumu līgumā, un sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas garantijas fonda līdzekļus.

(2) Administrators nodrošina trešajām personām piederošās mantas uzturēšanu līdz tās nodošanai īpašniekam. Administrators ir tiesīgs piedzīt no trešajām personām izdevumus, kas radušies sakarā ar to mantas uzturēšanu.

(3) Ja trešajām personām piederošā manta ir atsavināta un mantas īpašnieki noteiktajā termiņā ir pieteikuši savus prasījumus, šīs mantas vērtība tiek atlīdzināta pilnā apmērā pirms citu prasījumu apmierināšanas. Izmaksātā summa piedzenama no personas, kuras vainas dēļ trešās personas manta ir atsavināta.

(4) Ja kredītiestādes valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu īpašnieki nepārņem savā valdījumā līdz kredītiestādes mantas izsoles sākumam, administrators nodod to glabājumā notāram. Glabājums attiecināms uz naudu, dokumentiem un papīra formā eksistējošiem finanšu instrumentiem.

(5) Šā panta ceturtajā daļā minēto kredītiestādes valdījumā vai turējumā esošo trešajām personām piederošo mantu, kas nav nauda, dokumenti un papīra formā eksistējoši finanšu instrumenti, administrators pārdod atklātā izsolē un tādējādi iegūtos naudas līdzekļus kopā ar dokumentiem par izsoles organizēšanu un norisi nodod glabājumā notāram.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.11.2003. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

173.pants. (1) Pēc administratora prasības var tikt atzīti par spēkā neesošiem kredītiestādes darījumi neatkarīgi no šo darījumu veida, ja:

1) tie noslēgti pēc maksātnespējas iestāšanās dienas un kredītiestāde ar tiem ir nodarījusi zaudējumus kreditoriem;

2) tie noslēgti piecu gadu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas, kredītiestāde ar tiem apzināti nodarījusi zaudējumus kreditoriem un persona, ar kuru vai kurai par labu noslēgts darījums, ir zinājusi par šādu zaudējumu nodarīšanu;

3) tie noslēgti piecu gadu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas un tiesa ir konstatējusi, ka kredītiestāde novesta līdz maksātnespējai ar kriminālsodāmu nodarījumu un persona, ar kuru vai kurai par labu darījums slēgts, ir zinājusi par šo nodarījumu.

(2) Ja darījumus, ar kuriem nodarīti zaudējumi kreditoriem, kredītiestāde noslēgusi ar ieinteresētajām personām attiecībā uz kredītiestādi vai šo personu labā, uzskatāms, ka šīs personas ir zinājušas par zaudējumu nodarīšanu vai kriminālsodāmu nodarījumu, ja tās nepierāda pretējo.

(3) Nodrošinātais kreditors var iesniegt tiesā prasību par administratora noslēgta darījuma atzīšanu par spēkā neesošu, ja darījums attiecas uz prasījuma nodrošināšanai iekļāto mantu un ir aizskartas nodrošinātā kreditora tiesības.

(4) Kredītiestādes uzņēmuma pāreju, kas veikta saskaņā ar šā likuma 59.³ pantu vai 59.⁴ panta otro daļu, nevar atzīt par spēkā neesošu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)

174.pants. (1) Kredītiestādes mantas dāvinājuma līgums var tikt atzīts par spēkā neesošu atbilstoši Civillikuma 1927. panta noteikumiem.

(2) Par spēkā neesošiem var tikt atzīti piecu gadu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas vai pēc

tās noslēgtie darījumi, kuros pušu savstarpējo saistību nevienlīdzīgums norāda, ka faktiski izdarīts dāvinājums.

(3) Nevar atzīt par spēkā neesošiem ziedojumus Latvijā reģistrētām sabiedriskajām organizācijām, kuras nodarbojas ar kultūras, zinātnes, izglītības, sporta, veselības aizsardzības vai sociālās palīdzības veicināšanu. Ziedojumu šādai organizācijai var atzīt par spēkā neesošu un atprasīt, ja ir pierādījumi, ka šis ziedojums ir fiktīvs vai netiek izmantots paredzētajiem mērķiem.

175.pants. (1) Pēc administratora prasības par spēkā neesošu var atzīt ķīlas līgumu, ja:

1) kredītiestādes kreditora ķīlas tiesība nodibināta pēc maksātnespējas iestāšanās dienas vai pēdējo sešu mēnešu laikā pirms maksātnespējas iestāšanās dienas tādām kreditora prasījumam pret kredītiestādi, kurš līdz tam nav bijis nodrošināts;

2) tas noslēgts pēc maksātnespējas iestāšanās dienas vai gada laikā pirms tās un ķīlas ņēmējs ir bijis ieinteresētā persona attiecībā uz kredītiestādi;

3) ķīla atsavināta nodrošinātā kreditora prasījuma apmierināšanai pēc maksātnespējas iestāšanās dienas vai sešu mēnešu laikā pirms tās un atsavināšana nav notikusi atklātā izsolē gadījumos, kad ķīla saskaņā ar likumu vai līgumu bijusi pārdodama šādā izsolē.

(2) Ja ķīlas līgums tiek atzīts par spēkā neesošu, attiecīgais nodrošinātais kreditors iegūst nenodrošinātā kreditora statusu.

XIII nodaļa **Kredītiestādes sanācija**

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

176.pants. Par sanāciju atzīstams plānveidīgs likumīgu pasākumu kopums nolūkā novērst kredītiestādes iespējamo bankrotu, atjaunot maksātpēju un apmierināt likumīgos kreditoru prasījumus. Kredītiestādes sanācija notiek saskaņā ar šajā likumā noteiktajā kārtībā pieņemtu sanācijas plānu.

177.pants. (1) Sanācijas plānu var iesniegt:

1) administrators;

2) kreditors vai kreditoru grupa;

3) kredītiestādes akcionāri, kuri kopā pārstāv ne mazāk kā desmito daļu no akciju sabiedrības apmaksātā pamatkapitāla.

(2) Sanācijas plānā norādāmi:

1) konkrētie pasākumi, kuri tiks veikti kredītiestādes maksātpējas atjaunošanai;

2) šo pasākumu veikšanas termiņi;

3) nepieciešamie līdzekļi un to iegūšanas avoti;

4) paredzētie kredītiestādes maksātpējas uzlabošanās termiņi un apjoms;

5) termiņi, kad kredītiestāde spēs izpildīt visas likumu un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvo noteikumu un rīkojumu prasības;

6) kārtība, kādā paredzēts veikt maksājumus kreditoru prasījumu apmierināšanai, un to veikšanas termiņi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

178.pants. Sanācijas plāna izstrādāšanas termiņu nosaka administrators, bet tas nedrīkst pārsniegt mēnesi no dienas, kad kredītiestāde pasludināta par maksātnespējīgu.

179.pants. (1) Lēmumu par sanācības piemērošanu pieņem administrators. Lēmums par sanācības piemērošanu un sanācības plāns stājas spēkā pēc tā apstiprināšanas Finanšu un kapitāla tirgus komisijā un kreditoru sapulcē. Kredītiestādes sanācību vada administrators saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un kreditoru sapulces pieņemtu un apstiprinātu sanācības plānu.

(2) Lēmumu par sanācības piemērošanu pēc administratora, kreditoru sapulces vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieteikuma var atcelt tiesa, ja šāda lēmuma pieņemšana panākta, lietojot viltu vai spaidus, vai notikusi maldības ietekmē.

(11.04.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

179.¹ pants. Sanācības procesā ir iesaistīta kredītiestādes kreditoru sapulce un kreditoru komiteja, administrators un personas, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā ir obligāta.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

179.² pants. (1) Pirmo kreditoru sapulci sasauca tiesas iecelts administrators ne vēlāk kā triju nedēļu laikā pēc tam, kad pieņemts lēmums par sanācības piemērošanu (179.pants) kredītiestādei.

(2) Administrators pirmās kreditoru sapulces laiku, vietu un darba kārtību paziņo kreditoriem ne vēlāk kā divas nedēļas pirms noteiktā sapulces datuma. Paziņojums par pirmo kreditoru sapulci publicējams laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un divos citos laikrakstos.

(3) Ja kreditoru ir vairāk nekā trīs simti, administrators, paziņojot par kreditoru sapulci, uzaicina kreditorus, kuru prasījumi nepārsniedz vienu procentu no visu prasījumu summas, pilnvarot kopīgu pārstāvi.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

179.³ pants. (1) Tiesības būt pārstāvētiem kreditoru sapulcē ir visiem kreditoriem neatkarīgi no prasījuma apmēra. Kreditori sapulcē piedalās personiski vai ar likumisko vai līgumisko pārstāvju starpniecību.

(2) Ja kreditoru skaits ir lielāks par trim simtiem, kreditoru sapulcē personiski piedalīties ir tiesīgi tikai tie kreditori, kuri pārstāv ne mazāk kā vienu procentu no visu prasījumu summas. Šajā gadījumā viena persona pārstāv vairākus kreditorus.

(3) Balsstiesības kreditoru sapulcē, kurā notiek balsojums par sanācības plānu, ir arī nodrošinātajiem kreditoriem pilnā prasījumu apmērā. Ja sanācības plāns tiek pieņemts, balsstiesības kreditoru sapulcē sanācības laikā ir arī tiem nodrošinātajiem kreditoriem, kuru tiesības realizēt ķīlu ir ierobežotas.

(4) Nodrošinātajiem kreditoriem kreditoru sapulcē ir balsstiesības parāda nenodrošinātās daļas apjomā. Nodrošinātie kreditori var atteikties no nodrošinājuma vai tā daļas un pieteikt prasījumu, attiecīgi iegūstot balsstiesības visa parāda vai tā nenodrošinātās daļas apjomā.

(5) Uz kreditoru sapulcēm tiek uzaicinātas personas, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā ir obligāta.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

179.⁴ pants. (1) Kreditoru sapulce:

1) ievēlē kreditoru komiteju;

2) apstiprina vai noraida sanācības plānu, kā arī tā grozījumus;

3) pieņem lēmumu par pamatkapitāla samazināšanu saskaņā ar sanācības plānu, ja sabiedrības pašu kapitāls bijis mazāks par trim ceturtdaļām no sabiedrības pamatkapitāla vai sabiedrības parakstītā pamatkapitāla un dalībnieki vai akcionāri nav pieņēmuši lēmumu par pamatkapitāla samazināšanu atbilstoši Komerclikumam pirms tiesas nolēmuma par kredītiestādes maksātnespēju;

4) pieņem lēmumu par pamatkapitāla palielināšanu saskaņā ar sanācības plānu, paredzot esošajiem dalībniekiem vai akcionāriem pirkuma tiesības uz daļām vai akcijām atbilstoši Komerclikumam.

(2) Ja maksātnespējas procesā piedalās tikai viens kreditors, viņam ir visas šajā likumā paredzētās kreditoru sapulces pilnvaras.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

179.⁵ pants. (1) Kreditoru sapulci vada administrators.

(2) Kreditoru sapulce ir tiesīga pieņemt lēmumus neatkarīgi no tajā pārstāvēto parādu apmēra, ja par sapulces sasaukšanu šajā likumā paredzētajā termiņā ir paziņots visiem zināmajiem kreditoriem un ja uz to ir uzaicinātas personas, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā ir obligāta.

(3) To personu neierašanās uz kreditoru sapulci, kuru piedalīšanās maksātnespējas procesā ir obligāta, nav šķērslis tās norisei, ja kreditoru sapulce sasaukta šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(4) Kreditoru sapulce pieņem lēmumus ar klātesošo balsstiesīgo kreditoru balsu vienkāršu vairākumu pēc prasījumu summas. Katra kreditora balsu skaits tiek noteikts proporcionāli viņa pieteikto, kā arī parādnieka — kredītiestādes dokumentos (grāmatvedības uzskaites reģistros) atspoguļoto parādu summai, ja kreditora prasījums nav pieteikts.

(5) Balsu skaitu kreditoru sapulcē nosaka, piešķirot vienu balsi par mazāko zināmo kreditora prasījumu (prasījumu summu); pārējo kreditoru balsu skaits tiek noteikts, dalot katra kreditora prasījumu (prasījumu summu) ar mazāko zināmo prasījumu (prasījumu summu). Katra kreditora balsu skaitu nosaka pirms katras kreditoru sapulces, ņemot vērā izmaiņas nenodrošināto kreditoru sastāvā un prasījumu summās.

(6) Kreditoru sapulces gaita tiek protokolēta. Protokolēšanu nodrošina kreditoru sapulces vadītājs.

(7) Kreditoru sapulci ar tās motivētu lēmumu var pārtraukt uz laiku līdz vienam mēnesim, ja par to nobalso vairāk nekā puse klātesošo kreditoru pēc prasījumu summas, norādot sapulces atsākšanas laiku, vietu un darba kārtību.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

179.⁶ pants. (1) Kreditoru sapulce var ievēlēt kreditoru komiteju.

(2) Kreditoru sapulcei ir obligāti jāievēlē kreditoru komiteja, ja savus prasījumus maksātnespējas procesā pieteikuši vairāk nekā piecdesmit kreditori.

(3) Kreditoru komiteju ievēlē no kreditoru sapulces balsstiesīgo dalībnieku vidus ne mazāk kā piecu un ne vairāk kā deviņu locekļu sastāvā uz visu maksātnespējas procesa laiku. Kreditoru komitejā jābūt pārstāvētām visām attiecīgajā maksātnespējas procesā iesaistītajām kreditoru grupām (192. un 193.pants).

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

179.⁷ pants. (1) Kreditoru komitejai ir šajā likumā noteiktās kreditoru sapulces pilnvaras sanācības procesā.

(2) Kreditoru sapulcei ir tiesības atcelt kreditoru komiteju.

(3) Kreditoru komiteja pēc tās ievēlēšanas no sava vidus nekavējoties ievēlē kreditoru komitejas priekšsēdētāju. Ja kreditoru sapulce uzskata par nepieciešamu, tā var uzdot kreditoru komitejas priekšsēdētājam, vienam vai vairākiem tās locekļiem pastāvīgi kontrolēt kreditoru interešu ievērošanu sanācības procesa gaitā. Šādā gadījumā kreditoru sapulce nosaka šo personu atalgojumu, kas tiek iekļauts administrācijas izmaksās.

(4) Kreditoru komitejas loceklis var atteikties no pienākumu pildīšanas, par to rakstveidā brīdinot administratoru mēnesi iepriekš. Ja kreditoru komitejas locekļu skaits kļūst mazāks par pieciem, administrators sasauk kreditoru sapulci, kas ievēlē jaunus kreditoru komitejas locekļus.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

179.⁸ pants. (1) Kreditoru komitejas darbības forma ir sēdes.

(2) Kreditoru komitejas sēdes sasauc un vada kreditoru komitejas priekšsēdētājs. Administrators var pieprasīt, lai kreditoru komitejas priekšsēdētājs sasauc kreditoru komitejas sēdi nedēļas laikā no pieprasījuma iesniegšanas dienas.

(3) Kreditoru komiteja ir tiesīga pieņemt lēmumus, ja sēdē piedalās vairāk nekā puse no kreditoru komitejā ievēlētajiem locekļiem. Lēmumus kreditoru komiteja pieņem ar klātesošo komitejas locekļu vienkāršu balsu vairākumu. Ja balsis sadalās līdzīgi, izšķirošā ir kreditoru komitejas priekšsēdētāja balss.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

179.⁹ pants. (1) Kreditors sevis pārstāvēšanai kreditoru sapulcē var pilnvarot ne vairāk kā vienu personu. Pilnvarotā persona pārstāv kreditoru pilnā kreditora prasījuma apmērā.

(2) Kreditoru grupa sevis pārstāvēšanai kreditoru sapulcē var pilnvarot ne vairāk kā vienu personu. Pilnvarotā persona pārstāv kreditoru grupu visas kreditoru grupas dalībnieku prasījumu summas apmērā.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

180.pants. (1) Kredītiestādes sanāciju vada administrators saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un kreditoru sapulces apstiprinātu sanācijas plānu.

(2) Papildus šā likuma 161.panta ceturtajā daļā noteiktajām administratora tiesībām un pilnvarām sanācijas gaitā administrators saskaņā ar sanācijas plānu ir tiesīgs kredītiestādes vārdā iegūt vai aizņemt naudas līdzekļus un ieķīlāt kredītiestādes mantu, attiecīgi to saskaņojot ar kreditoru sapulci.

(3) Ja mainījušies būtiski apstākļi, kuri ietekmē vai var ietekmēt sanācijas plāna izpildi, administrators ar kreditoru sapulces piekrišanu izdara grozījumus sanācijas plānā un iesniedz to Finanšu un kapitāla tirgus komisijā apstiprināšanai vai pieņem lēmumu par sanācijas atcelšanu vai sanācijas pārtraukšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

181.pants. (1) Lēmumu par sanācijas piemērošanu, sanācijas plānu un turpmākos lēmumus par grozījumiem šajā plānā Finanšu un kapitāla tirgus komisija apstiprina 15 dienu laikā no to iesniegšanas dienas un administrators nodod tos apstiprināšanai kreditoru sapulcē.

(2) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija vai kreditoru sapulce neapstiprina sanācijas plānu, kā arī ja sanācija tiek atcelta vai pārtraukta, administrators pieņem lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu.

(3) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija vai kreditoru sapulce neapstiprina lēmumu par grozījumiem sanācijas plānā, sanācija turpināma pēc iepriekšējā apstiprinātā plāna.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

182.pants. (1) Sanācijas termiņš nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus no dienas, kad lēmumu par sanācijas piemērošanu un sanācijas plānu apstiprinājusi Finanšu un kapitāla tirgus komisija un kreditoru sapulce. Sanācijas termiņš sākas pēc sanācijas plāna apstiprināšanas kreditoru sapulcē. Pēc sākotnējā sanācijas termiņa beigām administrators ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas un kreditoru sapulces piekrišanu var pagarināt sanācijas termiņu ik pa trim mēnešiem, skaitot no dienas, kad lēmumam par sanācijas termiņa pagarināšanu un grozījumiem sanācijas plānā piekritusi kreditoru sapulce.

(2) Kopējais sanācijas termiņš nedrīkst būt garāks par diviem gadiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

183.pants. (1) Administrators var lūgt Finanšu un kapitāla tirgus komisiju vai kreditoru sapulci pārtraukt sanāciju, ja:

1) sanācijas pasākumi nenotiek saskaņā ar sanācijas plānu;

2) sanācijas plānā paredzētajā termiņā nav sasniegta kredītiestādes maksātspējas uzlabošanās paredzētajā apjomā;

3) tiek konstatēts, ka sanācijas plāns nav izpildāms.

(2) Sanācijas pārtraukšanas gadījumā administrators pieņem lēmumu iesniegt tiesā pieteikumu par bankrota procedūras uzsākšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.04.2002. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

183.¹ pants. (1) Ja netiek īstenota kredītiestādes sanācija vai tā ir bijusi neveiksmīga, kā arī tad, ja netiek īstenoti citi reorganizācijas pasākumi vai tie ir bijuši neveiksmīgi un tiek pieņemts lēmums par kredītiestādes bankrota procedūras uzsākšanu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija anulē kredītiestādei izsniegto licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai.

(2) Pēc kredītiestādei izsniegtās licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai anulēšanas, ja nav likumā noteiktajā kārtībā mainīts kredītiestādes administrators vai cita attiecīgi pilnvarotā persona, administratoram vai attiecīgi pilnvarotajai personai, kura veica kredītiestādes sanācijas darbības vai citus reorganizācijas pasākumus, ir tiesības turpināt attiecīgās darbības atbilstoši likumā kredītiestādes bankrota procedūrā paredzētajām administratora pilnvarām līdz dienai, kad tiek iecelts kredītiestādes bankrota procedūras administrators.

(3) Ja tiek veiktas darbības, kas saistītas ar bankrota procedūru Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei (arī tās filiālei iesaistītajā valstī) vai kredītiestādei, kura iesaistītajā valstī sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, veicot uzraudzību atbilstoši šā likuma prasībām, sadarbojas ar attiecīgās iesaistītās valsts kompetentām institūcijām.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

XIV nodaļa Kredītiestādes bankrota procedūra

(Nodaļa 21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

184.pants. (1) Lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu pēc pieteikuma saņemšanas pieņem tiesa.

(2) Administratora lēmumu par pieteikuma iesniegšanu tiesā apstiprina Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(3) Pēc tam, kad tiesa pieņēmusi lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu, administrators nodrošina vārda "likvidējamā" lietošanu visos kredītiestādes rekvizītos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

185.pants. (1) Bankrota procedūras pamatmērķis ir gūt maksimālu ienākumu no kredītiestādes aktīvu, tai skaitā mantas, pārdošanas, tādējādi nodrošinot pēc iespējas pilnīgāku kreditoru prasījumu apmierināšanu.

(¹) Šā panta pirmajā daļā minēto mērķi administrators var sasniegt, šajā likumā noteiktajā kārtībā īstenojot kredītiestādes uzņēmuma pāreju.

(2) Kredītiestādes aktīvu, tai skaitā mantas, pārdošana notiek publiskās izsolēs, ja attiecībā uz konkrēto mantu likums nenosaka citu atsavināšanas kārtību. Izsoles organizē un izsoļu noteikumus izstrādā administrators.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.02.2009. un 16.07.2009. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2009.)

186.pants. (1) Triju dienu laikā no dienas, kad tiesa pieņēmusi lēmumu par bankrota procedūras uzsākšanu, administrators iesniedz publicēšanai laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un vismaz divos citos laikrakstos paziņojumu par kredītiestādes bankrota procedūras uzsākšanu.

(2) Paziņojumā norāda:

1) tiesas lēmuma par bankrota procedūras uzsākšanu pieņemšanas datumu;

2) termiņu, līdz kuram kreditoriem un citām personām jāpiesaka prasības un citas pretenzijas;

3) administratora vārdu, uzvārdu (nosaukumu un pilnvarotā pārstāvja vārdu, uzvārdu, ja administrators ir juridiskā persona), darbības vietu un tālruna numuru.

(3) Šā panta otrās daļas 2.punktā minētais termiņš ir trīs mēneši. Termiņa tecējums sākas ar dienu, kad paziņojums publicēts laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

(4) Pēc šā panta trešajā daļā noteiktā termiņa beigām pieteiktie kreditoru prasījumi, arī par nodokļu uzskaiti un kontroli atbildīgo valsts un pašvaldību institūciju prasījumi, apmierināmi šā likuma 193. panta 3.punktā paredzēto kreditoru prasījumu grupā.

187.pants. Administrators nosaka kredītiestādes mantas izsoles uzsākšanas dienu un paziņo par to laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un vismaz divos citos laikrakstos. Ja noteiktajā termiņā nav iespējams uzsākt izsoli, administrators lemj par izsoles uzsākšanas dienas pārcelšanu.

188.pants. Izsolē tiek iekļauta šā likuma 170.pantā norādītā kredītiestādes manta, izņemot naudas līdzekļus, kā arī mantu, kura saskaņā ar kredītiestādes noslēgtajiem spēkā esošajiem līgumiem kalpo par nodrošinājumu nodrošinātajiem kreditoriem.

189.pants. (1) Kredītiestādes mantas izsole notiek saskaņā ar Civillikumu, Civilprocesa likumu un citiem normatīvajiem aktiem, ievērojot šajā pantā noteiktos izņēmumus.

(2) Civilprocesa likumā paredzētās tiesu izpildītāja darbības veic administrators.

(3) Pirmajā izsolē izsolīšana notiek ar augšupejošu soli. Ja manta izsolē netiek pārdota, turpmākajās izsolēs izsolīšana notiek ar lejupejošu soli.

(4) Pēc tam, kad vairāksolītājs par nekustamo īpašumu ir samaksājis noteikto cenu, administrators sagatavo un paraksta pirkuma līgumu, uz kura pamata izdarāms ieraksts zemesgrāmatā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

190.pants. (1) Kredītiestādes ieķīlātās mantas labprātīgas izsoles noteikumus un sākcumcenu nodrošinātais kreditors saskaņo ar administratoru. Administrators izsolē pārstāv kredītiestādes intereses, un viņam ir tiesības pieprasīt no izsoles organizētāja izsoles aktu (izsoles lapu, izsoles protokolu).

(2) Pārdodot kredītiestādes ieķīlāto mantu par brīvu cenu atbilstoši Civillikuma 1321.pantam, mantas atsavināšanas līgums slēdzams rakstveidā un saskaņojams ar administratoru.

(3) Ja nav ievēroti šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi, kredītiestādes ieķīlātās mantas atsavināšanas līgumu ir pamats apstrīdēt.

(4) Ja par kredītiestādes ieķīlāto mantu saņemta naudas summa, kas pārsniedz nodrošināto prasījumu un izsoles izdevumus, administrators gādā par pārpalikuma ieskaitīšanu kredītiestādes kontā Latvijas Bankā.

191.pants. (1) Kredītiestādes naudas līdzekļi, kas iegūti no tām hipotēkām un aizstājējseguma, kas atbilstoši hipotekāro ķīlu zīmju likumam iekļauts ķīlu zīmju seguma reģistrā, izlietojami ķīlu zīmju emisijas radīto saistību izpildei. Tikai tad, kad minētās saistības ir izpildītas, atlikušie līdzekļi izlietojami pārējo izmaksu un parādu segšanai. Pārējo izmaksu un parādu segšanas kārtību saskaņā ar šī likuma 192.-195.panta noteikumiem nosaka administrators.

(2) No kredītiestādes naudas līdzekļiem, kas nav iekļauti ķīlu zīmju seguma reģistrā, vispirms pilnībā tiek segtas maksātnespējas procesa vai likvidācijas izmaksas.

192.pants. Pēc maksātnespējas procesa vai likvidācijas izdevumu segšanas atlikušie naudas līdzekļi tiek sadalīti kreditoru prasījumu pamatsummu (bez procentiem) apmierināšanai šādās grupās:

1) izmaksas noguldītājiem, kuriem saskaņā ar likumu pienākas garantētā atlīdzība. Izmaksas tiek noteiktas likumā paredzētās garantētās atlīdzības apmērā. Ja noguldītājam kredītiestādē ir atvērti vairāki konti, tiek uzskatīts, ka noguldītājam ir viens noguldījums visu noguldījumu summas apmērā. Ja noguldītājs ir saņēmis garantēto atlīdzību, viņš zaudē prasījuma tiesības attiecībā uz saņemto summu un noguldījumu garantiju fonda prasījumi pret kredītiestādi tiek pielīdzināti šīs grupas prasījumiem;

2) darbinieku prasījumi attiecībā uz darba samaksu par pēdējiem trim darba tiesisko attiecību mēnešiem 12 mēnešu periodā pirms tiesas sprieduma par parādnieka maksātnespēju pasludināšanas; attiecībā uz atlīdzību par ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, uz kuru tiesības iegūtas 12 mēnešu periodā pirms tiesas sprieduma par parādnieka maksātnespēju pasludināšanas; attiecībā uz atlīdzību par cita veida apmaksātu prombūtni pēdējo triju darba tiesisko attiecību mēnešos 12 mēnešu periodā pirms tiesas sprieduma par parādnieka maksātnespēju pasludināšanas; attiecībā uz atlaišanas pabalstu likumā noteiktajā minimālajā apmērā; attiecībā uz kaitējuma atlīdzību sakarā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību — par visu nesamaksāto laikposmu un šīs atlīdzības summu par trim gadiem uz priekšu, ja nelaimes gadījums darbā noticis vai arodslimība iegūta līdz 1997.gada 1.janvārim, kā arī gadījumos, ja bijušajam darbiniekam, kurš nav uzskatāms par apdrošināto personu saskaņā ar likumu "Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām", arodslimība, kuras cēlonis ir šā darbinieka veiktais darbs kaitīgos darba apstākļos līdz 1997.gada 1.janvārim, konstatēta pēc 1997.gada 1.janvāra; valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksājumi, kas saistīti ar šajā punktā minētajām izmaksām, vai valsts aģentūras "Maksātnespējas administrācija" prasījumi, ja tā ir apmierinājusi iepriekšminētos prasījumus no darbinieku prasījumu garantiju fonda līdzekļiem saskaņā ar likumu "Par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātnespējas gadījumā";

3) nodokļi un citi maksājumi (parādi) valsts budžetā un pašvaldību budžetos, kā arī tie tranzītkredīti un procentu maksājumi par šo kredītu izmantošanu, kuri līdz maksātnespējas pasludināšanas dienai vai dienai, kad tiesa pieņem nolēmumu par kredītiestādes likvidāciju, ir atmaksāti kredītiestādei;

4) tie parādi kreditoriem, kuri izveidojušies, kredītiestādei pieņemot izpildei, bet neizpildot klienta maksājuma uzdevumus par naudas pārskaitīšanu valsts vai pašvaldības budžeta kontos;

5) valsts prasījumi par valsts garantēto kredītu atmaksāšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002. un 20.11.2003.likumu, kas stājas spēkā 25.12.2003.)

193.pants. Pēc šā likuma 192.pantā paredzēto kreditoru prasījumu pilnīgas apmierināšanas atlikušie naudas līdzekļi tiek sadalīti kreditoru prasījumu apmierināšanai šādās grupās:

1) pārējie likumīgie kreditoru prasījumi (pamatsummas bez procentiem), arī to kreditoru prasījumi, kuri kreditora statusu ieguvuši pēc maksātnespējas lietas ierosināšanas vai tiesas nolēmuma par likvidāciju pieņemšanas, ja tie saskaņā ar šo likumu nav pielīdzināmi 192.pantā paredzētajiem kreditoru prasījumiem. Atliktie nodokļu maksājumi pēc maksājumu veikšanas šā likuma 192.pantā paredzētajiem kreditoru prasījumiem, atlikušie fizisko personu noguldījumi un darba algu parādi, kā arī citi no darba tiesiskajām attiecībām izrietoši maksājumi tiek pielīdzināti šīs grupas prasījumiem. Ja kreditora noguldījums ir bijis apdrošināts un kreditors ir saņēmis apdrošināšanas atlīdzību, attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības (fonda) prasījumi pret kredītiestādi tiek pielīdzināti šīs grupas prasījumiem;

2) prasījumi par procentu maksājumiem kreditoriem;

3) to kreditoru prasījumi, kuri savus prasījumus pieteikuši pēc noteiktā termiņa;

4) prasījumi par līdzekļiem, kurus kreditori aizdevuši kredītiestādei uz noteiktu laiku ar nosacījumu, ka pirms termiņa tos var pieprasīt vienīgi kredītiestādes likvidācijas gadījumā.

194.pants. Katras nākamās kreditoru grupas prasījumi tiek apmierināti tikai pēc iepriekšējās kreditoru grupas prasījumu pilnīgas apmierināšanas. Ja kredītiestādes naudas līdzekļu nepietiek, lai pilnīgi apmierinātu visus vienas grupas kreditoru prasījumus, šie prasījumi apmierināmi proporcionāli summai, kas pienākas katram kreditoram šīs grupas ietvaros.

195.pants. Naudas līdzekļi, kuri paliek pāri pēc šā likuma 192. un 193.pantā minēto prasījumu apmierināšanas, tiek sadalīti kredītiestādes akcionāriem proporcionāli katra ieguldījuma lielumam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.04.2002. likumu, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

XV nodaļa

Atbildība

196.pants. Par noguldījumu un citu atmaksājamo līdzekļu piesaistīšanu bez Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licences (atļaujas) saņemšanas:

- 1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija juridiskajai personai uzliek soda naudu līdz 5 000 latu;
- 2) fiziskā persona tiek saukta pie administratīvās atbildības vai pie kriminālatbildības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.1998., 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

197.pants. Pie administratīvās atbildības vai pie kriminālatbildības tiek saukta persona, kura:

- 1) sniegusi apzināti nepatiesu vai nepilnīgu informāciju vai nav darījusi zināmu saskaņā ar šo likumu prasīto informāciju;
- 2) traucējusi Latvijas Bankas un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotu personu veikt pārbaudes, nav sniegusi noteiktajā termiņā vai sniegusi neprecīzu vai nepatiesu informāciju, dokumentus vai paskaidrojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000. un 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

197.¹ pants. *(Izslēgts ar 12.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 19.02.2009.)*

198.pants. (1) Ja kredītiestāde nepilda šā likuma 8.panta prasības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija un Latvijas Banka ir tiesīgas uzlikt kredītiestādei soda naudu līdz 1000 latiem.

(2) Ja kredītiestāde nepilda šā likuma 32., 90., 91., 95. un 96.panta prasības, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga uzlikt kredītiestādei soda naudu līdz 1000 latiem.

(3) Ja šā likuma 106.¹ panta pirmajā daļā minētā komercsabiedrība nepilda šā panta pirmās daļas prasības vai nepamatoti pieprasa Kredītu reģistrā esošās ziņas, Latvijas Banka ir tiesīga uzlikt šai komercsabiedrībai soda naudu līdz 5000 latu.

(4) Par darbībām, kuru rezultātā ir pārkāptas normatīvo aktu prasības noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, Finanšu un kapitāla tirgus komisija kredītiestādei uzliek soda naudu no 5000 līdz 100 000 latu.

(5) Par tāda patērētāja kreditēšanas līguma slēgšanu, kurā kredīta summa ir vienāda ar 100 minimālajām mēnešalgām vai lielāka, ja nav saņemta Valsts ieņēmumu dienesta vai citas valsts nodokļu administrācijas izziņa par patērētāja ienākumiem, Finanšu un kapitāla tirgus komisija bankai uzliek soda naudu — 1000 latu. Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc minētās soda naudas uzlikšanas, Finanšu un kapitāla tirgus komisija bankai uzliek soda naudu — 3000 latu.

(6) Par tāda kredīta izsniegšanu, kura summa ir vienāda ar 100 minimālajām mēnešalgām vai lielāka un kura atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku, vairāk nekā 90 procentu apmērā no attiecīgā nekustamā īpašuma tirgus vērtības Finanšu un kapitāla tirgus komisija bankai uzliek soda naudu — 1000 latu. Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc minētās soda naudas uzlikšanas, Finanšu un kapitāla tirgus komisija bankai uzliek soda naudu — 3000 latu.

(7) (Izslēgta ar 29.05.2008. likumu; grozījums par panta izslēgšanu stājas spēkā 23.07.2008. Skat. Pārejas noteikumu 33.punktu) (01.06.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003., 28.10.2004., 26.05.2005., 17.05.2007., 29.05.2008. un 26.02.2009. likumu, kas stājas spēkā 25.03.2009. Grozījumi trešajā un ceturtajā daļā attiecībā uz komercsabiedrībām, kurām ir ciešas attiecības ar banku, piemērojami ar 01.04.2009. Sk. Pārejas noteikumus.)

199.pants. Par citām darbībām, kuru rezultātā ir pārkāptas šā likuma vai no tā izrietošo normatīvo aktu vai tieši piemērojamo Eiropas Savienības institūciju izdoto normatīvo aktu prasības:

- 1) juridiskajai personai Finanšu un kapitāla tirgus komisija un Latvijas Banka uzliek soda naudu līdz 100 000 latiem;
- 2) fiziskā persona tiek saukta pie administratīvās atbildības vai pie kriminālatbildības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.06.2000., 11.12.2003., 09.06.2005. un 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

200.pants. Ja kredītiestādes padomes, valdes priekšsēdētājs, locekļi, rīkotājdirektors vai darbinieki apzināti piešķirusi kādam kreditoram nepamatotas pirttiesības vai piekrituši, ka tādas tiek piešķirtas, attiecīgā persona tiek saukta pie administratīvās atbildības vai pie kriminālatbildības.

201.pants. Par šā likuma 196., 198. un 199.pantā minētajiem pārkāpumiem iekasētās soda naudas tiek ieskaitītas valsts budžetā.

(01.06.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2001.)

202.pants. Personas, kas nolaidības dēļ vai tīši novedušas kredītiestādi līdz maksātnespējas stāvoklim, kura risinājums izpaužas kā kriminālsodāms bankrots, ir saucamas pie kriminālatbildības.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

203.pants. Ja kredītiestādes padomes vai valdes priekšsēdētājs vai locekļi vai kredītiestādes likvidatori šā likuma 138.pantā un 140.panta otrajā daļā paredzētajos gadījumos nav iesnieguši maksātnespējas pieteikumu, vainīgās personas saucamas pie kriminālatbildības par maksātnespējas pieteikuma neiesniegšanu likumā paredzētajos gadījumos.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

204.pants. (1) Ja maksātnespējas pieteikums atzīts par apzināti nepatiesu, tā iesniedzējs sedz tiesas izdevumus un maksātnespējas procesa izdevumus.

(2) Par apzināti nepatiesu maksātnespējas pieteikumu atzīstams tāds pieteikums, kurā sniegtas apzināti nepatiesas ziņas vai ziņas slēptas un kura dēļ kredītiestāde nepamatoti var tikt vai tikusi atzīta par maksātnespējīgu.

(3) Par apzināti nepatiesu maksātnespējas pieteikumu nav atzīstams kreditora pieteikums, ja kredītiestāde, būdama maksātspējīga, nav pildījusi saistības.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

205.pants. (1) Par apzināti nepatiesu maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu parādnieks vai kreditors saucams pie kriminālatbildības.

(2) Apzināti nepatiesu maksātnespējas pieteikuma iesniedzējs ir atbildīgs par nepatiesā pieteikuma rezultātā kredītiestādei nodarīto kaitējumu.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

206.pants. Kreditoru vai citu kredītiestādes maksātnespējas procesā ieinteresētu personu var saukt pie kriminālatbildības par maksātnespējas procesa apzinātu pārkāpšanu, kas izpaužas kā tiesas un administratora pieprasītās likumā paredzētās informācijas nesniegšana vai slēpšana, nepatiesas informācijas sniegšana, izvairīšanās no piedalīšanās lietās izskatīšanā, pretlikumīga mantas (īpašuma) atsavināšana maksātnespējas procesa laikā, mantas (īpašuma), darījumu, dokumentu slēpšana, iznīcināšana vai viltošana un citas tīšas darbības, kuras kavē maksātnespējas lietas gaitu.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

207.pants. Administratoru var saukt pie kriminālatbildības par apzinātu informācijas slēpšanu no tiesas, tās maldināšanu, par šajā likumā neparedzētu darījumu veikšanu par labu vienam kreditoram vai kreditoru grupai uz citu kreditoru rēķina.

(21.05.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.07.1998.)

208.pants.

(Izslēgts ar 28.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

XVI nodaļa

Kredītiestāžu un ārvalsts kredītiestāžu (arī to filiāļu) reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas īpatnības

(Nodaļa 28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

209.pants. (1) Šīs nodaļas normas piemērojamas:

- 1) Latvijas Republikā reģistrētām kredītiestādēm, kurām ir izveidotas filiāles citā dalībvalstī;
- 2) citās dalībvalstīs reģistrētām kredītiestādēm, kurām ir filiāles Latvijas Republikā;
- 3) ārvalstu kredītiestādēm, kurām vismaz viena filiāle atrodas Latvijas Republikā un viena — citā dalībvalstī;
- 4) Latvijas Republikā reģistrētām kredītiestādēm, kurām ir kreditori citā dalībvalstī.

(2) Citas reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju regulējošās normas piemērojamas tādā apjomā, ciktāl tās nav pretrunā ar šīs nodaļas normām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

210.pants. (1) Lēmumu par darbībām, kas saistītas ar mītnes valstī reģistrētu kredītiestāžu (arī to filiāļu) reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju iesaistītajā valstī, ir tiesīgas pieņemt tikai mītnes valsts kompetentas institūcijas atbilstoši attiecīgās valsts likumā noteiktajai kompetencei.

(2) Latvijas Republikā šā panta pirmajā daļā minētie lēmumi ir saistoši, sākot ar dienu, kad tie ir stājušies spēkā dalībvalstī, kurā tie pieņemti.

(3) Latvijas Republikā pieņemtie šā panta pirmajā daļā minētie lēmumi ir saistoši citām dalībvalstīm ar dienu, kad tie ir stājušies spēkā Latvijas Republikā.

(4) Reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju regulē attiecīgās mītnes valsts normatīvie akti, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

211.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija vai cita kompetenta institūcija katra atbilstoši savai normatīvajos aktos noteiktajai kompetencei, pirms pieņemt lēmumu par tādas kredītiestādes reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju, kurai ir kreditori citā dalībvalstī vai filiāle iesaistītajā valstī vai kura iesaistītajā valstī sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, nekavējoties informē attiecīgo iesaistītās valsts kompetentu institūciju par šīm darbībām.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija nodrošina no citu dalībvalstu kompetentām institūcijām saņemto ar reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju saistīto paziņojumu publicēšanu laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas mājas lapā internetā.

(3) Ja tiesa pieņem nolēmumu vai cita kompetenta institūcija nolēmj par Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes, kurai ir kreditori citā dalībvalstī, vai kredītiestādes, kura iesaistītajā valstī sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, reorganizācijas pasākumiem, likvidāciju vai reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas darbībām, kurās iesaistītas kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī, administrators vai cita likumā pilnvarota persona nekavējoties pēc šā nolēmuma vai lēmuma spēkā stāšanās nodrošina likumos noteikto ar reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju saistīto nolēmumu vai lēmumu publicēšanu laikrakstā "Latvijas Vēstnesis", kā arī nosūta paziņojumu par pieņemto nolēmumu vai lēmumu Eiropas Savienības oficiālo publikāciju birojam publicēšanai oficiālajā izdevumā "Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis" un divos katras tādas iesaistītās valsts mēroga laikrakstos, kurā atrodas Latvijas Republikā reģistrētās kredītiestādes filiāle vai kreditori.

(4) Šā panta trešajā daļā minēto paziņojumu sagatavo Latvijas Republikas valsts valodā. Paziņojumā norāda tā mērķi, tiesisko pamatu, administratora vai citas likumā pilnvarotas personas identifikācijas datus, prasījumu vai sūdzību iesniegšanas galīgo termiņu (datumu) un tās institūcijas pilnu adresi, kura ir tiesīga izskatīt sūdzības par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju.

(5) Šajā pantā noteikto paziņojumu nepublicēšana neietekmē reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas gaitu un nevar būt par pamatu tam, lai pārsūdzētu vai apstrīdētu tiesas nolēmumu vai kompetentu institūciju lēmumu par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

212.pants. (1) Likvidators vai administrators, vai cita likumā pilnvarota persona par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju nekavējoties rakstveidā paziņo katram zināmajam kreditoram neatkarīgi no tā atrašanās vietas.

(2) Likvidators vai administrators, vai cita likumā pilnvarota persona paziņojumā kreditoriem norāda tiem saistošus termiņus, termiņu neievērošanas sekas, kompetentu institūciju, kurai ir tiesības pieņemt iesniegtos prasījumus vai citus paziņojumus saistībā ar prasījumiem, kā arī citu informāciju, kas rada, groza vai izbeidz kreditoru saistības.

(3) Likvidators vai administrators, vai cita likumā pilnvarota persona paziņojumu kreditoriem sniedz Latvijas Republikas valsts valodā, izmantojot veidlapu, kurā visās dalībvalstu oficiālajās valodās ir virsraksts "Uzaicinājums iesniegt prasījumu. Termiņš, kas jāievēro prasījumu iesniegšanai".

(4) Visiem kreditoriem neatkarīgi no to atrašanās vietas ir tiesības iesniegt savas prasības un pretenzijas saskaņā ar šā likuma 143.¹ panta pirmo daļu. Kreditors ir tiesīgs iesniegt kreditora prasījumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā (vai vienā no oficiālajām valodām), kurā ir kreditora dzīvesvieta vai vadības atrašanās vieta. Šajā gadījumā uz kreditora prasījuma pieteikuma norāda virsrakstu "Kreditora prasījuma pieteikums" Latvijas Republikas valsts valodā.

(5) Likvidatoram vai administratoram, vai citai likumā pilnvarotai personai ir tiesības pieprasīt, lai kreditori nodrošina prasījumu tulkojumu Latvijas Republikas valsts valodā tikai tad, ja par to iepriekš paziņots šajā pantā noteiktajā paziņojumā kreditoriem.

213.pants. (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija, pirms tiesa pieņemusi nolēmumu vai kompetenta institūcija lēmumu par ārvalsts kredītiestādes reorganizācijas pasākumiem vai likvidācijas darbībām, kurās iesaistīta Latvijas Republikā esoša kredītiestādes filiāle, bet, ja tas nav iespējams, pēc attiecīgā nolēmuma vai lēmuma pieņemšanas nekavējoties informē par minēto tiesas nolēmumu vai institūcijas lēmumu to dalībvalstu kompetentas institūcijas, kurās attiecīgā kredītiestāde atvērusi filiāli.

(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija savu funkciju veikšanai izmanto Eiropas Savienības oficiālo publikāciju biroja publicēto informāciju oficiālajā izdevumā "Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis" par to darbību veikšanu, kuras saistītas ar filiāļu iesaisti reorganizācijas pasākumos vai likvidācijā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija veic uzraudzību saskaņā ar šo likumu un sadarbojas ar attiecīgo dalībvalstu kompetentām institūcijām.

(4) *(Izslēgta ar 22.02.2007. likumu.)*

(5) Likvidatori vai administratori, vai citas likumā pilnvarotas personas sadarbojas ar citu valstu pilnvarotām personām, kurām ir tiesības veikt reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

214.pants. Latvijas Republikas normatīvie akti regulē jautājumus, kas saistīti ar:

1) aktīviem vai darbībām ar aktīviem, kuri iegūti vai nodoti pēc likvidācijas vai maksātnespējas procesa sākšanas;

2) pārvaldes institūciju un likvidatoru vai administratoru tiesībām un pienākumiem;

3) prasījumu un saistību neto ieskaitu, prasījumu un saistību dzēšanu, atpakaļpirkumu vai ar citām juridisko seku ziņā līdzīgām darbībām;

4) likvidācijas vai maksātnespējas procesa ietekmi uz noslēgtajiem līgumiem, kuru līgumslēdzēja puse ir kredītiestāde, kā arī uz līgumiem, kurus slēgusi tās filiāle;

5) likvidācijas vai maksātnespējas procesa ietekmi uz atsevišķu kreditoru ierosinātiem tiesas procesiem, izņemot šā likuma 223.pantā paredzētos nepabeigtos tiesas procesus;

6) prasījumiem, kuri iesniegti pret kredītiestādi, un prasījumiem, kuri iesniegti pēc likvidācijas vai maksātnespējas procesa sākšanas;

- 7) normatīvo aktu prasībām, kuras nosaka prasījumu pieteikšanu, pārbaudi un atzīšanu;
- 8) normatīvo aktu prasībām, kuras nosaka kredītiestāžu aktīvu atsavināšanu, no aktīvu atsavināšanas gūto ieņēmumu sadali, prasījumu grupēšanu, un to kreditoru tiesībām, kuru prasījumi pēc likvidācijas vai maksātnespējas procesa uzsākšanas daļēji apmierināti saskaņā ar lietu tiesībām vai ar ieskaitu, vai citām juridisko seku ziņā līdzīgām darbībām;
- 9) normatīvo aktu prasībām, ja likvidācijas vai maksātnespējas process tiek izbeigts (arī izmantojot izlīgumu);
- 10) kreditoru tiesībām pēc likvidācijas vai maksātnespējas procesa pabeigšanas;
- 11) normatīvo aktu prasībām par likvidācijas vai maksātnespējas procesa izmaksām;
- 12) normatīvo aktu noteikumiem, kuri ierobežo visu kreditoru noteiktās tiesības vai nosaka aizliegumus vai ierobežojumus, lai attiecībā uz kreditoriem novērstu nevienlīdzīgus nosacījumus vai zaudējumus.

215.pants. Ja tiek veikti tādas Latvijas Republikā reģistrētas kredītiestādes (arī tās filiāles iesaistītajā valstī) vai kredītiestādes, kas iesaistītajā valstī sniedz finanšu pakalpojumus, neatverot filiāli, reorganizācijas pasākumi vai likvidācija, likvidators vai administrators, vai cita attiecīgi pilnvarota persona regulāri, bet ne retāk kā reizi gadā informē citā dalībvalstī zināmos kreditorus par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju.

216.pants. Reorganizācijas pasākumi vai likvidācija neierobežo kreditoru vai trešo personu lietu tiesības attiecībā uz lietām, kuras pieder kredītiestādei un reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas laikā atrodas citas dalībvalsts teritorijā.

217.pants. (1) Reorganizācijas pasākumi vai likvidācija attiecībā uz kredītiestādi, kas iegādājas aktīvus, pirms uzsākti attiecīgie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija, neietekmē darījuma partnera — aktīvu pārdevēja — tiesības, ja šādu reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas uzsākšanas brīdī attiecīgie aktīvi atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikti minētie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija.

(2) Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšana attiecībā uz kredītiestādi, kas pārdod aktīvus, pirms uzsākti attiecīgie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija, pēc šo aktīvu nodošanas pircējam nav pamats darījuma atcelšanai vai pārtraukšanai un neietekmē darījuma partnera — pircēja — tiesības, ja šādu reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas laikā aktīvi atrodas tādas dalībvalsts teritorijā, kas nav tā dalībvalsts, kuras teritorijā tiek veikti minētie reorganizācijas pasākumi vai likvidācija.

(3) Ieinteresētajām personām ir tiesības apstrīdēt šajā pantā noteiktos darījumus.

218.pants. Ja pēc tam, kad pieņemts lēmums par reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšanu un uzsāktas attiecīgās darbības, tiek atsavināti aktīvi, šādas darbības regulē attiecībā uz:

- 1) nekustamo īpašumu — tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras teritorijā atrodas nekustamais īpašums;
- 2) kuģi vai gaisakuģi — tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras pārziņā atrodas publiskais reģistrs;
- 3) finanšu instrumentiem, kas reģistrējami publiskajos reģistros, kredītiestāžu kontos vai centrālajā depozitārijā, un tajos nostiprinātajām tiesībām — tās dalībvalsts normatīvie akti, saskaņā ar kuriem tiek apliecinātas kredītiestādes īpašuma tiesības uz attiecīgajiem finanšu instrumentiem.

219.pants. (1) Regulētā tirgus dalībnieku tiesības un pienākumus darījumos ar finanšu instrumentiem attiecībā uz reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas veikšanu regulē vienīgi tie likumi, kuri piemērojami darījumiem ar finanšu instrumentiem regulētajā tirgū.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikumi neierobežo šā likuma 126.¹ panta otrās daļas izpildi.

(3) Ieinteresētajām personām ir tiesības apstrīdēt šajā pantā noteiktās darbības vai tiesības.

220.pants. (1) Citas dalībvalsts kompetento institūciju iecelta likvidatora vai administratora, vai citas likumā pilnvarotas personas pilnvaras apliecina šo institūciju lēmuma oriģināla apliecināta kopija vai cits apliecinājums, kas atbilst attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem. Kompetentām institūcijām ir tiesības pieprasīt minēto dokumentu tulkojumu Latvijas Republikas valsts valodā.

(2) Citas dalībvalsts ieceltam likvidatoram vai administratoram, vai citai likumā pilnvarotai personai ir tiesības Latvijas Republikā īstenot pilnvaras, kuras tā drīkst īstenot attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Administratoram vai likvidatoram, vai citai likumā pilnvarotai personai ir tiesības iecelt (pilnvarot) personas, kuras palīdz šim administratoram vai likvidatoram, vai citai personai vai pārstāv to reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas laikā.

(3) Citas dalībvalsts iecelts administrators vai likvidators, vai cita likumā pilnvarota persona, īstenojot savas pilnvaras Latvijas Republikā, ievēro Latvijas Republikas normatīvos aktus, īpaši attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar aktīvu realizāciju un informācijas sniegšanu darbiniekiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.02.2007. likumu, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

221.pants. (1) Mītnes valstī ieceltam likvidatoram vai administratoram, vai citai likumā pilnvarotai personai, īstenojot savas pilnvaras, ir pienākums reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju reģistrēt Latvijas Republikas publiskajos reģistros, ja šādas reģistrācijas nepieciešamību nosaka Latvijas Republikas normatīvie akti.

(2) Latvijas Republikā ieceltam likvidatoram vai administratoram, vai citai likumā pilnvarotai personai, īstenojot savas pilnvaras, ir pienākums reorganizācijas pasākumus vai likvidāciju reģistrēt iesaistītās valsts publiskajos reģistros, ja šādas reģistrācijas nepieciešamību nosaka attiecīgās dalībvalsts normatīvie akti.

(3) Izdevumi, kas saistīti ar reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas reģistrāciju dalībvalstu publiskajos reģistros, iekļaujami šo procesu izmaksās (izdevumos).

222.pants. Latvijas Republikas normatīvie akti netiek piemēroti tiesībām noteikt aizliegumus vai ierobežojumus maksājumiem vai darījumiem, lai attiecībā uz kreditoriem novērstu nevienlīdzīgus nosacījumus vai zaudējumus, ja persona, kas gūst labumu no šādām darbībām, pierāda, ka:

1) darbība, kas aizskar citu kreditoru intereses, izriet no tādas dalībvalsts likumiem, kas nav Latvijas Republika;

2) Latvijas Republikas normatīvais akts neparedz labumu guvušās personas darbību apstrīdēšanas iespēju.

223.pants. Reorganizācijas pasākumu vai likvidācijas ietekmi uz tiesvedībā esošajām lietām regulē tās dalībvalsts normatīvie akti, kuras teritorijā notiek attiecīgā tiesvedība.

224.pants. (1) Kompetentas institūcijas, kuras likumā noteikto funkciju izpildei saņem informāciju par reorganizācijas pasākumiem vai likvidāciju, nodrošina minētās informācijas neizpaušanu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētās informācijas izpaušanas kārtību regulē attiecīgās dalībvalsts normatīvie akti.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē likums "Par bankām" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1992, 22./23., 44./45.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 11.nr.), Satversmes 81.panta kārtībā izdotie Ministru kabineta noteikumi nr.212 "Komerčbanku noteikumi" (Latvijas Vēstnesis, 1995, 109.nr.), Ministru kabineta noteikumi nr.213 "Noteikumi par fizisko personu noguldījumu kompensāciju" (Latvijas Vēstnesis, 1995, 109.nr.), un Ministru kabineta noteikumi nr. 211 "Noteikumi par komerčbanku sanāciju un bankrotu" (Latvijas Vēstnesis, 1995, 109.nr.).

2. Šā likuma 42., 43. un 49.pants stājas spēkā ar 1996.gada 1.janvāri.

3. Piemērojot šā likuma 35.panta otrās daļas un 59. panta prasības:

1) reģistrētajām bankām jāievēro, ka bankas minimālais dibināšanas pamatkapitāls ir:

— no šā likuma spēkā stāšanās dienas līdz 1996.gada 31.martam — ne mazāks kā 100 000 latu,

— no 1996.gada 1.aprīļa līdz 1998.gada 31.martam — ne mazāks kā 1 000 000 latu,

— no 1998.gada 1.aprīļa līdz 1999.gada 31.decembrim — ne mazāks kā 2 000 000 latu;

2) *(izslēgts ar 30.10.1997. likumu).*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.10.1997. likumu, kas stājas spēkā 27.11.1997.)

4. Šā likuma 38. panta normas nav piemērojamas ar Latvijas Republikas Ministru padomes 1992.gada 1.oktobra lēmumu nr. 411 ("Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs", 1992, 49./50.nr.) atzītā valsts iekšējā parāda apjomam ar šā lēmuma spēkā stāšanās brīdi.

5. Reģistrētajām bankām šā likuma 21.panta prasības jāizpilda līdz 1999.gada 31.decembrim.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 30.10.1997. likumu, kas stājas spēkā 27.11.1997.)

6. Šim likumam spēkā stājoties, lombardi turpina darboties saskaņā ar likumu "Par akciju sabiedrībām" un citiem likumiem, bet Latvijas Bankas izsniegtās licences tiek anulētas. Tās nododamas Latvijas Bankai līdz 1995.gada 1.decembrim.

7. Kompensāciju izmaksas noguldītājiem — fiziskajām personām, kuru noguldījumi atrodas komercbankās, kas ir bankrotējušas vai atzītas par maksātnespējīgām līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, tiek turpinātas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

8. Saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 7.punktu prasījuma tiesības valsts garantētās kompensācijas summas apmērā uz līdzekļiem, kas atgūti no komercbankas, kura atzīta par bankrotējušu vai maksātnespējīgu, no fiziskās personas — noguldītāja pāriet Finanšu ministrijai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.12.2003. likumu, kas stājas spēkā 07.01.2004.)

9. Likuma 12.¹, 12.², 12.³ un 108.¹ panta spēkā stāšanās kārtību nosaka ar īpašu likumu.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

10. Likuma 161.panta otrās daļas 16.apakšpunkts un grozījums 192.panta 2.punktā stājas spēkā 2003.gada 1.janvārī.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

11. Likuma 24.panta pirmās daļas 3.punkts stājas spēkā 2004.gada 1.aprīlī, bet otrā daļa — 2007.gada 1.aprīlī.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

12. Kredītiestāžu maksātnespējas (bankrota) vai likvidācijas procesi, kuri uzsākti pirms šā likuma spēkā stāšanās, risināmi un pabeidzami kārtībā, kādu noteica Kredītiestāžu likums līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai.

(11.04.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.05.2002.)

12.¹ Kredītiestādes likvidatoram (administratoram) ir saistoši likuma 135. un 166.panta noteikumi neatkarīgi no kredītiestādes maksātnespējas (bankrota) vai likvidācijas procesa uzsākšanas dienas. Likvidatora (administratora) iepriekšējā darbības laikā saņemtās atlīdzības pārrēķins netiek veikts.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

13. Grozījums likuma 63.pantā stājas spēkā vienlaikus ar tiesu izpildītāju likuma spēkā stāšanos.

(24.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 20.11.2002.)

14. Šā likuma 63.panta pirmās daļas 7.punkts stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likumā.

(27.05.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.06.2004.)

15. Likuma 10.² pants stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgā likuma par finanšu nodrošinājumu spēkā stāšanos.

(28.10.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.11.2004.)

16. Šā likuma 63.panta pirmās daļas 14.punkts stājas spēkā vienlaikus ar bāriņtiesu likuma spēkā stāšanos.

(22.06.2006. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.07.2006.)

17. Uz iekšējiem reitingiem balstīto attīstīto pieeju kredītriska kapitāla prasības aprēķinam un attīstīto operacionālā riska mērīšanas pieeju šā riska kapitāla prasības aprēķinam kredītiestādes piemēro ar 2008. gada 1.janvāri.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

18. Kredītiestādes, kas riska svērto vērtību aprēķinam piemēro uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju, līdz 2009.gada 31.decembrim nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr ir lielāks par šā likuma pārejas noteikumu 20., 21. un 22.punktā norādītajām summām vai vienāds ar tām.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

19. Kredītiestādes, kas operacionālā riska kapitāla prasību aprēķinam izmanto attīstīto mērīšanas pieeju, no 2008.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 31.decembrim nodrošina pašu kapitālu, kas vienmēr ir lielāks par šā likuma pārejas noteikumu 21. un 22.punktā norādītajām summām vai vienāds ar tām.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

20. Līdz 2007.gada 31.decembrim kredītiestādes pašu kapitāls ir vismaz 95 procenti no minimālā pašu kapitāla, kas aprēķināts saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtību.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

21. No 2008.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim kredītiestādes pašu kapitāls ir vismaz 90 procenti no minimālā pašu kapitāla, kas aprēķināts saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtību.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

22. No 2009.gada 1.janvāra līdz 31.decembrim kredītiestādes pašu kapitāls ir vismaz 80 procenti no minimālā pašu kapitāla, kas aprēķināts saskaņā ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteikto kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtību.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

23. Šā likuma pārejas noteikumu 18., 19., 20., 21. un 22.punkta prasību izpildei kredītiestāžu darbību raksturojošos rādītājus rēķina individuāli vai konsolidācijas grupas līmenī saskaņā ar šā likuma 50.⁸ un 50.⁹ pantu.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

24. Līdz 2007.gada 31.decembrim kredītiestāde šā likuma 35.pantā noteikto kredītriska un darījumu partnera riska kapitāla prasību aprēķinu saskaņā ar standartizēto pieeju var sagatavot Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtībā.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

25. Ja kredītiestāde izmanto šā likuma pārejas noteikumu 24.punktā minēto iespēju, tā līdz 2007.gada 31.decembrim šā likuma 35.pantā noteikto parāda vērtspapīru un kapitāla vērtspapīru pozīcijas riska kapitāla prasību aprēķinu var sagatavot Finanšu un kapitāla tirgus komisijas noteiktajā kapitāla pietiekamības aprēķināšanas kārtībā.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

26. Ja kredītiestāde izmanto šā likuma pārejas noteikumu 24.punktā minēto iespēju, tai nepiemēro šā likuma 36.², 36.³, 36.⁴ un 101.³ panta prasības līdz 2007.gada 31.decembrim.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

27. Izmantojot šā likuma pārejas noteikumu 24.punktā minēto iespēju, kredītiestāde šā likuma 35.panta pirmās daļas 4.punktā noteikto operacionālā riska kapitāla prasību samazina par tādu daļu, kas noteikta kā tādu riska darījumu vērtības kopsummas attiecība pret visu kredītriskam pakļauto riska darījumu vērtību kopsummu, kuriem tiek rēķināta kredītriska kapitāla prasība saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 24.punktu.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

28. Ja riska svērto vērtību visiem riska darījumiem aprēķina saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 24.punktu, kredītiestādes lielo riska darījumu un ar kredītiestādi saistīto personu riska darījumu ierobežojumu izpildi nodrošina kārtībā, kādu noteica Finanšu un kapitāla tirgus komisija pirms šo grozījumu spēkā stāšanās.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

29. Grozījumi par šā likuma papildināšanu ar 131.¹ pantu attiecībā uz prasību par valsts aģentūras "Maksātnespējas administrācija" izsniegta sertifikāta nepieciešamību kredītiestādes administratora pienākumu veikšanai nav piemērojami tam kredītiestādes administratoram, kurš savu darbību kā kredītiestādes administrators ir uzsācis pirms šo grozījumu spēkā stāšanās.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

30. Šā likuma 74.³ pants stājas spēkā 2007.gada 1.jūlijā. Kredītiestādēm ir pienākums Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņā iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu, kā arī nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā pieprasījuma noguldījumu kontiem, kas atvērti un nav slēgti pirms šā likuma 74.³ panta spēkā stāšanās dienas.

(22.02.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 22.03.2007.)

31. Grozījumi šā likuma 106.pantā attiecībā uz ceturtās un piektās daļas izslēgšanu un 198.panta trešajā daļā, kā arī 106.¹ pants stājas spēkā 2008.gada 1.janvārī.

(17.05.2007. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.06.2007.)

32. Grozījumi šā likuma 89.¹ pantā piemērojami pārskatiem, kuri iesniegti Valsts ieņēmumu dienestam 2008.gada 1.jūlijā vai vēlāk.

(29.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

33. Grozījumi šā likuma 198.pantā attiecībā uz septītās daļas izslēgšanu stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem Patērētāju tiesību aizsardzības likumā.

(29.05.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2008.)

34. Ja pieteikums par Finanšu un kapitāla tirgus komisijas administratīvo aktu administratīvajai rajona tiesai iesniegts līdz 2009.gada 1.janvārim, lēmumu par iesniegto pieteikumu pieņem, kā arī ierosināto administratīvo lietu izskata un tiesas nolēmumu šajā lietā pieņem un pārsūdz saskaņā ar Administratīvā procesa likuma noteikumiem.

(23.10.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

35. Grozījumi šā likuma 106.¹ un 198.pantā attiecībā uz komercsabiedrībām, kurām ir ciešas attiecības ar banku, piemērojami ar 2009.gada 1.aprīli.

(26.02.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 25.03.2009.)

36. Šā likuma 59.⁶ panta pirmās un otrās daļas noteikumi par aizliegumiem nav piemērojami bankai, kurai pirms šīs tiesību normas spēkā stāšanās atbilstoši normatīvajiem aktiem par komercdarbības atbalstu ir sniegts komercdarbības atbalsts vai kurai ir noteikti noguldījumu ierobežojumi.

(22.10.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.10.2009.)

37. Ministru kabinets līdz 2010.gada 1.jūlijam izdod šā likuma 63.panta 3.¹ daļā paredzētos noteikumus.

(28.01.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.02.2010.)

38. Grozījumi šā likuma 59.² panta pirmajā daļā stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem Komerclikumā.

(11.03.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2010. Minētie grozījumi tiks iekļauti vienlaikus ar attiecīgu grozījumu Komerclikumā spēkā stāšanos)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(26.05.2005. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.06.2005., 22.02.2007., 29.05.2008., 26.02.2009. un 11.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.04.2010.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1977.gada 19.decembra direktīvas [77/799/EEK](#) par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā;
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 20.marta direktīvas [2000/12/EK](#) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000.gada 18.septembra direktīvas [2000/46/EK](#) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību;
- 4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 4.aprīļa direktīvas [2001/24/EK](#) par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju;
- 5) Padomes 2003.gada 3.jūnija direktīvas [2003/48/EK](#) par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem;
- 6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 16.decembra direktīvas [2002/87/EK](#) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos un par grozījumiem Padomes direktīvās [73/239/EEK](#), [79/267/EEK](#), [92/49/EEK](#), [92/96/EEK](#), [93/6/EEK](#) un [93/22/EEK](#), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvās [98/78/EK](#) un [2000/12/EK](#);
- 7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005.gada 9.marta direktīvas [2005/1/EK](#), ar ko groza Padomes direktīvas [73/239/EEK](#), [85/611/EEK](#), [91/675/EEK](#), [92/49/EEK](#) un [93/6/EEK](#), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas [94/19/EK](#), [98/78/EK](#), [2000/12/EK](#), [2001/34/EK](#), [2002/83/EK](#) un [2002/87/EK](#), lai izveidotu finanšu pakalpojumu komiteju jaunu organizatorisko struktūru;
- 8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 15.decembra direktīvas [2004/109/EK](#) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem direktīvā [2001/34/EK](#);
- 9) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 14.jūnija direktīvas [2006/48/EK](#) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija);
- 10) Padomes 1968.gada 9.marta Pirmās direktīvas [68/151/EEK](#) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 58.panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses;
- 11) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 15.jūlija direktīvas [2003/58/EK](#), ar ko Padomes direktīvu [68/151/EEK](#) groza attiecībā uz atklātības prasībām dažāda veida uzņēmēj sabiedrībām;
- 12) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007.gada 5.septembra direktīvas [2007/44/EK](#), ar ko groza Padomes direktīvu [92/49/EEK](#) un direktīvas [2002/83/EK](#), [2004/39/EK](#), [2005/68/EK](#) un [2006/48/EK](#) attiecībā uz procedūras noteikumiem un vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami, veicot piesardzīgu novērtējumu par līdzdalības iegūšanu un palielināšanu finanšu nozarē;
- 13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2007.gada 13.novembra direktīvas [2007/64/EK](#) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza direktīvas [97/7/EK](#), [2002/65/EK](#), [2005/60/EK](#) un [2006/48/EK](#) un atceļ direktīvu [97/5/EK](#).

Likums stājas spēkā ar tā izsludināšanas dienu.

Likums Saeimā pieņemts 1995.gada 5.oktobrī.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētājs A.Gorbunovs

Rīgā 1995.gada 24.oktobrī